

Wilhelm Busch:

Ιησούς ο προορισμός μας

© Copyright 2003

Τίτλος στα γερμανικά «Jesus unser Schicksal»

Μετάφραση: Αθηνά Βενιζελέα – Τσαγκάρη

Επιμέλεια : Α. Βενιζελέας – Μ. Βόσσος

Διορθώσεις: Ράνια Ιωκειμίδου

Δακτ/φηση : Θ. Γρέδης

Παραγγελίες: Μ. Βόσσος Am Sammetshain 36
57078 Siegen – Deutschland

Τυπώθηκε στην Γερμανία το 2003 για λογαριασμό
της Gr. FeG in Deutschland e.V.

Περιεχόμενα

Ο Θεός ναι, αλλά προς τι ο Ιησούς Χριστός;

Γιατί ζω;

Δεν έχω καιρό

Προσοχή κίνδυνος!

Τι πρέπει να κάνω;

Γιατί σιωπά ο Θεός;

Το δικαίωμα κάθε ανθρώπου ν' αγαπά και να αγαπιέται

Μπορεί κανείς να μιλάει στο Θεό;

Πώς θα αντιμετωπίσουμε μια τέτοια ζωή χωρίς πίστη;

Πώς θα ζήσω με το βάρος της ενοχής;

Και τι γίνεται μ' αυτούς που μας δίνουν στα νεύρα;

Πρέπει όλα ν' αλλάξουν, αλλά πως;

Χωρίς εμένα

Υπάρχει βεβαιότητα στο θέμα της θρησκείας;

Είναι ο χριστιανισμός ιδιωτικό θέμα;

Πότε θα καταστραφεί ο κόσμος;

Τι κέρδος έχεις από μια ζωή με το Θεό;

Πρόλογος

« Ο Ίησούς το πεπρωμένο μας »

Αυτό ήταν το γενικό θέμα του ευαγγελιστού ομιλητή, του πάστορα Busch που έκανε στην πόλη του της Γερμανίας Essen.

Με πολλή χαρά ήταν πάστορας για νέους στην πόλη Essen, αλλά ήταν και συνεχώς περιοδεύων και κηρύτων το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Αμέτρητες ομιλίες έκανε σ' όλη την Γερμανία, Ευρώπη, αλλά και σ' ολόκληρο τον κόσμο, καλώντας τους ανθρώπους να έρθουν στον Χριστό.

Πόση χαρά είχε όταν έβλεπε να γεμίζει η αίθουσα από ανθρώπους, οι οποίοι ήρθαν για να ακούσουν την πιο ενδιαφέρουσα αγγελία όλων των καιρών.

Κατά χιλιάδες συγκεντρώνονταν για να τον ακούσουν Συγχρόνως αφιέρωνε και πολύ απ' το χρόνο του για να έχει τις προσωπικές επαφές με μας τους ακροατές του, απαντώντας σε ερωτηματικά μας ή βοηθώντας μας να ξεπεράσουμε διάφορα προβλήματά μας.

Και μέσα από αυτό το βιβλίο, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά οι ευαγγελιστικές ομιλίες που έκανε στην πόλη Essen, συνεχίζει να μιλάει σε κάθε αναγνώστη προσωπικά σαν αγγελιοφόρος του Ιησού Χριστού και αναστημένου Σωτήρα.

« Ιησούς Χριστός το πεπρωμένο μας » ήταν πάντα το θέμα του ομιλιών του. Θέλετε ν' ακούσετε αυτή την αγγελία; Καθήστε νοερώς κάτω από τον άμβωνα του Wilhelm Busch, και σύντομα θα διαπιστώσετε:

« Ιησούς το πεπρωμένο μας » είναι το κύριο θέμα όλου του κόσμου και το βασικό θέμα της ζωής μας.

Karl – Heinz Ehring

Ο Wilhelm Busch

Γεννήθηκε στο Wuppertal – Elberfeld το 1897. Πέρασε τα νεανικά του χρόνια στην Frankfurt / Main όπου τελείωσε το Λύκειο. Γνώρισε τον Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα κατά την διάρκεια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Στο Tübingen σπούδασε Θεολογία.

Αρχικά ήταν πάστορας στο Bielefeld, κατόπιν σε μια περιοχή ανθρακωρύχων και τέλος πάστορας για νέους στο Essen.

Έκανε ευαγγελιστικές συναθροίσεις στο εσωτερικό και εξωτερικό. Κατά την διάρκεια του τρίτου Ράιχ φυλακίστηκε συχνά εξ' αιτίας της πίστης του. Μετά τον 2^ο παγκόσμιο πόλεμο συνέχισε ακούραστα να κηρύττει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Το 1966 τον κάλεσε ο Κύριος κοντά Του, όταν βρισκόταν στην πόλη Rübek μετά από ευαγγελιστικές συναθροίσεις στο Saßnitz / Rügen.

Ο Θεός ναι, αλλά προς τι ο Ιησούς;

Βλέπει ένας ιεροκήρυκας σαν και μένα σε μια μεγάλη πόλη και ακούει όλο τις ίδιες ερωτήσεις, όπως π.χ. «Γιατί επιτρέπει ο Θεός όλ' αυτά», «ο Κάιν σκότωσε τον αδελφό του Άβελ. Πού βρήκε όμως ο Κάιν την γυναίκα του», Η πιο αγαπημένη ερώτηση όμως είναι: «Κύριε Busch μιλάτε όλο για τον Ιησού Χριστό. Νομίζω είστε πολύ φανατικός. Δεν έχει σημασία τι θρησκεία έχει κανείς. Σημασία έχει να έχετε σεβασμό στην Ανώτερη Δύναμη».

Το ίδιο είχε πει και ο πατριώτης μου Goethe από την Φραγκφούρτη: Το όνομα δεν παίζει κανένα ρόλο. Αν ονομάζουμε τον Θεό Αλλάχ, Βούδα, πεπωμένο ή Ανώτερη Δύναμη. Σημασία έχει κάπου να πιστεύεις. Δεν είναι ανάγκη να ακριβολογούμε. Βλέπω μπροστά μου την ηλικιωμένη κυρία που μου είπε: «Ω! Κύριε πάστορα όλο για τον Ιησού μιλάτε». Δεν είπε ο ίδιος ο Ιησούς «εις το σπίτι του πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα». Για όλους υπάρχει τόπος!

Φίλοι μου αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα!

Κάποτε ήμουν στο αεροδρόμιο του Βερολίνου. Πριν επιβιβαστούμε έπρεπε να περάσουμε από τον έλεγχο διαβατηρίων. Πριν από μένα στέκεται ένας πανύψηλος άνδρας. Δίνει βιαστικά το διαβατήριό στον υπάλληλο.

Συγγνώμη, κύριε αλλά το διαβατήριό σας δεν ισχύει.

- Δεν πειράζει, σημασία έχει ότι έχω ένα διαβατήριό. Μην είστε τόσο μικροπρεπής.

- Όχι, σημασία έχει να έχετε ένα διαβατήριό που να ισχύει.

Το ίδιο συμβαίνει με την πίστη: Δεν αρκεί να έχετε κάποια πίστη. Ο καθένας έχει κάποια πίστη. Σημασία έχει να έχετε την σωστή πίστη. Την πίστη με την οποία μπορείτε να ζήτε σε όλες της συνθήκες της ζωής, και την πίστη με την οποία μπορείτε να πεθάνετε. Και αυτή η πίστη είναι μόνο μια: η πίστη στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού. Υπάρχει μόνο μια πόρτα για τα διαμερίσματα του ουρανού. «Εγώ είμαι η θύρα», είπε ο Ιησούς Χριστός.

Περί Θεού μπορούμε να μιλούμε για ώρες. Ο ένας φαντάζεται έτσι τον Θεό και ο άλλος αλλιώς. Αλλά ο Ιησούς

9

Χριστός δεν είναι αντικείμενο συγκίνησης. Και σας λέω: Μόνο η πίστη στον Ιησού Χριστό σώζει και αγιάζει και είναι η πίστη με την οποία μπορεί να ζήσεις και να πεθά-νεις

Σε πολλούς ανθρώπους αυτή η πίστη φαίνεται αστεία. Θα σας διηγηθώ κάτι που μου συνέβη για να το καταλάβετε καλύτερα. Ήμουν στην πόλη Essen. Συναντώ δύο νεαρούς, ο ένας εκ των οποίων με χαιρετά:

- Χαίρετε κύριε πάστορα.

- Γνωρίζομαστε;

Αντί να απαντήσει γελά και λέει στον σύντροφό του:

- Ο κ. Busch, είναι πάστορας. Υπέροχος άνθρωπος, μόνο που έχει λόξα: μιλάει συνεχώς για τον Ιησού Χριστό.

- Αυτό δεν είναι λόξα, του απαντώ, σε λίγο θα είστε στην αιωνιότητα. Και από αυτόν τον Ιησού, τον Γιο του Θεού θα εξαρτηθεί το πού θα περάσετε την αιωνιότητα, στην κόλαση ή στον ουρανό. Πες τε μου, γνωρίζετε τον Ιησού;

- Βλέπεις, λέει στον σύντροφό του, πάλι αρχίζει να μιλά για τον Ιησού.

- Όντως θέλω ν' αρχίσω πάλι να μιλώ για τον Ιησού.

Υπάρχει ένα εδάφιο στην Γραφή: « Όποιος έχει τον Υιόν έχει την ζωή». Άλλο έχω ακούσει για τον Ιησού, και άλλο έχω. Όποιος έχει τον Υιόν έχει την ζωή, εδώ ή στην αιωνιότητα! Όποιος δεν τον έχει, δεν έχει την ζωή. Θα ήθελα να σας πείσω, να πάρετε τον Ιησού στη ζωή σας. Χωρίς Αυτόν ζείτε μια ζωή αξιοθρήνητη. Θέλω να σας πω και γιατί η πίστη στον Ιησού είναι η μοναδική σωστή πίστη. Ή καλύτερα αφήστε με να σας πω, γιατί έχω ανάγκη τον Ιησού και γιατί πιστεύω σ' Αυτόν.

1. Ο Ιησούς είναι η αποκάλυψη του Θεού

Όταν κάποιος μου λέει: «Πιστεύω στον Θεό! Αλλά τον Ιησού δεν τον χρειάζομαι», του απαντώ: «Αυτό είναι πολύ κουτό! Ο Θεός δεν μπορεί να γνωρισθεί από εμάς. Χωρίς τον Ιησού δεν γνωρίζουμε τίποτε για τον Θεό»!

Οι άνθρωποι φυσικά κάνουν ένα Θεό, στα μέτρα τους. Αλλ' αυτός δεν είναι Θεός. Χωρίς τον Ιησού δεν έχουμε

10

καμμιά εικόνα περί Θεού. Ο Ιησούς είναι η αποκάλυψη του Θεού, στο πρόσωπο του Θεού, στο πρόσωπο του Ιησού μας επισκέφτηκε ο Θεός.

Με μια εικόνα θέλω να σας το κάνω κατανοητό

Σκεφθείτε ότι είστε μπροστά από ένα τείχος πυκνής ομίχλης. Πίσω από την ομίχλη είναι ο Θεός. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς Αυτόν. Και προσπαθούν να τον βρουν. Προσπαθούν να τον βρουν μέσω της ομίχλης. Αυτό λέγεται, προσπαθώ να βρω τον Θεό μέσω της θρησκείας. Όλες οι θρησκείες είναι ένα ψάξιμο του Θεού. Όλες οι θρησκείες έχουν κάτι κοινό. Έχουν όλες πλανηθεί, μες στην πυκνή ομίχλη. Δεν καταφέρνουν να βρουν τον Θεό.

Αυτό το κατάλαβε ο προφήτης του Θεού Ησαΐας, όταν μέσα από την καρδιά του ανεφώνησε: «Είθε να έσχιζες τους ουρανούς και να κατέβαινες!»! Και ο Θεός άκουσε την φωνή του Ησαΐα. Διέλυσε την πυκνή ομίχλη και ήρθε σε μας. Ήρθε στο πρόσωπο του Ιησού. Όταν οι άγγελοι στην Βηθλεέμ έψαλλαν: «Σήμερα εγεννήθη εις εσάς Σωτήρ. Δόξα εν υψίστοις Θεώ». Και ο Ιησούς είπε: «Όποιος είδε εμέ, είδε τον πατέρα».

Χωρίς τον Ιησού τίποτε δεν θα ήξερα για τον Θεό. Θα μπορούσα τόσα πολλά να σας πω για τον Ιησού. Αλλά θα αναφερθώ στην σπουδαιότερη ερώτηση: Προς τι ο Ιησούς;

2. Ο Ιησούς είναι η σωτήριος δύναμη του Θεού.

Πριν λίγο καιρό μιλούσα με έναν δημοσιογράφο, ο οποίος μου έκανε την εξής ερώτηση:

Γιατί κάνετε όλες αυτές τις διαλέξεις με θέμα πάντοτε Ιησούς Χριστός;

Απλώς επειδή φοβούμαι ότι οι άνθρωποι θα πανε στη κόλαση. Χαμογέλασε και μου είπε: Δεν υπάρχει κόλαση.

Περιμένετε, του απάντησα. Εάν φύγετε από αυτό τον κόσμο χωρίς τον Ιησού τότε θα ξέρετε ποιος έχει δίκιο, εσείς ή ο λόγος του Θεού. Πες τε μου, φοβηθήκατε ποτέ τον Θεό;

Όχι, τον καλό Θεό δεν τον φοβάται κανείς, μου απάντησε.

Πόσο γελιέστε! του είπα. Όποιος έχει την παραμικρή ιδέα από τον άγιο και δίκαιο Θεό, τον δίκαιο κριτή, αυτός κα-

ταλαβαίνει ότι είναι τρομερό να πέσει κανείς στην κρίση του Άγιου Θεού. Πιστεύετε ότι θα σωπάσει όσον αφορά τις αμαρτίες σας; Μιλήσατε για τον καλό Θεό. Η Γραφή λέει κάτι άλλο « Είναι τρομερό να πέσει κανείς στα χέρια του ζωντανού Θεού». Και εσείς που διαβάσετε αυτές τις γραμμές φοβηθήκατε ποτέ τον Θεό; Αν όχι, τότε δεν έχετε καταλάβει την πραγματικότητα του Άγιου Θεού και την πραγματικότητα της αμαρτωλής ζωής σας.

Όταν αρχίζετε να φοβάστε τον Θεό τότε έρχεται αυτομάτως η ερώτηση: «Πως θα σταθώ μπροστά στον Θεό». Νομίζω, είναι η μεγαλύτερη κουταμάρα της εποχής μας να μην υπολογίσουμε την οργή του Θεού για μια αμαρτωλή ανθρωπότητα. Ο Professor Karl Heim, σ' ένα ταξίδι του στο Πεκίνο έζησε κάτι πολύ ενδιαφέρον: τον οδήγησαν σ' ένα βουνό πάνω στο οποίο ήταν κείμενος ένας βωμός. Τον είχαν ονομάσει «Ο βωμός του ουρανού». Του είπαν ότι τη «Νύχτα της συμφιλίωσης» το βουνό αυτό γεμίζει με χιλιάδες ανθρώπους, οι οποίοι κρατούν φαναράκια. Τότε ανεβαίνει ο Καίσαρ σ' αυτό το βουνό και θυσιάζει την θυσία της συμφιλίωσης για τον λαό του.

Αυτοί οι ειδωλολάτρες ήξεραν κάτι για την οργή του Θεού εναντίον του αμαρτωλού ανθρώπου και ότι ο αμαρτωλός χρειάζεται να συμφιλιωθεί με τον δίκαιο και άγιο Θεό.

Και ο μορφωμένος ευρωπαίος νομίζει ότι έχει να κάνει μόνον με τον «καλό Θεό»! Είναι καλός, είναι αγάπη αλλά είναι και δίκαιος και άγιος. Δεν μπορεί να παραβλέψει την αμαρτία!

Όταν αρχίσουμε να φοβόμαστε τον Θεό, τότε αυτομάτως θα ρωτήσουμε: «Πως μπορούμε να ξεφύγουμε την οργή του Θεού»; Και η απάντηση είναι μία και μοναδική! Ο Ιησούς είναι η σωτηρία από την οργή του Θεού.

«Ο Θεός θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έλθουν στην επίγνωση της αλήθειας». Αλλά δεν μπορεί να είναι άδικος. Δεν μπορεί να σωπάσει μπροστά στην αμαρτία. Γι' αυτό έδωσε το παιδί του, για τη δική μας σωτηρία. Για να συμφιλιωθούμε μαζί του.

Ελάτε μαζί μου σ' ένα νοερό ταξιδάκι στην Ιερουσαλήμ. Πριν από την πόλη είναι ένας λόφος. Επάνω σ' αυτό το λόφο είναι υψωμένοι τρεις σταυροί. Ο σταυρωμένος στον α-

ριστερό σταυρό είναι ένας αμαρτωλός, όπως εμείς. Αυτός που κρέμεται στον δεξιό σταυρό είναι επίσης αμαρτωλός. Αλλά αυτός στην μέση!!! Κοιτάζτε τον, τον άνθρωπο με το ακάθιστο στεφάνι, τον Υιό του Θεού, που σηκώνει τις αμαρτίες όλου του κόσμου!

Βλέπετε, όσο είστε μακριά από τον Ιησού, όσο δεν τον έχετε δεχθεί σαν προσωπικό σας Σωτήρα, βρίσκεστε κάτω από την οργή του Θεού, ακόμη και αν οι ίδιοι δεν το καταλαβαίνετε. Όποιος όμως δέχεται τον Ιησού, μεταφέρεται από την οργή του Θεού στην ειρήνη του Θεού. «Η τιμωρία έπεσε επάνω στον Ιησού για να έχουμε εμείς ειρήνη».

Επιτρέψτε μου να το κάνω κατανοητό μ' ένα απλό παράδειγμα.

Στον 1° Παγκόσμιο πόλεμο ήμουν πυροβολητής. Είχαμε κανόνια με προστατευτική ασπίδα. Κάποια φορά ήμασταν στο μέτωπο, χωρίς πεζικό. Είχαμε μια επίθεση από τανκς. Σαν χαλάζι έπεφταν τα βέλη επάνω στις προστατευτικές ασπίδες μας. Αλλά αυτές ήταν τόσο δυνατές, που εμείς ήμασταν προστατευμένοι.

Τότε σκέφθηκα: «αν βγάλω απλώς το χέρι μου έξω από την ασπίδα μου, είμαι χαμένος. Θα μεταβληθεί σε σουρωτήρι ή εγώ θα πεθάνω από αιμορραγία. Πίσω όμως από την ασπίδα είμαι ασφαλής!»

Βλέπετε αυτό έκανε ο Ιησός. Έγινε η ασπίδα μας. Χωρίς τον Ιησού είμαι χαμένος μπροστά στο Θεό. Χωρίς Αυτόν δεν έχω ειρήνη στην καρδιά μου. Χωρίς Αυτόν δεν μπορώ να πεθάνω χωρίς τον φρικτό φόβο του θανάτου. Υπάρχει αιώνια καταδίκη. Μην αμφιβάλετε. Όταν όμως βρίσκομαι πίσω από τον σταυρό του Ιησού, είμαι ασφαλής, όπως ακριβώς πίσω από την ασπίδα.

Ο Ιησός είναι η συμφιλίωσή μου με τον Θεό, είναι ο Σωτήρας μου.

Ο Ιησός είναι η σώζουσα αγάπη του Θεού. Αυτό ισχύει και για σας. Μην ησυχάσετε εως ότου αποκτήσετε αυτή την ειρήνη του Θεού, έως ότου Τον δεχτείτε σαν προσωπικό σας Σωτήρα.

3. Ο Ιησός είναι ο μόνος που μπορεί να λύσει το μεγαλύτερο πρόβλημα της ζωής μας.

Ξέρετε ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της ζωής σας; Οι ηλικιωμένοι θα πουν: «η χολή μου, το νεφρό μου» ή τέλος πάντων, αυτό από το οποίο υποφέρουν. Οι νεότεροι έχουν το πρόβλημα της νέας ή του νέου, και έτσι ο καθένας Έχει το πρόβλημά του. Πιστέψτε με όμως: το μεγαλύτερο πρόβλημά μας είναι η ενοχή μπροστά στο Θεό!!!

Επί δεκαετίες ήμουν υπεύθυνος για τους νέους. Συνήθιζα να χρησιμοποιώ εικόνες για να τους κάνω τις αλήθειες της Βίβλου κατανοητές. Μια τέτοια εικόνα θέλω να χρησιμοποιήσω για να σας βοηθήσω να καταλάβετε τι είναι ενοχή! Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι εκ φύσεως έχουμε στο λαιμό ένα σιδερένιο κρίκο. Κάθε φορά που αμαρτάνω προστίθεται ένας ακόμη κρίκος. Π.χ. έχω μια βρώμικη σκέψη, ένας κρίκος ακόμη, μίλησα αρνητικά για κάποιον, άλλος ένας κρίκος.

Μπορείτε να φανταστείτε πόσο μήκος θα είχε αυτή η αλυσίδα που θα σέρναμε; Τόσο πραγματική είναι η αμαρτία μας μπροστά στον Θεό, ακόμη και αν δεν βλέπουμε αυτή την αλυσίδα.

Αναρωτιέμαι πολλές φορές, γιατί οι άνθρωποι δεν είναι χαρούμενοι και ευτυχισμένοι. Δεν λείπει τίποτε στους περισσότερους. Δεν είναι μοιραίο να είναι ευτυχισμένοι όταν σέρνουν πίσω τους μια τόσο ατέλειωτη αλυσίδα! Και απ' το βάρος της αλυσίδας δεν μπορεί να σε απαλλάξει ούτε κάποιος άγγελος, ούτε ο δίκαιος Θεός μπορεί να σε απαλλάξει. Και ξέρεις γιατί; Επειδή μες τον λόγο του γράφει: «Ό,τι σπείρει ο άνθρωπος τούτο και θέλει θερίσει».

Όμως υπάρχει λύση: Ο Ιησός Χριστός. Αυτός πέθανε για μένα για να δικαιωθώ εγώ μπροστά στο δίκαιο Θεό. Είναι ο μόνος που μπορεί να με ελευθερώσει από την βαρειά αλυσίδα. Σας λέω από την προσωπική μου πείρα. Είναι απελευθέρωση να ξέρεις ότι οι αμαρτίες σου συγχωρήθηκαν.

Γνωρίζω ανθρώπους, οι οποίοι σ' όλη τους την ζωή λένε: «Είμαι καλός! Είμαι δίκαιος!» Μετά τον θάνατο ανακαλύπτουν: το πλοιαράκι της ζωής τους πλέει στα σκοτεινά νερά της αιωνιότητας. Μαζί τους δεν πήραν τίποτε. Ούτε σπι-

τια, ούτε βιβλιάρια καταθέσεων, τίποτε.

Α, όχι! Λησμόνησα! Κάτι πήραν μαζί τους: την ενοχή τους. Φριχτό να φύγεις από αυτόν τον κόσμο σ' αυτή την κατάσταση. Και όμως, έτσι φεύγουν οι περισσότεροι. Και λένε: «Έτσι πεθαίνουν όλοι!» Όμως δεν είναι απαραίτητο να πεθάνεις έτσι. Υπάρχει συγχώρηση. Υπάρχει λύτρωση στο πρόσωπο του μοναδικού Σωτήρα, του Ιησού Χριστού.

Ήμουν νέος, μόλις 18 ετών, όταν έμαθα τι σημαίνει συγχώρηση των αμαρτιών. Έτσι σας μιλώ από πείρα

Γονατίστε μπροστά στον Ιησού και πέστε Του: «Η ζωή μου είναι μερδεμένη και γεμάτη αμαρτία. Τόσο καιρό δικαιολογούσα τον εαυτό μου. Τώρα πιστεύω ότι το αίμα σου συγχωρεί την αμαρτία μου». Δοξασμένη και ευλογημένη η ώρα που ένας αμαρτωλός πλησιάζει τον Ιησού.

4. Ο Ιησούς είναι ο καλός ποιμένας

Όλοι σας θα έχετε ήδη πειραματισθεί την ατέλειωτη μοναξιά του ανθρώπου και το απύθμενο κενό του ότι κάτι σας λείπει. Αλλά τι, δεν μπορείτε να προσδιορίσετε. Μπορώ να σας βοηθήσω; Σας λείπει ο ζωντανός Σωτήρας. Προσέξτε, « η τιμωρία έπεσε επάνω του για να έχουμε εμείς ειρήνη ».

Πέθανε στο σταυρό. Τον έβαλαν σ' ένα τάφο. Μια βαριά πέτρα τον σκέπασε. Ρωμαίοι στρατιώτες φρουρούσαν το μνήμα Του. Έτοιμοι με τις ασπίδες και τα βέλη τους. Ξάφνου φωτίστηκε ο τόπος. Ένας άγγελος κύλησε την πέτρα του τάφου. Ο Ιησούς βγαίνει από το μνήμα. Οι φρουροί πέφτουν εκστατικοί κάτω. Αργότερα ο Ιησούς συναντά μια φτωχή κοπέλα. Η Βίβλος λέει ότι ο Ιησούς έβγαλε απ' αυτή εφτά δαιμόνια. Τώρα κλαίει. Ο Ιησούς την πλησιάζει. Η κοπέλα τον κοιτάζει, χαίρεται που βλέπει τον αναστημένο Κύριο και φωνάζει «Διδάσκαλε!» Παρηγορήθηκε, σταμάτησε να κλαίει, επειδή ο Ιησούς, ο καλός Ποιμένας, είναι κοντά της.

Βλέπετε γ' αυτό εξέλεξα τον Ιησού στη ζωή μου. Χρειαζόμουν κάποιον να του κρατώ το χέρι. Πέρασα μια ζωή με πολλές δυσκολίες. Εξ' αιτίας της πίστης μου βρέθηκα στη ναζιστική Γερμανία στην φυλακή. Ήρθαν στιγμές που σκέφτηκα: «λίγο ακόμη και θα χάσεις την λογική σου». Τότε

συνάντησα τον Ιησού! Άλλαξαν όλα! Έζησα στη φυλακή ώρες κόλασης. Ένα βράδυ ήθελαν να μεταφέρουν σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως διάφορους φυλακισμένους μεταξύ των οποίων και Ιουδαίοι. Όλοι άνθρωποι χωρίς ελπίδα. Ξαφνικά, απ' όλα τα κελιά, ακούγονταν υστερικές κραυγές και απεγνωσμένα κτυπήματα στους τοίχους και στις πόρτες της φυλακής. Δεν μπορείτε να φαντασθείτε τι γινόταν! Σκέφτηκα τότε: «έτσι ακριβώς πρέπει να είναι η κόλαση».

Και άρχισα μες το κελί μου να λέω με σιγανή φωνή το όνομα του Ιησού, Ιησού, Ιησού, Ιησού!!! Μέσα σε τρία λεπτά ηρέμησαν όλα.

Βλέπετε επικαλέστηκα Εκείνον και οι δαίμονες υποχώρησαν. Τότε άρχισα να ψάλλω, πράγμα που ήταν αυστηρώς απαγορευμένο. Έψαλα δυνατά:

Ιησού η χαρά μου
η βοσκή της ψυχή μου.
Ιησού το κόσμημά μου
πόσο καιρό η καρδιά
η φοβισμένη σε ποθεί (λαχταρά).
Κι αν οι θύελλες
συνταράττουν τον κόσμο μου
Εσύ Ιησού είσαι δίπλα μου.

Φίλοι μου, φυλακισμένοι με άκουγαν, οι φύλακες δεν διαμαρτυρήθηκαν και εγώ συνειδητοποίησα τι σημαίνει να έχεις έναν τέτοιο Σωτήρα! Καταλαβαίνετε γιατί πιστεύω στον Ιησού; Επειδή είναι ένας καλός Ποιμένας, ο καλύτερος Φίλος, ο ζωντανός Σωτήρας.

5. Ιησούς ο άρχοντας της ζωής

Στον 1^ο παγκόσμιο πόλεμο ήμουν για εβδομάδες στο Verdun, όπου δίνονταν οι μεγαλύτερες μάχες. Όπου γύριζες τα μάτια σου, έβλεπες μόνο πτώματα. Σ' όλη μου τη ζωή είχα στη μνήμη μου αυτή τη μυρωδιά των πτωμάτων.

Σ' αυτόν τον κόσμο του θανάτου υπάρχει ένας, ο οποίος αναστήθηκε από τους νεκρούς. Και αυτός είπε: «ζω, και εσείς θέλετε ζήσει. Πιστέψτε με! Ελάτε σε μένα! Δεχτείτε με σαν τον μοναδικό Σωτήρα σας. Γίνετε δικοί μου! Θα σας

οδηγήσω στην ζωή»! Δεν είναι αυτό υπέροχο; Πως μπορεί κανείς να ζει σ' αυτό τον κόσμο του θανάτου χωρίς τέτοιο Σωτήρα!

Ένας στρατιώτης, που σκοτώθηκε στο πόλεμο, άφησε μια επιστολή με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Είναι τρομακτικό. Όταν οι Ρώσσοι πυροβολούν, μας πιάνει όλους ο πανικός. Το τρομερό κρύο, το χιόνι! Αποτρόπαιο! Όμως δεν φοβάμαι. Σε περίπτωση που θα σκοτωθώ θα είναι υπέροχα! Μ' ένα βήμα θα είμαι στην δόξα. Η θύελλα θα σωπάσει και θα δω τον Κύριό μου πρόσωπο προς πρόσωπο ».

Λίγο αργότερα σκοτώθηκε. Κάποιος θα διερωτηθεί, πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να μη φοβάται τον θάνατο! Η απάντηση είναι: «επειδή γνωρίζει τον Ιησού»!

Ναι, ο Ιησούς είναι ο άρχοντας της ζωής! Και χαρίζει στους δικούς του μια βέβαιη ελπίδα της αιώνιας ζωής!

Ένας ωραίος ύμνος λέει:

Θέλω να ζήσω τη ζωή μου
σ' αυτόν τον κόσμο.
Όμως δεν σκέφτομαι να μείνω
Σ' αυτή την αφιλόξενη γη.
Είμαι στον δρόμο που οδηγεί
στον ουρανό.
Εκεί που ο πατέρας μου θα
μου σφουγγίσει κάθε δάκρυ.

Γιατί ζω; Ή γιατί είμαι σ' αυτόν τον κόσμο της ζωής; Μια μέρα μου τηλεφώνησε ένας βιομήχανος: «Κύριε πάστορα ελάτε γρήγορα»! Έτρεξα με το αυτοκίνητο όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Με υποδέχτηκε με την φράση: «Ο γιος μου αυτοκτόνησε». Τον γνώριζα. Ήταν φοιτητής. Είχε κάθε τι που η καρδιά του επιθυμούσε. Ήταν υγιής, ωραίος, νέος και πλούσιος. Είχε ένα πολυτελέστατο αυτοκίνητο. Και αυτός ο άνθρωπος αυτοκτονεί! Στην επιστολή που άφησε έγραφε: «Δεν βρίσκω κανέναν λόγο να συνεχίσω να ζω! Γι' αυτό βάζω τέλος στην ζωή μου. Είναι χωρίς νόημα». Συγκλονιστικό!

Βλέπεις πόσο σοβαρή είναι αυτή η ερώτηση: «Γιατί ζω»; Και είναι σοβαρή επειδή έχουμε μόνον μία ζωή! Θα είναι τρομερό να την ζήσουμε άσκοπα. Από το παράθυρο του γραφείου μου βλέπω μερικές αγελάδες που έβοσκαν. Και σκέφτομαι: «Τι

ευτυχισμένες που είναι αυτές οι αγελάδες. Δεν είναι ανάγκη να απαντήσουν στην ερώτηση σχετικά με το νόημα της ζωής».

Αυτή ακριβώς είναι η διαφορά του ανθρώπου από το ζώο. Και αυτό είναι το τρομερό. Ότι οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν και πεθαίνουν χωρίς να ξέρουν γιατί. Δεν διαφέρουν καθόλου από το ζώο. Βλέπετε πόσο κοντά είναι τα όρια ανθρώπου και ζώου;

Ένας άνθρωπος είναι άνθρωπος όταν διερωτηθεί: «Γιατί είμαι σ' αυτή την γη, γιατί ζω, γιατί είμαι άνθρωπος και όχι ζώο»;

1. Οι επιλόλαιες και γρήγορες απαντήσεις

Στις παραπάνω ερωτήσεις υπάρχουν πολλές επιλόλαιες απαντήσεις. Μια μέρα άκουσα όλες αυτές τις επιλόλαιες απαντήσεις.

Ήταν το 1936. Την εποχή του Χίτλερ. Φοιτητές του πανεπιστημίου Münster με κάλεσαν να τους κάνω μια διάλεξη με θέμα: «Ποιο είναι το νόημα της ζωής μου»; Μου δήλωσαν ότι δεν ήθελαν ν' ακούσουν μια διάλεξη αλλά απλώς να συζητήσουν μαζί μου αυτό το θέμα. Άρχισαν λοιπόν να λενε με την σειρά, ποιο ήταν για τον καθένα τους, το νόημα της ζωής. Ένας είπε: «Εγώ υπάρχω για να υπηρετήσω την πατρίδα μου». Ένας άλλος απάντησε: «Εγώ υπάρχω για να κάνω το καθήκον μου».

Πολύ αστείο. Και ποιο είναι το καθήκον μου; Το δικό μου καθήκον π.χ. είναι να κηρύττω το ευαγγέλιο. Ενός άθεου το καθήκον είναι να αρνείται τον Θεό. Τι σημαίνει καθήκον; Στο 3^ο Ράιχ τα SS σκότωσαν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων. Όταν οδηγήθηκαν στο δικαστήριο δήλωσαν ότι έκαναν απλώς το καθήκον τους. Πιστεύετε ότι είναι ποτέ δυνατόν το καθήκον του ανθρώπου να είναι να σκοτώνει ανθρώπους και μάλιστα αθώους; Ποιος μπορεί λοιπόν να μου πει ποιο είναι το καθήκον μου; Τότε σηκώθηκε ένας άλλος φοιτητής και είπε ότι κατάγεται από μια αρχοντική οικογένεια. «Το καθήκον μου είναι να τιμήσω την οικογένειά μου». Είμαι 17^η γενιά. «Νέε μου», του απαντώ, «αν 16 γενιές δεν ήξεραν για-

τι έζησαν, είναι περιττό να προσθέσεις μια 17^η»).

Βλέπετε πόσες επιπόλαιες και βιαστικές απαντήσεις δίνονται;

Κάποιος άλλος σπουδαστής πρόσθεσε: «Έχω σκοπό να γίνω γιατρός. Θα έχω το καθήκον να βοηθώ ανθρώπους. Θα είναι το περιεχόμενο της ζωής μου». Ναι, πολύ ωραία αλλά εάν ξέρετε ο ίδιος το νόημα της ζωής δεν αξίζει τον κόπο να σώζεται ανθρώπινες ζωές.

Ήμουν τρομερά απογοητευμένος εκείνη την ημέρα. Είχα μπροστά μου ανθρώπους, έξυπνους ανθρώπους με μυαλό, και όμως κανείς δεν είχε κάνει την πιο σοβαρή σκέψη: Πιο είναι το περιεχόμενο της ζωής μου;

Δεν βρίσκουν κανένα νόημα να συνεχίσουν την ζωή τους 50% των αυτοκτονιών είναι νέοι άνθρωποι κάτω των 30.

Όμως αν η ζωή μας έχει νόημα και εσείς ζείτε σαν μην έχει κανένα, τότε; Η Βίβλος λέει: «Είναι αποφασισμένον εις τους ανθρώπους να πεθάνουν μετά δε τούτο κρίσις».

2. Ποιος μπορεί να δώσει απάντηση;

Ποιος λοιπόν θα μου απαντήσει την σοβαρή ερώτηση, γιατί ζω; Ποιος; Ή εκκλησία; Ο πάστορας; Οι καθηγητές; Οι φιλόσοφοι; Όχι! Κανείς απ' αυτούς δεν είναι σε θέση να μας δώσει την σωστή απάντηση. Μόνο ένας μπορεί να μας απαντήσει τη σοβαρή αυτή ερώτηση. Αυτός που μας έφερε στην ζωή, αυτός που μας έπλασε – ο Θεός! Αυτός που μας έπλασε ξέρει γιατί μας έφερε στην ύπαρξη. Στις σελίδες της Αγίας Γραφής βρίσκουμε την απάντηση για το νόημα της ζωής. Αυτός είναι ο λόγος που κάνει την Βίβλο το σπουδαιότερο βιβλίο.

Κατ' εικόνα αυτού δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο. Ο Θεός θέλει να γίνουμε παιδιά του. Θέλει να μιλούμε μαζί Του και να τον αγαπούμε. Μιλάτε στον Θεό μέσω προσευχής; Πόση πικρία θα έχει ένας πατέρας όταν ο γιος του επί χρόνια δεν του μιλά. Πόση πικρία πρέπει να έχει όταν δεν του μιλάμε, δηλ. όταν δεν προσευχόμαστε! Δεν μιλώ για δόγματα ή θρησκείες. Μιλάω για τον ζωντανό Θεό του ουρανού. Ο Θεός σας δημιούργησε για να γίνετε παιδιά του μέσω το Ιη-

σού Χριστού. Είστε παιδί του Θεού;

Τώρα θέλω να προχωρήσω ένα βήμα. Πρέπει να γίνουμε παιδιά του Θεού αλλά εκ φύσεως δεν είμαστε.

Στις πρώτες σελίδες της Βίβλου διαβάζουμε ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα αυτού. Μετά διαβάζουμε για μια μεγάλη καταστροφή. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό ον ελεύθερο και στην ελευθερία του παρήκουσε τον Θεό και πήρε τον απαγορευμένο καρπό. Με άλλα λόγια, δήλωσε στον Θεό: «Θέλω να είμαι αυτόνομος. Μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα». Ο Αδάμ δεν αμφέβαλε ποτέ για την ύπαρξη του Θεού. Απλώς αποφάσισε να πάρει την ζωή του στα χέρια του.

Κάποτε με ρώτησε κάποιος: «Κύριε Busch, μιλάτε όλο για τον Θεό αλλά εγώ δεν τον βλέπω. Πείτε μου πού μπορώ να τον βρω»; «Το πρόβλημα δεν είναι πώς να τον βρεις», του απάντησα. «Ο Θεός είναι εδώ. Το πραγματικό σας πρόβλημα είναι, αν είστε ειλικρινής, όχι πώς θα τον βρείτε αλλά πώς θα απαλλαγείτε απ' αυτόν!» Ναι, ο Θεός είναι εδώ. Μπορεί ο καθένας να τον βρει. Όταν διαβάζω την ιστορία των τελευταίων 300 ετών με τους διανοούμενους και φιλοσόφους ανακαλύπτω ότι προσπαθούσαν ν' απαλλαγούν από τον Θεό και όχι να τον βρουν. Όμως ο Θεός υπάρχει. Θα δώσουμε λόγο για μια ζωή μακριά απ' Αυτόν.

Πολλοί δεν αρνούνται τον Θεό, αλλά ούτε ανήκουν σ' Αυτόν. Δεν είναι εχθροί του Θεού αλλά ούτε φίλοι του. Ένας Ελβετός γιατρός έγραφε σ' ένα βιβλίο του: «Αν κάποιος δεν βρει απάντηση στις μεγαλύτερες ερωτήσεις για την ζωή, αυτός έχει ψυχικά τραύματα». Και συνεχίζει: «Οι άνθρωποι στην Ευρώπη είναι άρρωστοι. Άρρωστοι ψυχικά, γιατί τους λείπει ο Θεός. Δεν τον απαρνιόμαστε αλλά ούτε και τον δεχόμαστε. Η αρρώστια μας λέγεται: Ανορεξία Θεού». Συμφωνώ απόλυτα μαζί του.

Όταν ακούω: «Ο μοντέρνος άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται για τον Θεό». Τότε απαντώ: «Ο μοντέρνος άνθρωπος δεν θα πάει καθόλου καλά».

Ο προορισμός μας είναι να γίνουμε παιδιά του Θεού. Αν αυτό δεν το κάνουμε, αποτύχαμε σαν άνθρωποι. Κανείς αρχίζει να είναι άνθρωπος από την στιγμή που θα γίνει παιδί

του Θεού.

3. Η απάντηση του Θεού στην ερώτηση των ερωτήσεων

Η σπουδαιότερη ερώτηση είναι: «Πως γίνομαι παιδί του Θεού»; Η απάντηση είναι μια και μοναδική. Μόνο μέσω του Ιησού. Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε για τον Ιησού: «εις τα ίδια ήλθε». Ο κόσμος ανήκει σ' Αυτόν! – «και οι δικοί του δεν τον εδέχθησαν». Αυτή είναι η ιστορία της ανθρωπότητας μέχρι σήμερα. Ο Ιησούς έρχεται – και ο άνθρωπος κλείνει την πόρτα. Όμως στην Βίβλο διαβάζουμε επίσης: «Όσοι όμως εδέχθησαν Αυτόν εις αυτούς έδωσε εξουσία να ονομασθούν (γίνουν) παιδιά του Θεού». Εάν δεχθούν τον Ιησού.

Δέχτηκα τον Ιησού στην διάρκεια του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου. Ποτέ δεν μετάνιωσα. Και εκατό ζωές να είχα θα τις έδινα στον Ιησού. Η ζωή μου πήρε νόημα με τον Ιησού. Μόνο τότε θα έχει νόημα η ζωή, όταν ο Ιησούς γίνει Σωτήρας σας. Είναι πολύ ενδιαφέρον να μελετήσει κανείς την ζωή των ανθρώπων της Καινής Διαθήκης. Η Μαρία Μαγδαληνή ζούσε μια ζωή χωρίς νόημα. Αναφέρεται ότι ήταν κατελιημμένη από επτά δαιμόνια. Έρχεται στον Ιησού. Την απαλλάσσει από τα δαιμόνια. Αυτό ο Ιησούς μπορεί να το κάνει. Δέχεται τον Ιησού. Από αυτή την στιγμή η ζωή της αλλάζει. Αποκτά νόημα. Όταν άκουσε ότι ο Ιησούς σταυρώθηκε, τρόμαξε! Φοβήθηκε. Η ζωή της έχασε το νόημά της πάλι. Το πρωί της τρίτης ημέρας μετά την σταύρωση, κάθεται στο μνήμα του Ιησού και κλαίει.

Ο τάφος είναι κενός. Πόσο καταλαβαίνω αυτή την γυναίκα! Εάν έχανα σήμερα τον Ιησού Χριστό, θα είχα τα ίδια συναισθήματα, όπως αυτή η γυναίκα. Ξαφνικά η Μαρία Μαγδαληνή ακούει μια φωνή. Ακούει το όνομά της: «Μαρία» Τα δάκρυα της απελπισίας μεταβάλλονται σε δάκρυα χαράς. Και φωνάζει: «Ραβουνί! Κύριέ μου»! Γι' αυτό σας παρακαλώ! Δεχτείτε τον Ιησού Χριστό. Σας περιμένει. Είναι πολύ κοντά σας. Είθε να προσευχηθείς σ' Αυτόν με τα λόγια: «Κύριε Ιησού, η ζωή μου δεν έχει νόημα. Έλα σε μένα, δέξουμε όπως δέχτηκες τη Μαρία Μαγδαληνή»

Στη ζωή μας συμβαίνει μια μεγάλη επανάσταση, όταν δεχθούμε τον Ιησού Χριστό. Πεθαίνει ο παλιός άνθρωπος, το άθλιο «εγώ» μας και ανασταίνεται σε μια καινούργια ζωή, σαν παιδί του Θεού. Μας δίνει το Πνεύμα Του και σκεφτόμαστε τώρα αλλιώς. Αυτά που σας λέω δεν είναι η ιδέα ενός πάστορα αλλά από την στάση που θα πάρετε σ' αυτές τις αλήθειες θα εξαρτηθεί το αιώνιο μέλλον σας. Ο Ιησούς λέει: «Ίδου στέκομαι στην πόρτα και χτυπάω. Αν κάποιος ακούσει την φωνή μου και ανοίξει την πόρτα θα εισέλθω εις αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού». Αυτά τα λόγια τα λέει ο Ιησούς και σε σένα σήμερα. Άνοιξέ του. Θέλει να δώσει νόημα στην ζωή σου.

Κάποτε με επισκέφτηκε ένας ανθρακωρύχος και μου είπε: «Κύριε Busch, όταν ήμουν δεκαεπτά ετών άκουσα το ευαγγέλιο. Κατάλαβα ότι χρειαζόμουν τον Ιησού. Δεν του άνοιξα την πόρτα. Η ζωή μου κύλησε χωρίς νόημα. Τώρα είμαι εβδομήντα. Χαμένα χρόνια»!

Φίλοι μου, έχουμε μόνο μια ζωή. Γι' αυτό πρέπει να μάθουμε γιατί υπάρχουμε. Προς τι ζούμε; Ο λόγος του Θεού μας δίνει την απάντηση: Ήλθαμε στον κόσμο για να γνωρίσουμε τον Ιησού και την σωτηρία Του, για να μην χαθούμε αλλά να έχουμε ζωή αιώνια

Δεν έχω καιρό

1. Μια αξιοσημείωτη πραγματικότητα.

Γιατί άραγε δεν έχουμε καιρό; Υπάρχει κάτι, το οποίο έχω καταλάβει αλλά και κανείς δεν μπόρεσε να μου το εξηγήσει. Τα παλιά χρόνια όταν ένας έμπορος από την Στουτγάρδη είχε διαπραγματεύσεις μ' έναν άλλον στο Essen, έπρεπε να ταξιδεύσει με την άμαξα του ταχυδρομείου δέκα ημέρες aller – retour συν δύο μέρες οι συναλλαγές. Δηλ. σχεδόν μισό μήνα χρειαζόταν. Σήμερα που μ' ένα τηλεφώνημα μπορούν οι έμποροι να κανονίσουν πολλές δουλειές τους, δεν έχουν καθόλου καιρό.

Παλιά, οι άνθρωποι εργάζονταν εξήντα ώρες την εβδομάδα, σήμερα σαράντα ώρες και πάλι δεν έχουν καιρό.

Πως γίνεται αυτό;

Η μητέρα μου είχε καιρό να μελετά τέσσερα κεφάλαια από την Βίβλο κάθε μέρα και όμως είχε αρκετό καιρό να φροντίζει την οικογένειά της. Είχε οκτώ παιδιά. Δεν είχε ούτε ηλεκτρική κουζίνα ούτε ηλεκτρικό πλυντήριο. Ξέχασα να σας πω ότι έπρεπε να μπαλώνει και τις κάλτσες. Ξέρουν άραγε οι σημερινές νοικοκυρές τι σημαίνει: «μπαλώνω κάλτσες» ;

Σήμερα κανείς δεν έχει χρόνο. Μπορείτε να μου το εξηγήσετε αυτό; Εγώ μπορώ να φαντασθώ τι συμβαίνει. Υπάρχει κάποιος που μας ψιθυρίζει συνεχώς: «πρέπει να κάνεις αυτό, πρέπει να τηλεφωνήσεις εκεί, πρέπει να συναντήσεις αυτόν» κ.τ.λ. Είναι κάποιος που φροντίζει ώστε ο άνθρωπος να μην έχει καθόλου καιρό.

Αυτός είναι ο διάβολος. Θα σας γεννήθηκε το ερώτημα: Υπάρχει διάβολος; Ναι, υπάρχει. «Ο άρχοντας του κόσμου τούτου, η εξουσία του σκότους».

Στη Βίβλο διαβάζουμε μια ιστορία: Ο Ιησούς οδηγείται από το διάβολο σ' ένα ψηλό βουνό με ωραία θέα. Ο Ιησούς Χριστός μπορεί να δει όλα τα βασίλεια της γης. «Όλα αυτά θα είναι δικά σου, του λέει ο διάβολος, αν πέσεις και με προσκυνήσεις».

Μην αγνοείτε και μην υποτιμάτε τον διάβολο. Έχει δύναμη. Υπάρχει για να καταστρέφει και να σκοτώνει. Πρέπει κανείς να είναι κουτός και τυφλός αν δεν δέχεται ότι υπάρχει η δύναμη του σκότους. Πως εξηγείται αλλιώς η κατάσταση του κόσμου μας ;

Θα αναφέρω δύο παραδείγματα:

Ένα βράδυ με επισκέφθηκε ο διευθυντής ενός εργοστασίου: «Κύριε Busch, βοηθείστε με, δεν μπορώ ν' απαλλαγώ από το αλκοχόλ. Το κληρονόμησα από τον πατέρα μου. Πρέπει να πίνω». Ξέρετε πόσοι υπάρχουν σαν και αυτόν; Ποιος τους έχει κάτω από την εξουσία του; Όχι ο διάβολος ;

Και τι δεν συμβαίνει στο πεδίο της σεξουαλικότητας! Βλέπεις τον διευθυντή μιας εταιρείας με μια **προκότατη** οικογένεια, να πέφτει θύμα της γραμματέας του. Τον επισκέφτομαι και του λέω: «Αγαπητέ μου, καταστρέφετε την ζωή σας, την οικογένειά σας. Γελοιοποιείτε μπροστά στα παιδιά σας!» «Κύριε πάστορα δεν μπορώ, δεν μπορώ να ζήσω χωρίς

αυτή την κοπέλα». Ποιος δεν αισθάνεται εδώ την δύναμη του σκότους ;

Ένας πάστορας μιας μεγάλης πόλης έχει πολλές τέτοιες ιστορίες.

Ο διάβολος κάνει ό,τι μπορεί για να μην έχουμε καιρό να σκεφτούμε για τον Θεό, για την σωτηρία του και τι συμβαίνει μετά θάνατο .

2. Μια δοξασμένη πραγματικότητα

Φίλοι μου, πόσο ευτυχισμένος είμαι που μπορώ να σας πω ότι υπάρχει λύτρωση από την εξουσία του σκότους ! Ο απ. Παύλος διακηρύττει: « Ο Θεός μας ελευθέρωσε από την εξουσία του σκότους και μας έβαλε στην βασιλεία του αγαπητού του Υιού εις τον οποίο έχουμε συγχώρηση των αμαρτιών μας εν τω ονόματι Αυτού ».

Σ' αυτό το σημείο θέλω να σας διηγηθώ μια ιστορία που άκουσα από έναν ιεραπόστολο.

Ασχολιόταν με κάποιον αλκοολικό και προσπαθούσε να τον βοηθήσει να απαλλαγεί απ' το αλκοχόλ. Μια μέρα άκουσε ότι ο αλκοολικός ήπιε τόσο πολύ, ώστε έσπασε όλα τα έπιπλα, έδειρε άσχημα γυναίκα και παιδιά. Πήγε και τον επισκέφθηκε. Στην κουζίνα κάθεται ο φίλος μας και πίνει καφέ. Δίπλα του κάθεται το πεντάχρονο αγοράκι του. Αντί για χαιρετισμό ο ιεραπόστολος του λέει: «Πάλι πήγε στραβά η υπόθεση; » Ο άνθρωπός μας δεν λέει τίποτε, εξαφανίζεται για λίγο και επιστρέφει μ' ένα χοντρό σχοινί με το οποίο αρχίζει να δένει το γυο του που κάθεται επάνω στην καρέκλα.

Όταν τελείωσε γυρίζει στο παιδί και διατάζει: «σήκω επάνω.» «Δεν μπορώ», απαντά ο μικρός. Και γυρίζοντας στον ιεραπόστολο λέει: «Βλέπετε, αυτό ακριβώς συμβαίνει και μ' εμένα. Τότε ο ιεραπόστολος παίρνει το μαχαίρι, κόβει το σχοινί και ελευθερώνει τον πιτσιρίκο. Γυρίζει στον αλκοολικό και λέει: « Άκουσέ με, κάποιος ήρθε και έκοψε το σχοινί που μας έδενε με το κακό ή την καταστροφή». Αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός.

Μια ένδοξη πραγματικότητα! Υπάρχει λύτρωση από την δύναμη του σκότους.

3. Το κύριο θέμα

Θυμάμαι, κάποτε στην Νέα Υόρκη, ήμουν καλεσμένος να μιλήσω σε ένα Club που σύχναζαν Αφρικάνοι. Μέσα σε μια αίθουσα του Club μπορούσες να δεις μια μαρμάρινη προτομή. Δεν ήταν κάποιος μαύρος. Από περιέργεια ρώτησα τον αφρικανό που στέκονταν με σεβασμό μπροστά στο άγαλμα: «Ποιος είναι αυτός;» «Ο Αβραάμ Λίνκολν», μου απάντησε. «Αυτός είναι ο σωτήρας μου, ο ελευθερωτής μου». Ο νεαρός αφρικανός δεν είχε γεννηθεί όταν ο Α. Νίγκολν πολέμησε για την ελευθερία του.

Θα ήθελα να σταθώ και εγώ μπροστά στον σταυρό του Ιησού και να του πω: «Ιησού, ελευθερωτή μου!» Εκ φύσεως είμαστε κάτω από τον νόμο της αμαρτίας και του θανάτου. Αλλά έρχεται μια άλλη δύναμη, η δύναμη του σταυρού του Ιησού Χριστού που μας απαλλάσσει από την αμαρτία και τον θάνατο. Και με την δύναμη του Πνεύματος του Αγίου, που μας δίνει, μπορούμε να ζούμε μια λυτρωμένη ζωή. Μόνο η Καινή Διαθήκη μπορεί να μας πληροφορήσει σωστά ποιος είναι ο Ιησούς. Είναι αληθινός Θεός και αληθινός άνθρωπος γεννημένος από την παρθένο Μαρία. Σαν άνθρωπος έκλαψε στο μνήμα του Λαζάρου. Για ώρες πολλές μπορώ να σας μιλάω για ό,τι έκανε ο Ιησούς όταν ήρθε σαν άνθρωπος στη γη.

Τη σκηνή π.χ. με τους μαθητές και το πλοίο στη Γενησαρέτ. Ξέσπασε η θύελλα και το πλοίο γέμισε νερό. Το κατάρτι λυγίζει. Οι μαθητές είναι πεπειραμένοι θαλασσινοί. Κι όμως φοβήθηκαν. «Πού είναι ο Ιησούς;» φωνάζουν. Τρέχουν και τον φωνάζουν. «Κύριε βυθιζόμαστε» ! Μπορώ να δω τον Ιησού νοερά, να πηγαίνει στο κατάστρωμα, ν' απλώνει το χέρι του και να λέει με εξουσία, να διατάζει την θύελλα να σωπάσει! Δεν χρειάστηκε να το επαναλάβει. Αμέσως ησύχασαν τα κύματα, τα σύννεφα χάθηκαν. Και οι μαθητές απόρησαν και είπαν: « Ποιος είναι αυτός στον οποίο και τα κύματα υπακούν; Δεν είναι σαν και εμάς» ! Είναι Θεός που έγινε άνθρωπος. Δεν είχαν ακόμη εννοήσει πολλά για τον Ιησού. Μετά το Πάσχα κατάλαβαν ακριβώς ποιος ήταν ο Ιησούς.

Την άλλη σκηνή επάνω στον Σταυρό ;
Τα δυνατά χέρια είναι καρφωμένα. Σαν ληστής κρέμεται στον σταυρό. Ο γιος του Θεού. Επάνω εκεί γέρνει το κεφάλι και πεθαίνει.

«Ω κεφαλή αγία απείρως θλιβερά,
υπό χειρών ανόμων επλήγεις φοβε
ρά, ακάνθαις εστεμμένη ωχρά, αι
μοσταγής, ο στόχος ήσο μίσους
και χλευασμών της γης».

Σταθείτε για λίγο μπροστά στο σταυρό και ρωτήστε: Γιατί κρέμεται σ' αυτό το ξύλο ;

Μείνετε εκεί μέχρι να πάρετε την απάντηση: Κρέμεται για να με λυτρώσει από τις δυνάμεις του σκότους. Από την δύναμη (εξουσία) του διαβόλου. Δεν έχει πλέον καμμία εξουσία ο διάβολος σ' αυτούς που βρήκαν καταφύγιο στον σταυρό του Χριστού. Έγιναν ελεύθεροι άνθρωποι. Είναι τώρα παιδιά του Θεού.

Θυμάστε την παραβολή του άσωτου υιού; Εγκατέλειψε, το σπίτι του, τον πατέρα του. Για να βρει τι ; Την ευτυχία; Όμως έγινε μόνο δυστυχής. Ήθελε να επιστρέψει και το έκανε. Γύρισε όπως ήταν βρώμικος, ελεεινός. Και ο πατέρας τον δέχθηκε. Όχι μόνον. Έγινε και μεγάλη γιορτή.

Έτσι χαίρονται οι ουρανοί για κάθε μια ψυχή που επιστρέφει στο σπίτι του ουράνιου πατέρα μέσω του Λυτρωτή Ιησού Χριστού.

4. Κάποιος που δεν είχε καιρό

Τώρα θέλω να σας διηγηθώ την ιστορία κάποιου που δεν είχε καθόλου καιρό. Ήταν πολύ απασχολημένος. Η ιστορία του αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη. Ήταν ρωμαίος διοικητής. Τ' όνομά του ήταν Φήλικας. Η γυναίκα του ήταν η Δρουσίλλη. Είχε έναν φυλακισμένο. Παύλος, τ' όνομά του. Μια μέρα – έτυχε να έχει ελεύθερο χρόνο – αποφάσισε ν' ανακρίνει τον Παύλο. «Γυναίκα, έλα μαζί». Πηγαίνουν στην αίθουσα του δικαστηρίου. Παίρνουν μεγαλοπρεπή θέση. Δεξιά και αριστερά τους στέκουν οι λεγεωνάριοι. Ο φυλακισμένος Παύλος οδηγείται στην αίθουσα. «Πες μας, Παύλε,

γιατί βρίσκεσαι στην φυλακή»; Και τότε άρχισε ο Παύλος να διηγείται το θαύμα του Θεού στην ζωή του. Μιλούσε με τέτοια εξουσία, όπου η παρουσία του Θεού ήταν αισθητή στην αίθουσα.

Τα λόγια του Παύλου δεν τους άφησαν αδιάφορους. Ο Λόγος του Θεού μίλησε στο Φίληκα και τη γυναίκα του. Εάφνου, πετάγεται ο Φήλιξ από το κάθισμά του, και λέει στον Παύλο:

«Μια στιγμή Παύλε. Αυτά που λες είναι πολύ ωραία. Και χωρίς αμφιβολία πολύ σημαντικά. Όταν βρω ώρα θα σε ακούσω και πάλι. Τώρα δεν έχω χρόνο». Ο Φήλικας δεν βρήκε ποτέ χρόνο να ξανακούσει τον Παύλο.

Δεν συμβαίνει και σε μας το ίδιο όπως στον Φήλικα ; Όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με την αλήθεια του ευαγγελίου ή την απορρίπτουμε ή την αναβάλλουμε. Μένουμε στα παλιά. Και όμως ο Ιησούς Χριστός ήλθε και τα έκαμε όλα νέα. Εμείς όμως προτιμούμε τα παλιά.

Φίλοι μου, σας εύχομαι να επιθυμήσετε η ζωή σας ν' αλλάξει, να γίνει νέα, νέα εν Χριστώ Ιησού.

5. Υπάρχει κάποιος που έχει πάντα καιρό

Όμως υπάρχει κάποιος που έχει πάντα καιρό για σας: Ο Ιησούς. Ο αναστημένος Κύριος. Οι γυναίκες παραπονιούνται ότι οι άνδρες τους δεν είχαν καιρό γι' αυτές, οι άνδρες παραπονιούνται ότι οι γυναίκες τους δεν έχουν καιρό, οι γονείς παραπονιούνται ότι τα παιδιά τους δεν έχουν καιρό γι' αυτούς, το ίδιο παραπονιούνται τα παιδιά για τους γονείς.

Ακούστε με άλλη μια φορά. Ο Ιησούς έχει καιρό. Έχει καιρό για όλους.

Την περασμένη βδομάδα είχα μερικά σοβαρά προβλήματα. Ήμουν τόσο λυπημένος ώστε η γυναίκα μου ενοχλήθηκε και μου είπε: «Είσαι ανυπόφορος». Είχε δίκαιο. Κοκκίνισα! Πήρα την Βίβλο μου και έτρεξα στο δάσος. Εκεί άρχισα να μιλώ με τον Σωτήρα μου, τον Ιησού. «Κύριε Ιησού θέλω να σου ανοίξω την καρδιά μου. Να σου πω τι με ανησυχεί. Τι με βασανίζει. Σου τα είπα όλα ». Αισθανόμουν την παρουσία Του. Χωρίς να καταλάβω πέρασαν δύο ώρες. Δυο

ώρες με τον Ιησού! Άνοιξα την Καινή Διαθήκη μου. Κάθε λέξη που διάβαζα ήταν απάντηση στο πρόβλημά μου. Πόσο χαρούμενος επέστρεψα στο σπίτι μου! Είχα κάνει μια καινούργια ανακάλυψη, μια υπέροχη εμπειρία: Ο Ιησούς έχει χρόνο για μένα.

Στη Βίβλο αναφέρεται μια θαυμάσια ιστορία. Ένας τυφλός κάθεται στο δρόμο και ζητιανεύει. Ξαφνικά ακούει πλήθη να πλησιάζουν. Ρωτάει με απορία: «Τι συμβαίνει» ; Κάποιος, του απαντά: «Ο Ιησούς περνάει από την πόλη μας». Ο τυφλός είχε ακούσει για τον Ιησού. Πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο γιος του Θεού. Και αρχίζει να φωνάζει: « Ιησού, Υιέ του Θεού ελέησέ με». Οι άνθρωποι εκνευρίζονται και του λένε: «Σταμάτα να φωνάζεις. Θέλουμε ν' ακούσουμε τι λέει ο Ιησούς». Ο τυφλός όμως συνεχίζει να φωνάζει δυνατώτερα: «Ιησού, Υιέ του Θεού ελέησε με». Ο Ιησούς τον άκουσε και στάθηκε. Παρεκάλεσε να τον οδηγήσουν σ' αυτόν. Ο Ιησούς έχει χρόνο για τον δυστυχισμένο τυφλό. Τόση μεγάλη αξία έχει ένας άνθρωπος για τον Ιησού.

Και εσείς αξίζετε πολύ για τον Ιησού. Και δεν έχετε χρόνο να μάθετε για τον δημιουργό του σύμπαντος; Πάρτε το βιβλίο του Θεού, αρχίστε με προσευχή να το μελετάτε και ζητείστε από τον Ιησού να σας χαρίσει μια νέα ζωή. Μια ζωή που αξίζει κανείς να ζει.

Άκουσα μια ενδιαφέρουσα ιστορία. Ένα πλοίο βυθιζόταν. Ένας ναύτης τρέχει στους διαδρόμους και φωνάζει: «Όλοι στο κατάστρωμα, το πλοίο βυθίζεται». Κατεβαίνει και στην κουζίνα. Μ' όλη την ησυχία ο μάγειρας έψηνε κουτόπουλο. «Πρέπει να κάνω το καθήκον μου», λέει στον ναύτη. Φυσικά, βυθίστηκε με το ροδοψημένο κουτόπουλο. Έτσι αντιδρά και ο σημερινός άνθρωπος. Ιησούς ; Δεν μ' ενδιαφέρει! Δεν έχω χρόνο.

Προσοχή κίνδυνος!

1. Η σοβαρότητα της κατάστασης

Θέλω να σας διηγηθώ μια ιστορία που άκουσα από τον παππού μου. Κάποτε επισκέφθηκε ένας νεαρός τον θείο

του και του είπε: «θείε δέχομαι συγχαρητήρια. Τελείωσα το γυμνάσιο». «Πολύ ωραία, τα συγχαρητήριά μου», απαντά ο θείος. «Και τώρα τι σκέφτεσαι να κάνεις αλήθεια»; «Θα σπουδάσω νομική». «Και μετά»; «Θα εργαστώ σε κάποιο δικαστήριο». «Και μετά»; «Μετά μπορεί να γίνω εισαγγελέας». «Και μετά»; «Θα κάνω οικογένεια». «Μετά»; Ο νέος άρχισε να εκνευρίζεται. «Μετά... μετά... ε κάποτε πεθαίνει ο άνθρωπος». «Μετά» συνεχίζει ο θείος. Ο νέος γίνεται όλο και πιο σοβαρός. Τρομάζει. «Θείε μου, αυτό το θέμα δεν το έχω σκεφθεί καθόλου». «Τι είπες; Τελείωσες γυμνάσιο και ακόμη δεν έχεις σκεφθεί αυτό το θέμα»; «Μα αυτό κανείς δεν το ξέρει». «Δεν είναι αλήθεια, νεαρέ μου» ! του απαντά ο πιστός θείος.

Υπάρχει ένας που γνωρίζει πολύ καλά. Και αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος είπε: Έχεις την δυνατότητα να σωθείς ή να χαθείς.

Οι περισσότεροι άνθρωποι σήμερα ζουν σαν να τελειώνουν όλα με τον θάνατο. Όλοι θα βρεθούμε μπροστά στο βήμα του Θεού. Αυτή η πραγματικότητα με αναγκάζει να στέκομαι αυτή τη στιγμή μπροστά σας.

Ήμουν νεαρός αξιωματικός στον 1^ο παγκόσμιο πόλεμο. Καθόμουν μ' ένα συνάδελφο και λέγαμε διάφορα αστεία. Μετά από ένα ανέκδοτο που διηγήθηκα, ο συνάδελφός μου δεν αντέδρασε καθόλου. Τον σκούντησα και τον ρώτησα γιατί δεν γελά. Έπεσε κάτω νεκρός. Κομμάτι μιας χειροβομβίδας τον τραυμάτισε στον χώρο της καρδιάς. Βλέποντας το άψυχο σώμα του συναδέλφου μου άρχισα να διερωτάμαι: «Που είναι άραγε τώρα»; Η απάντηση έρχεται γρήγορα. «Στέκεται μπροστά στον Άγιο Θεό». Και αν καθόμουν εγώ στην θέση του, θα στεκόμουν εγώ μπροστά στον Άγιο Θεό. Όχι μπροστά σ' έναν Θεό, αλλά στον Θεό που έκαμε γνωστό το θέλημά του στους ανθρώπους, που έδωσε εντολές και νόμους που εγώ έχω παραβεί.

Και εσύ που διαβάζεις αυτές τις γραμμές έχεις παραβεί τους νόμους του Θεού. Έκλεισα τα μάτια μου και προσευχήθηκα μετά από πολλά χρόνια στον Θεό: «Θεέ μου, μην επιτρέψεις να σκοτωθώ πριν τακτοποιήσω τις σχέσεις μου μαζί σου».

Λίγο αργότερα έπεσε στα χέρια μου μια Καινή Διαθήκη. Την ξεφύλλισα και το βλέμμα μου έπεσε στα λόγια: «Ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο για να σώσει αμαρτωλούς». Κεραυνοβολήθηκα. Αμαρτωλούς; Αυτό είμαι εγώ. Δεν χρειάστηκα καμιά εξήγηση. Ήμουν αμαρτωλός και ήθελα να σωθώ. Ήθελα ν' αποκτήσω ειρήνη με τον Θεό. Έκανα τότε κάτι, που συνιστώ κι εσύ να κάνεις. Ήμουν με την μονάδα μου στην Γαλλία, σ' ένα μισογκρεμισμένο αγροτόσπιτο. Ένα δωμάτιο ήταν ακόμη ακέραιο. Μπήκα μέσα, κλείδωσα την πόρτα, γονάτισα και είπα: «Κύριε Ιησού, στην Αγία Γραφή διάβασα ότι ήρθες να σώσεις αμαρτωλούς. Ένας τέτοιος αμαρτωλός είμαι και εγώ. Έχω άσχημο χαρακτήρα και δεν μπορώ να υποσχεθώ τίποτε. Παραδίδομαι, όμως, σ' εσένα, Ιησού. Δεν θέλω να πάω στην κόλαση. Βγαίνοντας από το δωμάτιο είχα βρει έναν Κύριο. Ανήκα σ' έναν Κύριο.

Ξέρετε τι επικίνδυνο είναι να ζει κανείς χωρίς να του έχουν συγχωρηθεί οι αμαρτίες; Άκουσέ το άλλη μια φορά: Ο Θεός δεν θέλει να πας στην κόλαση. Θέλει να σωθείς. Θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να έλθουν σ' επίγνωση της αλήθειας.

Αγαπητοί φίλοι, όλοι θα κριθούμε από τον Θεό. Τρομάζω όταν σκέπτομαι πόσοι άνθρωποι ζουν αδιαφορώντας για το σοβαρότερο θέμα της ζωής τους. Ξέρω ότι σήμερα αυτό το ευαγγέλιο δεν ακούγεται πολύ ευχάριστα. Όταν κηρύττω ότι χωρίς τον Ιησού θα πας στην κόλαση πολλοί μου λένε χαμογελώντας: «Κόλαση; Αυτό είναι μια αντίληψη του μεσαίωνα». Μια ιστορία θυμάμαι πάντα σαν ακούω αυτό. Συνέβη κατά την διάρκεια του πολέμου.

Ξεκίνησα να κάνω μια επίσκεψη. Πριν φθάσω στον προορισμό μου, άρχισε ο βομβαρδισμός. Έτρεξα στο επόμενο καταφύγιο και περίμενα να τελειώσει. Έφθασα στην γειτονιά που ήθελα να κάνω την επίσκεψη. Όλα τα σπίτια είχαν αδειάσει. Συναντώ ένα στρατιώτη και τον ρωτώ γιατί άδειασαν τα σπίτια. Αντί να μου απαντήσει, με πιάνει από τον ώμο και με οδηγεί στο παράθυρο ενός σπιτιού. Τα σπίτια ήταν χτισμένα γύρω από μια μεγάλη, πράσινη έκταση. Στην μέση αυτής της έκτασης βρισκόταν μια πελώρια βόμβα, τόσο μεγά-

λη όσο ο λέβητας μιας ατμομηχανής. Ήταν μια ωρολογιακή βόμβα.

Φεύγοντας παρατήρησα μια ομάδα από σπουργίτια να πετούν πάνω από την βόμβα και να κάθονται πάνω σ' αυτή. Φαντάζομαι τους σπουργίτες να λέει ο ένας στον άλλον: «Ποιος πιστεύει σήμερα σε βόμβες, καλά ξεκουραζόμαστε εδώ».

Δεν σας θυμίζουν αυτοί οι σπουργίτες πολλούς ανθρώπους; Ο Θεός, μέσω του Λόγου του μιλάει πολύ σοβαρά στους ανθρώπους. Έστειλε τον γιο του να πεθάνει στην θέση των ανθρώπων. Και όταν κάποιος τους πει: «Κινδυνεύετε πρέπει να σώσετε τις ψυχές!» Τότε γελούν «χα, χα, χα! ποιος πιστεύει σήμερα σε κάτι τέτοιο»;

2. Η Σωτηρία

Κάποτε ο Θεός έκανε μια μεγάλη κρίση στην ανθρωπότητα. Μόνο ένας και η οικογένειά του σώθηκε – ο Νώε. Ο Θεός του έδωσε εντολή να κατασκευάσει μια κιβωτό για να ξεφύγει από την κρίση.

Βέβαια θα ξέρετε την ιστορία του κατακλυσμού. Πριν αρχίσει η κρίση ο Θεός διέταξε τον Νώε να μπει μέσα με την οικογένειά του. Αφού μπήκαν, έκλεισε ο Θεός την πόρτα. Σήμερα η ανθρωπότητα βαδίζει προς την ίδια δίκαιη κρίση του Θεού. Και σήμερα υπάρχει κιβωτός σωτηρίας. Είναι ο σταυρός του Ιησού Χριστού. Σήμερα σε παρακαλεί ο Θεός να μπει στην χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού. Τόλμησε αυτό το βήμα. Πίστεψε ότι το αίμα Του στον σταυρό έτρεξε και για σένα.

Ο γνωστός διευθυντής μιας ιεραποστολής, Albert Hoffmann, ένας από τους πρώτους ιεραποστόλους στην Ν. Γουινέα, μας διηγήθηκε μια ιστορία που δεν μπορώ να την ξεχάσω. «Έχουμε την συνήθεια», άρχισε ο Hofmann, «όταν οι Papua στην Ν. Γουινέα θέλουν να γίνουν χριστιανοί, τους κάνουμε ειδικά μαθήματα για να γνωρίσουν καλύτερα τον Ιησού Χριστό. Μετά τους βαπτίζουμε. Την παραμονή της βάπτισης ανάβουμε μια με γάλη φωτιά. Οι βαπτιζόμενοι πλησιάζουν την φωτιά κρατώντας στα χέρια τους όλα τα

αντικείμενα με τα οποία εξέφραζαν την ειδωλολατρεία τους. Όλα αυτά τα πετούν μες στην φωτιά. Κάποτε ήθελε να βαπτιστεί και μια νεαρά γυναίκα. Κρατούσε και αυτή τα είδωλά της. Φτάνοντας στην φωτιά δίστασε. Γυρίζει πίσω. Ούτε ήθελε όμως μια ζωή χωρίς τον Ιησού. Πλησιάζει για δεύτερη φορά την φωτιά. Πάλι διστάζει. Σηκώνομαι, την πλησιάζω και της λέω: «Σκέψου το άλλη μια φορά. Μπορείς να βαπτιστείς αργότερα». Την ίδια εκείνη στιγμή τρέχει γρήγορα προς την φωτιά, πετάει τα είδωλά της μέσα στις φλόγες και πέφτει λιπόθυμη κάτω. Πιστεύω, συνεχίζει ο ιεραπόστολος, «μόνον αυτός που έζησε μια ειλικρινή επιστροφή στον Ιησού μπορεί να καταλάβει αυτή την γυναίκα».

Φίλοι μου, μόνο ένα βήμα απέχει η κιβωτός, απέχει ο Ιησούς. Απομακρύνσου από τον κίνδυνο! Σκέψου όμως: Το βήμα αυτό είναι η σοβαρότερη υπόθεση της ζωής σου. Το βήμα αυτό σημαίνει διακοπή με το παρελθόν. Η σωτηρία του Ιησού δεν είναι τόσο φθηνή!

3. Από το θάνατο στην ζωή

Η Γραφή λέει καθαρά: «Όποιος έχει τον Υιό έχει την ζωή. Όποιος δεν έχει τον Υιόν, την ζωή δεν έχει». Προ καιρού συνάντησα στο Βερολίνο μια δεσποινίδα. Την ρώτησα πόσο ετών είναι. «Οκτώ», μου απαντά. «Πριν από οκτώ χρόνια βρήκα τον Ιησού. Τον δέχτηκα σαν σωτήρα μου. Βρήκα την ζωή».

Χωρίς τον Ιησού δεν έχουμε ζωή πραγματική. Πριν χρόνια μ' επισκέφθηκε ένας νέος. «Ποιο είναι το πρόβλημά σου τον ρωτώ». «Δεν είναι ζωή αυτή που ζω» απαντά. «Νέε μου, πόσο δίκαιο έχεις. Θα σου πω πως εγώ βρήκα την ζωή. Γνώρισα τον Ιησού, τον δέχτηκα σαν προσωπικό μου Σωτήρα. Συμφιλώθηκα με τον Θεό και Πατέρα. Και από τότε απολαμβάνω την ζωή μαζί Του». Φεύγοντας ο νέος από το γραφείο μου, είχε βρει και αυτός την αληθινή ζωή που προσφέρει ο Ιησούς σε όποιον τη ζητήσει

Έχω ένα φίλο, έμπορο. Κάποτε ήταν καλεσμένος στο σπίτι ενός εργοστασιάρχη. Μέσα σ' ένα μεγάλο πάρκο είχε την βίλα του. Εκείνο το βράδυ είχε εκατό καλεσμένους..

Κάποια στιγμή πλησιάζει ο φίλος μου τον εργοστασιάρχη και του λέει: «Πόσο ευτυχισμένος πρέπει να είστε» ! «Ναι», του απαντά, «έχετε δίκιο. Έχω πολλά αγαθά. Μη με ρωτάτε όμως, πώς αισθάνομαι εδώ μέσα» και έδειξε την καρδιά του!

Ο Θεός βλέπει την ταλαιπωρία μου. Μόνοι μας ποτέ δεν θα μπορούσαμε να φτάσουμε τον Θεό. Ο Θεός στο πρόσωπο του Υιού του κατέβηκε σε μας. « Επειδή ο Θεός με τέτοιον τρόπο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.»

Αυτόν τον κόσμο, τον τόσο βρώμικο, αυτόν αγάπησε ο Θεός. Σταματά ο νους μου όταν το σκέπτομαι. Πέστε μου, τι άλλο μπορούσε να κάνει ο Θεός για να μας σώσει; Θέλω να κλείσω με μια ωραία ιστορία. Ένας νέος πλησίασε τον γνωστό άγγλο ιεροκήρυκα C.H. Spurgeon και του είπε: « Έχετε δίκιο, πρέπει να γίνω και εγώ παιδί του Θεού. Θα μετανοήσω κάποια μέρα». «Κάποια μέρα»; Τον ρώτησε ο Spurgeon. «Ναι, θα ήθελα πριν επιστρέψω στον Ιησού να ζήσω και να απολαύσω κάτι από την ζωή μου». Νέε μου, δεν έχεις και πολλές απαιτήσεις! Εγώ δεν θέλω κάτι από τη ζωή. Αλλά τη ζωή και να την έχουν εν αφθονία».

Άφησέ με να σε παρακαλέσω και πάλι: Μπες μέσα στην κιβωτό. Μίλησε με τον Ιησού. Κάποιος με ρώτησε: «Έχετε ώρες ακροάσεων»; Γιατί; Δεν χρειάζεσαι εμένα. Τον Ιησού χρειάζεσαι. Με τον Ιησού.

Τι πρέπει να κάνω;

Μια μέρα βρισκόμουν σ' ένα νοσοκομείο, στην πτέρυγα των ιδιωτικών ασθενών. Ήμουν έτοιμος να χτυπήσω μια πόρτα, όταν βλέπω την νοσοκόμα να τρέχει και να με παρακαλεί να μην μπω σ' αυτόν τον θάλαμο, επειδή ο ασθενής είχε ζητήσει κατηγορηματικά να μην επιτρέψουμε την επίσκεψη οποιουδήποτε πνευματικού, δείχνοντάς μου το όνομα του ασθενούς. Ήταν ένας γνωστός επιχειρηματίας. «Αδελφή», της απαντώ, «έχω πολύ γερά νεύρα» και συνάμα

χτυπώ την πόρτα. «Έμπρός» απαντά μια δυνατή ανδρική φωνή.

Αφού του είπα ποιος είμαι, του δίνω το χέρι μου. Δείχνει να χαίρεται από την επίσκεψη, αλλά με παρακαλεί να μην συζητήσω μαζί του για τα πράγματα του Θεού. «Τι κρίμα» του απαντώ χαμογελώντας. «Και αυτό είναι το θέμα που ήθελα να συζητήσω μαζί σας». «Αποκλείεται», μου απαντά. «Ξέρετε, όταν ήμουν νέος, έπρεπε να μάθω τους ψαλμούς απ' έξω, και κάθε φορά που δεν τους ήξερα έτρωγα ξύλο. Όταν μεγάλωσα, έχτισα το δικό μου οικοδόμημα, κολώνες του οποίου είναι ο Δαρβίνος, ο Χέγκελ, και ο Νίτσε»! « Άκουσε, φίλε μου, αν αυτά τα άκουγα από κάποιον νεαρό δεκαέξι ετών που περνά την εφηβεία, θα μπορούσα να τον δικαιολογήσω και θα έλεγα ότι είναι μια μεταβατική περίοδος. Όταν όμως αυτά τ' ακούω από έναν κύριο της ηλικίας σας και ο οποίος βρίσκεται στο χείλος της αιωνιότητας τότε το μόνο που μπορώ να πω είναι τρομερό για σας να σκέπτεστε έτσι ! Ξεχάσατε ότι είστε ετοιμοθάνατος; Θέλετε αυτές τις ανοησίες που είπατε σε μένα να τις επαναλάβετε όταν θα σταθείτε μπροστά στον Θεό» ;

Ξαφνικά ένα αίσθημα συμπόνοιας με κατέλαβε για τον αξιολύπητο αυτόν αμαρτωλό, και χαμηλώνοντας τη φωνή μου, του διηγήθηκα για τον Σωτήρα Χριστό που θέλει να γίνει και δικός του Σωτήρας. Αναστενάζοντας, με ρωτά:

- Τι θα γίνει με το οικοδόμημά μου; τι να κάνω με όλα αυτά που πίστευα και για τα οποία αγωνίστηκα όλη μου την ζωή ;

- Να τα αρνηθήτε, να τα πετάξετε, του απαντώ. Δεν θα σας χρειαστούν στην αιωνιότητα. Πετάξτε τα τώρα, όχι αύριο. Με το οικοδόμημά σας, ούτε να ζήσετε μπορέσατε, μα ούτε και να πεθάνετε μπορείτε. Ριχτείτε τώρα στην αγκαλιά του Γιου του Θεού, που πέθανε στη θέση σας για να μην πεθάνετε εσείς.

Η αδελφή μπήκε στον θάλαμο, και μου υπενθύμισε ότι έπρεπε να φύγω. Έσφιξα το χέρι του ασθενούς και εγκατέλειψα τον θάλαμο. Δεν γνωρίζω τι έκανε με τον Ιησού Χριστό, την ίδια νύχτα έφυγε για την αιωνιότητα.

Στην Γραφή, διαβάζουμε: «Ένας μεσίτης είναι μεταξύ Θεού, και ανθρώπων. Ο Ιησούς Χριστός». Κάποια μέρα συ

νάντησα έναν άνδρα. Η γυναίκα του είχε σκοτωθεί στον πόλεμο, καθώς και τα δυο παλικάρια του. Ένας δυστυχημένος άνθρωπος. Αρνήθηκε να του μιλήσω για την αγάπη του Θεού. « Έχω ζήσει τόσο την δυστυχία » μου είπε, « που μου είναι αδύνατο να πιστέψω σε κάτι ».

- Είστε βέβαιος, τον ρωτώ, ότι δεν πιστεύετε πουθενά ;
- Βεβαίως, πουθενά και σε κανέναν!
- Δεν ταξιδεύετε με το τρένο; τον ρωτώ.
- Ναι, μου απαντά.
- Κάθε φορά που θέλετε να χρησιμοποιήσετε το τρένο, πηγαίνετε μήπως στον οδηγό και του ζητάτε να σας δείξει το δίπλωμά του;
- Όχι, βέβαια! μου απαντά.
- Τι, εμπιστευόσαστε τη ζωή σας σε κάποιον άγνωστο, χωρίς να βεβαιωθείτε τουλάχιστον ότι έχει δίπλωμα; Τι είναι αυτό λοιπόν ; Δεν είναι πίστη; Πηγαίνετε καμιά φορά στο φαρμακείο;
- Βέβαια, έχω συχνά ημικρανίες και παίρνω μια σκόνη που με βοηθά.
- Την ελέγξατε ποτέ αυτή την σκόνη; Είναι αδύνατον να κάνει ο φαρμακοποιός λάθος;
- Μα κ. Busch πώς είναι δυνατόν να κάνει ο φαρμακοποιός λάθος!
- Λοιπόν πιστεύεις ότι ο φαρμακοποιός δεν κάνει λάθος!
- Βλέπεις λοιπόν, φίλε μου, πόσο εύκολα πιστεύεις και εμπιστεύεσαι σ' όλους, μόνον σ' Εκείνον που έστειλε ο Θεός να πεθάνει για σένα , δυσκολεύεσαι να πιστέψεις.

Κάποτε σε μια συνάθροιση από εκατοντάδες νέους είπα: Χαρίζω 100.000 D.M. σ' εκείνον που θα μου αποδείξει ότι μετανόησε, γιατί δέχθηκε τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα. Δεν βρέθηκε ούτε ένας. Γνώρισα αντιθέτως αμέτρητους που μετανόησαν επειδή δεν τον είχαν γνωρίσει νωρίτερα. Γι' αυτό σταμάτα να είσαι άπιστος και πίστεψε σ' Αυτόν που σταυρώθηκε στον Γολγοθά για να ζήσεις εσύ αιώνια.

1.Απόρριψε την αυτοδικαίωση

Στην Αγ. Γραφή διαβάζουμε: « Ο Ιησούς Χριστός ήλθε στον κόσμο για να σώσει αμαρτωλούς ».

Πολλοί διαβάζοντας αυτό το κομμάτι αγανακτούν και λένε: « Εγώ όμως δεν είμαι αμαρτωλός! Δεν σκότωσα ». Σ' όλους αυτούς θέλω να πω ότι λένε ψέμματα! Ποιος απ' αυτούς θα μπορέσει να σταθεί μπροστά στον Θεό, και να πει: « Δεν είμαι αμαρτωλός, τήρησα όλες τις εντολές ». Δεν πιστεύω ότι κάποιος που είναι ειλικρινής με τον εαυτό του θα μπορέσει να ισχυριστεί κάτι τέτοιο!

Πριν από χρόνια είχα μια συγκίνηση μ' έναν εικοσάχρονο νέο που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Όταν τον ρώτησα γιατί δεν έρχεται πια στην συμμελέτη μας που απάντησε:

- Αχ! κ. Busch μιλάτε συνέχεια για τον Ιησού που θυσιάστηκε για τις αμαρτίες μας. Εγώ δεν θέλω κανέναν να πεθάνει για μένα. Θέλω να υπάρχει Θεός, να σταθώ μπροστά του και να τα βγάλω πέρα μόνος μου μαζί του.

- Αλλά, αγαπητέ μου, μην ξεχνάς στην Γαλλία δικάζεσαι σύμφωνα με τον γαλλικό νόμο, στην Αγγλία με τον αγγλικό και μπροστά στο Θεό, σύμφωνα με τον νόμο του Θεού. Σου εύχομαι να μη παραβείς καμιά εντολή του Θεού αλλιώς είσαι χαμένος! Γεια σου.

- Μια στιγμή, μου λέει. Τόσο μικροπρεπής δεν είναι ο Θεός!

- Τι; Πως φαντάζεσαι τον Άγιο Θεό; Υπόθεσε ότι πενήντα χρόνια έζησα αξιοπρεπής και τρία λεπτά, μόνον για τρία λεπτά, έκλεψα. Πιστεύεις ότι στο δικαστήριο μπορώ να πω στον δικαστή: «Κύριε δικαστά μην είσθε τόσο μικροπρεπής». Πενήντα χρόνια αξιοπρεπούς ζωής καταργούν το κλέψιμο των τριών λεπτών; Πιστεύεις ότι ο δικαστής θα παραβλέψει το πταίσμα μου χάριν των πενήντα χρόνων αξιοπρεπούς ζωής; Και αν ο δικαστής που είναι άνθρωπος δεν μπορεί να το κάνει πως θα το κάνει ο Άγιος Θεός;

Σταματείστε να στηρίζεστε στην δικαιοσύνη σας και ελάτε στον Ιησού Χριστό που πέθανε στον σταυρό και πλήρωσε για τις αμαρτίες σας και πείτε Του: « Κύριε σου δίνω την αξιοθρήνητη δικαιοσύνη μου, θέλω την χάρη Σου. Πλύνε με, καθάρισέ με με το αίμα Σου »!

2. Κάντε το αποφασιστικό βήμα

Θέλω να σας διηγηθώ μια ιστορία που συνέβη στην αρχή της ναζιστικής εποχής. Έπρεπε να πάω στο γραφείο ενός ανώτερου αξιωματικού των Ναζί. Αυτοί οι άνθρωποι συνήθως ήταν αγενείς και απότομοι. Προς μεγάλη μου έκπληξη με δέχτηκε πολύ φιλικά. Όταν τελείωσε η υπηρεσιακή συζήτηση του λέω:

- Πολύ σπάνια τυγχάνω τέτοιας υποδοχής από ανθρώπους της σειράς σας. Γι' αυτό θέλω να σας κάνω ένα δώρο. Αφήστε με να σας πω τα καλά νέα. « Επειδή, ο Θεός με τέτοιον τρόπο αγάπησε τον κόσμο...Με κοίταξε και μου είπε:

- Δε χρειάζεται να συνεχίσετε. Οι γονείς μου είναι πιστοί άνθρωποι. Τα καλά νέα τα γνωρίζω από την παιδική μου ηλικία.

Πήρε ένα χαρτί και τράβηξε με το μολύβι μια γραμμή στην μέση του χαρτιού.

- Ξέρετε, για να αποκτήσω αιώνια ζωή πρέπει να κάνω το βήμα πάνω από την γραμμή. Τώρα είμαι πολύ κοντά. Λείπει μόνο ένα βήμα. Αλλά η κοινωνική μου θέση δεν μου επιτρέπει να κάνω αυτό το βήμα.

Έφυγα λυπημένος. Πέθανε πριν πολύ καιρό. Στην αιωνιότητα η κοινωνική του θέση δεν θα μπορούσε να τον βοηθήσει. Πάρε την απόφαση να κάνεις αυτό το αποφασιστικό βήμα.

3. Σταματήστε με τις γνωστές αμαρτίες

Στην Αγία Γραφή διαβάζουμε συχνά την λέξη: επιστρέψατε! Ο άσωτος Υιός μετανόησε και επέστρεψε. Πρέπει να έρθεις στον Θεό έτσι όπως είσαι. Θα πρέπει όμως να εγκαταλείψεις την αμαρτωλή ζωή σου. Προσευχήσου σ' Αυτόν. Προσευχή σημαίνει συνομιλία με τον ζωντανό Θεό. Έχεις ήδη προσευχηθεί; Πες μόνο: « Κύριε οδήγησέ με στην σωστή πίστη του προσώπου σου. Συγχώρησε τις αμαρτίες μου ». Προσευχή είναι συνομιλία με τον ουράνιο πατέρα.

4. Μελέτα την Αγία Γραφή

Μέσω της Αγ. Γραφής μιλά ο Θεός στους ανθρώπους. Γι' αυτό είναι απόλυτη ανάγκη να μελετάς την Αγία Γραφή. Ίσως μερικά εδάφια να μην τα καταλάβεις. Συνέχισε να διαβάζεις τα επόμενα. Κάποιος γαιοκτήμονος από την Βραζιλία μου διηγήθηκε ότι στην αρχή που πήγε στην Βραζιλία αγόρασε ένα μεγάλο κομμάτι γης για να το καλλιεργήσει. Ήταν ένα κομμάτι παρθένου δάσους. Έπρεπε πρώτα απ' όλα να κόψει δένδρα και να βγάλει από το έδαφος ολόκληρους βράχους. Ύστερα πήρε δυο βόδια και άρχισε να το οργώνει. Μόλις όργωσε τρία μέτρα βρήκε πάλι έναν βράχο. Τι έκανε; Πήρε δυναμίτη να τινάξει τον βράχο μαζί με τα βόδια στον αέρα; Όχι βέβαια. Ωδήγησε τα βόδια γύρω απ' τον βράχο και συνέχισε το όργωμα. Έτσι πρέπει να διαβάζεις την Γραφή σου. Συνέχισε να διαβάζεις τα επόμενα εδάφια όταν βρεις δυσκολία. Κάθε φορά που την διαβάζεις όλο και περισσότερο θα καταλαβαίνεις. Διάβαζε την με προσευχή. Πριν αρχίσεις την μελέτη σου προσευχήσου ο Θεός να σε βοηθήσει να καταλάβεις τον Λόγο Του. Η Αγία Γραφή γράφτηκε από ανθρώπους πλήρεις Πνεύματος Αγίου. Διαβάζοντάς την θα διαπιστώσεις και εσύ ότι ο συγγραφέας της Αγίας Γραφής είναι το Άγιο Πνεύμα.

5. Ακούτε τον Λόγο του Θεού

Πηγαίνετε σε εκκλησίες που κηρύττεται καθαρά ο Λόγος του Θεού.

Θα σας διηγηθώ την ιστορία μιας ηλικιωμένης κυρίας, η οποία έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην ζωή μου. Τρεις μηχανικοί πίστεψαν στο Χριστό από την μαρτυρία αυτής της γυναίκας. Είχα μεγάλο ενδιαφέρον να την γνωρίσω. Ήταν χήρα. Έτσι λοιπόν, αποφάσισα να την επισκεφθώ. Αρχισε να μου διηγείται πώς γνώρισε τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό της Σωτήρα.

Ακούστε την: « Σαν κοπέλα άκουσα ότι στην εκκλησία μας θα μιλούσε ένας γνωστός άνθρωπος του Θεού. Πήρα τις φίλες μου και πήγα. Ο Ιεροκήρυκας ανέβηκε στον άμβωνα

Διάβασε το πολύ γνωστό εδάφιο: τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον γιο του τον μονογενή για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.»

Σκύβοντας το κεφάλι ο άνθρωπος του Θεού είπε: «Από τις εκατοντάδες λέξεις της Βίβλου καμιά δεν με φοβίζει τόσο πολύ όσο η λέξη χαθεί. Μπορείς να χαθείς αιώνια. Αυτό σημαίνει κόλαση. Αυτή η λέξη « χαθεί » με χτύπησε σαν κεραυνός. « Είμαι και εγώ χαμένη » σκέφτηκα. «Δεν έχω συγχώρηση αμαρτιών. Δεν είμαι παιδί του Θεού». Γύρισα σπίτι και ήμουν σαν ονειρευόμενη. Ο πατέρας μου με ρώτησε αν είμαι άρρωστη. Προσπάθησα να του εξηγήσω τι μου συνέβαινε. Δεν με κατάλαβε. Πίστεψε ότι είχα παρανοήσει. Ότι τα νεύρα μου ήσαν αδύνατα. Τέσσερις εβδομάδες δεν ήμουν ικανή για τίποτε. Τότε άκουσα ότι ο ίδιος ιεροκήρυκας θα μιλήσει πάλι στην ίδια εκκλησία.

Ο ομιλητής διαβάζει από την Βίβλο: « Εγώ είμαι η θύρα, όποιος εισέλθει δι' εμού θέλει σωθεί.» Αυτά είναι λόγια του Ιησού Χριστού. Αυτό ήταν. « Εκείνη ακριβώς την στιγμή πέρασε απ' αυτήν την πόρτα της ζωής, τον Ιησού Χριστό, και η ζωή μου έγινε νέα ».

Και εσείς; Πότε θα κάνετε το αποφασιστικό βήμα; Μιλήστε με τον Θεό στην προσευχή. Μελετάτε την Βίβλο. Ακούτε τον Λόγο του Θεού. Ο Ιησούς έκανε όλα όσα απαιτούσε ο Θεός για όλους! Είναι ο καλός ποιμένας. Ο ψαλμωδός στον 23 ψαλμό λέει:

« Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου,
δεν θέλω στερηθή ουδενός.»

Εύχομαι, από την καρδιά μου, να επαναλάβετε με τον ψαλμωδό: Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου.

Γιατί σιωπά ο Θεός ;

Συμβαίνουν τρομερά πράγματα στον κόσμο. Αν θυμάμαι καλά ήταν το 1937. Συνάντησα έναν νέο, τον ήξερα από την εκκλησία. Ήταν πολύ αναστατωμένος. « Τι συμβαίνει; » τον ρωτάω. « Με πήραν στο νοσοκομείο και με αποστείρωσαν επειδή η μητέρα μου είναι εβραία ». Όταν γύρισα σπίτι οι γονείς μου δεν ήταν εκεί. Η μητέρα μου οδηγη

γήθηκε στο Auswitz και ο πατέρας μου συνελήφθη. Βοήθησα τον νέο να πάει στην Ολλανδία και από 'κεί στην Αμερική. Ποτέ όμως δεν θα ξεχάσω την εικόνα αυτού του νέου. Και σαν αυτή την περίπτωση εκατομμύρια παρόμοιες. Και η ερώτηση έρχεται αυτομάτως: Και ο Θεός ; Γιατί σιωπά ο Θεός ;

Στην Κολωνία ένας παρανοϊκός μπήκε σ' ένα δημοτικό σχολείο και σκότωσε δώδεκα μικρά παιδιά. Και πάλι η ερώτηση: Που είναι ο Θεός ;

Κάπου αλλού πεθαίνει μια νέα γυναίκα με φρικτούς πόνους, έχει καρκίνο, και αφήνει μόνα τους μικρά παιδιά. Και η ερώτηση: Που είναι ο Θεός ; Γιατί σιωπά ; Μήπως δεν υπάρχει Θεός ; Μήπως ο ουρανός είναι άδειος ; Μήπως ο αθεϊσμός είναι η αλήθεια ;

Αγαπητοί μου, σ' όποιον ανέβηκαν τέτοιες σκέψεις θα πρέπει να τρομάξει για τον εαυτό του. Αν δεν υπήρχε Θεός θα ήμασταν οι άνθρωποι σαν τα ζώα! Θα ήμασταν σαν τα παιδιά που παραπλανήθηκαν και δεν βρήκαν το δρόμο να γυρίσουν στο σπίτι τους. Χωρίς Θεό, μόνοι μας ; Το σκεφτήκατε αυτό; Οι ρωμαίοι έλεγαν: « Homo homini lupus.» Ο άνθρωπος είναι ο λύκος του άλλου ανθρώπου! Φοβερό! Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσες φορές έχω ακούσει αυτή την ερώτηση: «Πως μπορεί ο Θεός να σιωπά σ' όλα αυτά ;» Όσο μπορώ καλύτερα θα προσπαθήσω να δώσω απάντηση σ' αυτή την τόσο συνηθισμένη και επαναλαμβανόμενη ερώτηση.

1. Η εκ θεμελίων λανθασμένη ερώτηση

Κατ' αρχήν θέλω να πω ότι η ερώτηση «Γιατί σιωπά ο Θεός» είναι λάθος. Με άλλα λόγια όταν ακούω αυτή την ερώτηση, φαντάζομαι μια αίθουσα δικαστηρίου. Στην έδρα του δικαστή κάθεται ο άνθρωπος και στο ειδώλιο του κατηγορούμενου, ο Θεός. Και λέει ο άνθρωπος στον κατηγορούμενο Θεό: «Πως μπορείς και επιτρέπεις όλ' αυτά τα τρομερά που συμβαίνουν. Γιατί σιωπάς;» Θέλω να σας μιλήσω καθαρά, ειλικρινά και να σας πω ότι ο Θεός, που μπορεί ο άνθρωπος να τον καθίσει στο ειδώλιο, δεν υπάρχει. Υπάρχει ένας φίλος αληθινός Θεός. Μπροστά σ' αυτόν θα παρουσιαστεί ο άνθρωπος σαν κατηγορούμενος και δεν θα μπορέσει καν ν' ανοί

ξει το στόμα του, γιατί θα σε ρωτήσει και θα με ρωτήσει: «Γιατί δεν μου έδωσες την δόξα που μου ανήκει ; Γιατί έζησες μες την αμαρτία; Γιατί με μισούσες; Γιατί αδιαφόρησες για την αγάπη μου ; Γιατί περιφρόνησες το παιδί μου που σταυρώθηκε για να σε σώσει ;»

Τι θα μπορέσεις ν' απαντήσεις; Ποια λόγια θα βρεις για να δικαιολογηθείς; Δεν υπάρχει τέτοιος θεός που θα σου είναι μπορετό να τον κατηγορήσεις. Υπάρχει μόνο ένας άγιος, ζωντανός και αληθινός Θεός που θα έχει την εξουσία να μας πει: «Φύγετε απ' εμού». Εμείς είμαστε κατηγορούμενοι, όχι ο Θεός. Τηρήσατε μια από τις εντολές του Θεού; Τι φαντάζεστε ;

2. Η σιωπή του Θεού είναι κρίση Θεού

Όταν ο Θεός σιωπά, είναι η χειρότερη κρίση για μας. Είμαι βέβαιος ότι υπάρχει κόλαση. Και μετά βεβαιότητας δεν είναι αυτή που παρουσιάζεται σε πολλές εικόνες με τον διάβολο να τσουρουφλίζει τις ψυχές. Η πραγματική κόλαση είναι να φωνάζει ο άνθρωπος τον Θεό και Αυτός να μην απαντά.

Στη Βίβλο διαβάζουμε για Σόδομα και Γόμορα. Πόλεις με υψηλό πολιτισμό. Αλλά οι κάτοικοι δεν υπολόγιζαν το Θεό. Ποδοπάτησαν κυριολεκτικά τις εντολές του Θεού. Εκεί ζούσε ένας άνθρωπος του Θεού με την οικογένειά του. Κάπου κάπου τους έλεγε ο Λωτ: «Μην γελιέσθε, ό,τι σπείρει ο άνθρωπος τούτο και θέλει θερίσει.»

Όντως θέρισαν οι κάτοικοι των Σοδόμων και των Γομόρων. Φωτιά και θειάφι άρχισε να πέφτει από τον ουρανό. Πού να πάει ο άνθρωπος να κρυφτεί από την οργή του Θεού; Ίσως πολλοί να θυμήθηκαν τα λόγια του Λωτ. Να ύψωσαν τα χέρια τους και να επικαλέστηκαν τον Θεό. «Κύριε λυπήσου μας, αμαρτήσαμε, σε περιφρόνησαμε. Σταμάτα το κακό. Είσαι καλός Θεός, ο Θεός του ελέους. Λυπήσου μας Κύριε.» Καμμιά απάντηση. Καμμιά αντίδραση. Τα υψωμένα χέρια σχηματίζουν γροθιές: «Θεέ γιατί σιωπάς ;» Και ο Θεός πραγματικά σιωπά, δεν απαντά.

Υπάρχει ένα όριο που ο άνθρωπος, ή μια πόλη, ή ένας λαός ξεπερνάει το όριο της αδιαφορίας προς τον άγιο Θεό.

Όταν αυτό ξεπεραστεί, ο Θεός ούτε ακούει ούτε απαντά. Ίσως το έχετε και εσείς ζήσει αυτό. Να προσεύχεσθε ή και να καταριέστε, γιατί όχι και ο Θεός να μην απαντά. Ο Θεός λέει μέσα στον Λόγο Του: «Σας φώναξα, σας εκάλεσα και δεν απαντήσατε.» Γιατί άνθρωπε σιωπάς όταν σε καλεί ο Θεός ;

3. Η απόσταση εμποδίζει την ακοή

Μήπως είμαστε πολύ μακριά από τον Θεό όταν τον καλούμε, γι' αυτό δεν απαντά ; Ξέρετε την ιστορία του άσωτου γιου; Αυτή τη παραβολή την διηγήθηκε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Ήταν ένας γαιοκτήμονας. Είχε δύο γιους. Ο ένας, ο νεότερος ήταν λίγο επιπόλαιος. Στο σπίτι του πατέρα του δεν αισθανόταν καλά. Ήθελε ελευθερία. Μια μέρα λέει στον πατέρα του: «Γέρο, δώσε μου ό,τι μου ανήκει. Θέλω να γνωρίσω τον κόσμο.» Ο πατέρας έδωσε το μεριδίό του και ο νέος έφυγε, ελεύθερος πια, να απολαύσει τον κόσμο. Μπορείτε να φανταστείτε πόσο εύκολα φεύγουν τα χρήματα στις μεγάλες πόλεις.

Δεν άργησε να ξεσπάσει πείνα στην πόλη που ήταν ο νέος μας. Απογοητευμένος βρήκε μια απασχόληση που του πρόσφερε ένα κομμάτι ψωμί: Έβασκε χοίρους. Για έναν Ισραηλίτη δεν υπήρχε τίποτε χειρότερο από το να είναι χοιροβοσκός. Στην μακρινή χώρα ο φίλος μας ήταν αδύνατο ν' ακούσει την φωνή του πατέρα. Επιτρέψτε μου να συνεχίσω για λίγο την ιστορία λίγο αλλοιώτικα απ' ότι αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη. Φαντάζομαι τον άσωτο να κάθεται στην αγέλη των χοίρων και να κατηγορεί τον πατέρα του: «Πώς είναι δυνατόν ο πατέρας μου να επιτρέπει να είμαι χοιροβοσκός!» Έτσι ακριβώς σκέφτονται οι άνθρωποι. Έφυγαν μακριά από τον Θεό, η δυστυχία και το κακό είναι το χαρακτηριστικό της ζωής μας, και έχουν την αφέλεια να διερωτώνται: Που είναι ο Θεός ; Πώς μπορεί να επιτρέψει όλο αυτό το κακό; Γιατί σιωπά ;

Ο Ιησούς όμως συνεχίζει την ιστορία με άλλο τρόπο. Ήρθε μια στιγμή στην ζωή του που είπε: Γιατί είμαι τόσο ανόητος; Στο σπίτι του πατέρα μου περισσεύει το ψωμί, και εγώ βασανίζομαι από την πείνα! Θα ξεκινήσω και θα πάω

στον πατέρα μου και θα του πω: «Πατέρα αμάρτησα ενώπιόν σου!» Και το 'κανε. Πήγε. Ο πατέρας του τον βλέπει από μακριά και τρέχει να τον συναντήσει. Ο άσωτος γιος φωνάζει: «Πατέρα συγχώρεσέ με, αμάρτησα.» Τότε τον παίρνει ο πατέρας στην αγκαλιά του και του λέει: «Φέρτε τα καλύτερα ρούχα, βάλτε του δαχτυλίδι στο χέρι και φορέστε του παπούτσια.

Ο άσωτος Υιός επέστρεψε στον πατέρα. Ο πατέρας τον περίμενε. Έτσι περιμένει ο ουράνιος πατέρας τον καθένα από εμάς να επιστρέψει σ' Αυτόν.

Οι άνθρωποι μπορούν ν' απομακρυνθούν πολύ από τον Θεό. Μπορούν να φτάσουν, αν μπορώ να μιλήσω με μια εικόνα, μέχρι τους χοίρους. Το έζησα και εγώ όταν ήμουν άθεος, μακριά από τον Θεό. Ήξερα ότι πρέπει να επιστρέψω. Οι περισσότεροι άνθρωποι ξέρουν ότι πρέπει να επιστρέψουν στο Θεό. Γιατί δεν επιστρέφετε; Γυρίστε πίσω σ' Αυτόν που σας έπλασε, που θυσίασε το παιδί Του για να σας σώσει από τον αιώνιο θάνατο. Γυρίστε στην ζωή, στην αληθινή ζωή, στην ζωή που αξίζει να τη ζει κανείς.

4. Πρέπει ν' ακούσουμε τον τελευταίο λόγο του Θεού

Αντέχετε ακόμη να με ακούτε; Μήπως έγινα κουραστικός; Σε περίπτωση που κουραστήκατε να με ακούτε φταιώ εγώ, όχι ο Λόγος του Θεού. Ο Λόγος του Θεού, το ευαγγέλιο είναι συναρπαστικό! Πιστέψτε με. Αυτό που θα σας πω τώρα είναι πολύ σημαντικό. Αν έχετε την εντύπωση ότι ο Θεός σιωπά, πρέπει ν' ακούσετε τον τελευταίο λόγο του. Βρίσκεται στην Καινή Διαθήκη: «Ο Θεός, αφού τον παλιό καιρό μίλησε στους πατέρες μας, πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας, διαμέσου του Υιού,» δια του Ιησού.

Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη διαβάζουμε περί του Ιησού: «Και ο λόγος έγινε σάρξ και κατώκησε μεταξύ μεταξύ των ανθρώπων.» Βλέπετε! Ο Ιησούς είναι ο τελευταίος Λόγος του Θεού στον άνθρωπο. Και αν δεν τον δεχθείτε τότε ο Θεός δεν έχει τίποτε άλλο να σας πει! Καταλάβετε; Όταν οι

άνθρωποι παραπονιούνται και λεν: «Γιατί δεν μιλά ο Θεός; Γιατί σιωπά;» ο Θεός δεν έχει τίποτε άλλο να σας πει. Αν δεν δέχεσθε τον τελευταίο του λόγο, τον Ιησού Χριστό. Πρέπει να δεχθείτε τον Ιησού. Ο Θεός δίνει την ευκαιρία να δεχθείτε τον Ιησού Χριστό. Άλλη λύση δεν υπάρχει.

Κάποτε μιλούσε ο Ιησούς στα πλήθη. Ξαφνικά ακούστηκε θόρυβος, φωνές. Τι να συμβαίνει άραγε; Ένας λεπρός προσπαθεί ν' ανοίξει δρόμο μέσα από το πλήθος για να φτάσει στον Ιησού. Η θέα του λεπρού είναι δραματική! Παραμορφωμένη ύπαρξη από την φοβερή αρρώστεια.

Μια φρικτή, μεταδοτική ασθένεια. Γι' αυτό οι λεπροί έπρεπε να ζουν στην έρημο. Και όμως αυτός ο λεπρός τολμά να ανακατευτεί στα πλήθη. Ακουσε για τον Ιησού. Έχει την επιθυμία να δει τον μεγάλο Λυτρωτή. Οι περισσότεροι τρομάζουν στην θεά του και φεύγουν. Αυτός αδιαφορεί. Προχωρεί μέχρι τον Ιησού. Πέφτει στα πόδια του: «'Ιησού, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.» Αντίκρυ στον Σωτήρα βρίσκεται η **κατακραμένη** ανθρώπινη μορφή. Έτσι πρέπει, η ανθρώπινη αθλιότητα πρέπει να έρθει στον Ιησού. Εύχομαι και συ να φέρεις την τυπική θρησκεία σου και να φέρεις την άθλια ζωή σου στον Ιησού.

Ο λεπρός βρίσκεται ακόμη στα πόδια του Ιησού. Και τότε συμβαίνει κάτι που το βρίσκω ατέλειωτα ωραίο. Ο Ιησούς θα μπορούσε να του πει: «Σήκω, καθαρίστηκες.» Δεν λέει όμως αυτό. Τον πλησιάζει. Ακουμπά το χέρι του στο άρρωστο κεφάλι του. Οι άνθρωποι φρίττουν. Πως είναι δυνατόν; Πως μπορεί να αγγίζει έναν λεπρό; Αν μπορούσα να ζωγραφίζω, θα την ζωγράφιζα αυτή την σκηνή. Τον ταλαίπωρο λεπρό και τον Ιησού να ακουμπά το χέρι του επάνω. Στο παραμορφωμένο πρόσωπό του. Τι ωραία εικόνα!

Αυτός είναι ο Ιησούς! Το θαύμα των καιρών! Και αν εσύ που διαβάζεις αυτές τις γραμμές υποφέρεis από την λέπρα της ψυχής, ζήτησέ Του να σε καθαρίσει. Πέσε στα πόδια Του σαν το λεπρό της ιστορίας μας και πες του: Ιησού καθάρισέ με! Η αγάπη του Θεού έρχεται μέσω του Ιησού Χριστού στη ζωή μας. Στην αθλιότητά μας, στην αμαρτία μας, στην αρρώστειά μας! Ο Ιησούς είναι ο ενσαρκωθείς Λόγος του Θεού. Και οι άνθρωποι συνεχίζουν να ρωτούν:

«Γιατί σιωπά ο Θεός;» ο Θεός μίλησε αρκετά κατανοητά. Αντιθέτως, ο άνθρωπος δεν ακούει την φωνή του Θεού.

Αγαπητοί μου, δεν σας λέω παραμύθια. Σας μιλάω γιατί ξέρω ότι ο Ιησούς αναστήθηκε. Ο Ιησούς ζει! Και μας καλεί. Είναι η πιο αποφασιστική στιγμή της ζωής σας, με αιώνιες συνέπειες. Να τον δεχθείτε, ή να τον απορρίψετε. Αν τον απορρίψετε τότε αρνείσθε την αγάπη, την χάρη και το έλεος του Θεού.

5. Συχνά ο Θεός μας καλεί μέσω της σιωπής Του

Ήμουν πάστορας σε μια περιοχή με πολλά ανθρωποκωρυχία. Μια μέρα άκουσα ότι ένας εργάτης είχε ένα σοβαρό ατύχημα. Έπρεπε το υπόλοιπο της ζωής του να το περάσει στην αναπηρική καρέκλα. Τρομερό! Τον επισκέφθηκα. Ήταν μια από τις δυσκολότερες επισκέψεις της ζωής μου.

Το δωμάτιό του ήταν γεμάτο από συναδέλφους του. Μπουκάλες με αλκοχόλ επάνω στο τραπέζι. Μόλις με βλέπει ο ανάπηρος με χαιρετά με δυνατή φωνή! «Μαύρε κόκκορα, φύγε! Πού ήταν ο Θεός σου όταν έπεσε η μεγάλη η πέτρα και τραυμάτισε την σπονδυλική στήλη;»

Επακολούθησαν τρομερές βλαστήμιες. Η ατμόσφαιρα στο δωμάτιο θύμιζε κόλαση. Βγήκα έξω, γύρισα σπίτι μου. Μια εβδομάδα αργότερα στην ιδιαίτερη ώρα που είχα για τους άνδρες, ανοίγει η πόρτα και το καρότσι του φίλου μου οδηγείται στην αίθουσα. Το θέμα μου εκείνο το βράδυ ήταν: «Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο όχι για να περάσει ωραία εδώ κάτω στην γη, ώστε έδωσε τον Υιό αυτού τον μονογενή... ώστε όλοι που θα πιστέψουν σ' Αυτόν να μη χαθούν, αλλά να έχουν ζωή αιώνιο»

Ο φίλος μας άκουγε προσεχτικά! Πρώτη φορά άκουγε για τον Ιησού! Περίπου τρεις μήνες μετά ήταν παιδί του Θεού. Όλα είχαν γίνει νέα στη ζωή του. Οι βλαστήμιες μεταβλήθηκαν σε ύμνους. Οι παλιοί φίλοι απομακρύνθηκαν. Απέκτησε καινούργιους. Εκεί που ήταν ποτά, βρίσκεται τώρα η Βίβλος. Πριν πεθάνει τον επισκέφθηκα. «Amsel », τον ρωτάω. «Πως πας;» «Από τότε που η ζωή μου ανήκει στον Ιησού, από τότε που έχω συγχώρηση αμαρτιών, από τότε που είμαι

παιδί του Θεού, από τότε ο ουρανός ήλθε στην ζωή μου. Πως να το πω. Από τότε γιορτάζω κάθε μέρα χριστούγεννα!

Πάστορα Busch, το αισθάνομαι, γρήγορα φεύγω για την ουράνια πατρίδα. Όταν θα σταθώ μπροστά στο θρόνο του Θεού, θα πέσω στα πόδια του και θα τον ευχαριστήσω που μου έσπασε την σπονδυλική μου στήλη. Αν δεν το είχε επιτρέψει αυτό, εγώ θα συνέχιζα να ζω, άθεος, ελεεινός. Γι' αυτό θέλω ιδιαίτερα να τον ευχαριστήσω. Είναι καλύτερα να είσαι ανάπηρος αλλά παιδί του Θεού, παρά υγιής να καταλήξεις στην κόλαση. Αυτά τα λόγια του δεν θα τα ξεχάσω ποτέ.

Βλέπετε; Δεν θα πρέπει στις δυσκολίες να ρωτάμε γιατί; Αλλά: προς τι; πιστεύω τα προβλήματα, τις αντιξοότητες και ό,τι άλλο αρνητικό συμβαίνει στην ζωή μας, τα επιτρέπει ο Θεός για να μας αναγκάσει να επιστρέψουμε σ' Αυτόν, ακριβώς όπως ο άσωτος γυος. Μ' αρέσει να ψέλνω τον ύμνο: «Έλκυσέ με Πατέρα, στον Υιό, για να με ελκύσει ο Υιός προς Εσέ, είτε το Πνεύμα σου να κατοικεί στην καρδιά μου και να δοξάζει το πνεύμα μου και τις σκέψεις μου, να αισθάνομαι την ειρήνη Του και η καρδιά μου να πλημμυρίζει από ευγνωμοσύνη για σένα »

Είθε και εσείς να μπορείτε από καρδιάς να ψάλλετε αυτόν τον ύμνο!

Το δικαίωμα του ανθρώπου ν' αγαπάει και ν' αγαπιέται

Επ' αυτού του θέματος έχω να σας πω σοβαρά και σπουδαία πράγματα.

1. Μια ανάγκη χωρίς σύνορα

Μια αξιοσημείωτη πραγματικότητα της εποχής μας είναι ότι οι άνθρωποι τότε δεν ήταν τόσο μόνοι όσο σήμερα. Παρά το ότι ποτέ δεν κατοικούσαμε ο ένας τόσο κοντά στον άλλο όσο σήμερα. Ένας δεκαεξάχρονος νέος μου είπε κάποτε: «δεν έχω κανέναν!» Έχεις τον πατέρα σου, του απαντώ. «Άχ, αυτός έρχεται στις πέντε η ώρα από την δουλειά, του κάνει μερικές παρατηρήσεις, τρώει και εξαφανίζεται πάλι»

Και η μητέρα σου; «Αυτή είναι τόσο πολύ απασχολημένη! Δεν έχει καιρό για μένα.»

Και αυτή τη μοναξιά δεν την αισθάνονται μόνον τα παιδιά. Πολλές σύζυγοι αισθάνονται απερίγραπτα μόνες δίπλα στους συζύγους τους. Το ίδιο και οι σύζυγοι! Ο άνδρας δεν έχει ιδέα τι απασχολεί την γυναίκα του, και η γυναίκα δεν γνωρίζει τους προβληματισμούς του συζύγου. Και αυτό λέγεται ζευγάρι! Έτσι καταντήσαμε μόνοι μεταξύ πολλών! Ο άνθρωπος ψάχνει απεγνωσμένα να λυτρωθεί από την μοναξιά του. Αυτή η αναζήτηση για συντροφιά οδήγησε τον άνθρωπο σε κακή χρήση σεξουαλικότητας. Και οι άνθρωποι κατάργησαν τα όρια: Ο δεκαπεντάχρονος ψάχνει για φιλενάδα που θα τον ελευθερώσει από την μοναξιά του. Ο σύζυγος, χωρίς ψυχική επαφή με την γυναίκα του, βρίσκει τη λύση στη γραμματέα. Ο σπουδαστής βρίσκει καταφύγιο στη φοιτήτρια. Έτσι, η μοναξιά οδήγησε τον άνθρωπο στη μη ελεγχόμενη σεξουαλική ζωή, σε μια ζωή χωρίς φραγμούς και σύνορα.

2. Πού βρίσκεται το πρόβλημα

Το πρόβλημα βρίσκεται στο γεγονός ότι δεν γνωρίζουμε πια, τι είναι σωστό και τι λάθος. Λέμε ότι σήμερα έχουμε άλλες απόψεις επί του θέματος. Αλλά η πραγματικότητα παραμένει: η αμαρτία είναι γεγονός. Ας ερωτηθούμε: είναι οι προγαμιαίες σχέσεις αμαρτία ή όχι; είναι η μοιχεία σε ένα προβληματικό γάμο αναγκαίο κακό ή όχι; Είναι η ομοφυλοφιλία επιτρεπτή ή όχι; Είναι το διαζύγιο καλό ή κακό; Τι λοιπόν καλό και τι κακό; Τι επιτρέπεται ή τι απαγορεύεται;

Πριν όμως απαντήσουμε αυτά τα ερωτήματα πρέπει να θέσουμε μια άλλη ερώτηση: Ποιος ορίζει τι είναι κακό και τι καλό; Μήπως η εκκλησία; Όχι. Η συνείδησή μου ή η θεία Μαρία; Όταν δεχτούμε ότι υπάρχει ένας Άγιος Θεός, ο δημιουργός του κόσμου, τότε Αυτός και μόνον Αυτός είναι το κατάλληλο πρόσωπο να μας πει τι είναι καλό ή τι είναι κακό.

Αν δεν υπάρχει Θεός, τότε ας κάνουμε ό,τι θέλουμε. Σ' αυτό το σημείο βρίσκεται ο κάθε άνθρωπος αντιμέτωπος με την ερώτηση: Υπάρχει Θεός ή όχι; Και σας βεβαιώνω. Ο Θεός υπάρχει, είναι πραγματικότητα! Ζει!

Το ξέρουμε γιατί μας αποκαλύφθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ο Θεός ζει! Και επειδή ζει, έχει το δικαίωμα να μας πει τι είναι καλό ή τι είναι κακό. Δεν μπορείτε να του πείτε: εμείς έχουμε άλλους ηθικούς νόμους. Σας εγγυώμαι θα δώσετε λόγο για την ζωή σας στο Θεό. Ο Θεός στο λόγο του, την Βίβλο, μας είπε καθαρά τι είναι κακό και τι καλό. Τι μας λέει λοιπόν ο Θεός στο θέμα της σεξουαλικότητας;

3. Τι λέει ο Θεός;

Στην Βίβλο διαβάζουμε: "Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο. Έπλασε άνδρα και γυναίκα. Τρίτο γένος δεν έπλασε ο Θεός. Είμαστε όμως μια πεσμένη δημιουργία. Ο κόσμος δεν είναι πια έτσι όπως τον έπλασε ο Θεός. Έτσι το πεδίο της σεξουαλικότητας απειλείται από κινδύνους. Έτσι ο Θεός έθεσε νόμους για να το προστατεύσει. Ο Θεός προστατεύει την σεξουαλικότητα με το γάμο. Ο γάμος δεν είναι εμπορική σύμβαση αλλά μια θεική (institution).

Ένας αμερικάνος ψυχίατρος έγραψε επ' αυτού ένα βιβλίο. Γράφει: «Δεν έχει γραφτεί επί του θέματος καλύτερη έκφραση απ' αυτή που βρίσκεται γραμμένη στη Βίβλο: - Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο - άνδρα και γυναίκα έπλασε αυτούς. - Και συνεχίζει Προσωπικά δεν είμαι χριστιανός αλλά σαν ψυχίατρος σας λέω: Το σωστό είναι ο γάμος. Ο γάμος κάτω από το πέπλο της πιστότητας και της αγάπης.»

Τώρα θέλω να κάνω μια μικρή διάλεξη για το γάμο: Αγαπητές σύζυγοι, δεν είστε καλές σύζυγοι όταν μαγειρεύετε νόστιμα φαγητά ή ράβετε τα κουμπιά στα πουκάμισα του άνδρα σας. Άνδρες, δεν αρκεί να δίνετε χρήματα στις γυναίκες σας για τα έξοδα του σπιτιού και συγχρόνως ν' αδιαφορείτε γι' αυτές. Γάμος σημαίνει: «Δεν είναι καλό να είναι ο άνθρωπος μόνος.»

Όταν ήμουν μικρό παιδί, θυμάμαι, με πήραν οι γονείς μου σ' ένα γάμο. Ήταν πολύ ενδιαφέρον. Ήταν ο πρώτος γάμος που παρακολούθησα. Γραφικότατος. Αμαξες μας μετέφεραν στην εκκλησία. Μετά την τελετή γιορτάστηκε το γεγονός σ' ένα ξενοδοχείο. Ένα μεγάλο γεύμα είχε παρατεθεί. Η αδελφή μου και εγώ περιμέναμε με ανυπομονησία τότε θα

έλθει η ώρα να κόψουν την τούρτα παγωτού. Όμως για να την κόψουν έπρεπε να σταματήσει να μιλά κάποιος. Αυτός ήθελε λίγο να κάνει τους καλεσμένους να γελάσουν και είπε μεταξύ των άλλων: «Στον ουρανό υπάρχουν δύο καρέκλες οι οποίες προορίζονται γι' αυτούς οι οποίοι δεν μετανόησαν ούτε ένα δευτερόλεπτο που παντρεύτηκαν.» Και συνέχισε: «Μέχρι σήμερα οι καρέκλες παραμένουν άδειες.» Τότε ο πατέρας μου φωνάζει στην μητέρα μου που καθόταν στην άλλη γωνιά του τραπεζιού: « Γυναίκα τις καρέκλες αυτές θα τις πάρουμε εμείς.» Είναι ο γάμος σας έτσι; Έτσι όμως τον φαντάστηκε ο Θεός.

Όταν παντρεύτηκαν, ένας ηλικιωμένος πάστορας μίλησε πάνω στα λόγια της Βίβλου: «Θα του φτιάξω μια βοηθό. Όχι κυρία που θα του εξεσφενδονίζει παντόφλες. Ούτε δούλα να την ποδοπατάει. Αλλά μια βοηθό.

α) Ο Θεός θέλει αγνούς νέους

Ξέρω: Αυτό αντηχεί σήμερα αρκετά αστείο. Πιστεύετε όμως ότι ο Θεός πάει με την μόδα; Η Βίβλος μας αναφέρει για έναν νέο, τον Ισαάκ. Ο πατέρας του έστειλε τον υπηρέτη του να βρει γυναίκα για τον Ισαάκ. Ο Ισαάκ βγαίνει στον αγρό και προσεύχεται. Ξέρει ότι στην πραγματικότητα ο Θεός θα τον οδηγήσει στην κατάλληλη γυναίκα.

Νέοι, να είστε βέβαιοι ότι ο Θεός θα σας οδηγήσει στην σωστή κοπέλα. Μείνετε πιστοί σ' αυτήν. Το ίδιο και εσείς κοπέλες. Μείνετε πιστές στον νέο. Τον οποίο ακόμη δεν γνωρίζετε. Αυτό είναι το πνεύμα της Γραφής. Ο Θεός θέλει αγνά νιάτα.

4.Πως λύνεται το πρόβλημα;

Υπάρχει μια συναρπαστική ιστορία στην Βίβλο. Κάποτε οδήγησαν στον Ιησού μια γυναίκα που συνελήφθη επί μοιχεία: « Κύριε Ιησού αυτή την γυναίκα στην φέρνουμε μπροστά σου, συνελήφθη να μοιχεύει και ο νόμος προβλέπει λιθοβολισμό. Είσαι βέβαια ελεήμων Κύριος αλλά δεν μπορείς να κάνεις κάτι ενάντια στον νόμο του Θεού. Η γυναίκα αυτή

είναι άξια θανάτου.»

« Ναι, ο νόμος του Θεού έτσι λέει. Όμως, όποιος από εσάς είναι χωρίς αμαρτία ,αυτός ας ρίξει την πρώτη πέτρα». Και σκύβοντας γράφει ο Ιησούς κάτι στην άμμο. Θα ήθελα ευχαρίστως να ήξερα τι έγραψε. Όταν γύρισε ο Κύριος να δει τι συμβαίνει, είχαν όλοι φύγει. Εκτός από την γυναίκα.

Ξέρω, στην ανάγκη της αχαλίνωτης σεξουαλικότητας μόνον ένας μπορεί να βοηθήσει: Ο Ιησούς Χριστός. Αυτός λέει στη γυναίκα: «Γυναίκα, ούτε εγώ σε καταδικάζω, πήγαινε και μην αμαρτάνεις πλέον.»

α) Ο Ιησούς συγχωρεί αμαρτία

Σε μια μεγάλη συνάθροιση μίλησα για το θέμα της συγχώρησης των αμαρτιών. Τόνισα ότι ο Ιησούς συγχωρεί αμαρτίες και τακτοποιεί το παρελθόν που μας βαραίνει.

Όταν τελείωσα με πλησίασε ένας κύριος και μου είπε: «Είναι αλήθεια αυτό που είπατε, ότι ο Ιησούς συγχωρεί αμαρτίες ;» «Ναι», του απαντώ, «είναι αλήθεια. Δόξα τω Θεό.» «Είμαι ψυχίατρος μου λέει. Με επισκέπτονται άνθρωποι με ψυχικές αρρώστειες. Πολλές φορές έχουν συναισθήματα ενοχής. Χρειάζομαι πολύ καιρό να εντοπίσω την αιτία της αρρώστιάς τους. Και όταν αυτή οφείλεται σε παλιές ενοχές και ατακτοποιήτες καταστάσεις, εκεί τελειώνει η δύναμή μου. Γι' αυτό σας ρωτώ, υπάρχει κάποιος που συγχωρεί αμαρτία;» «Δόξα τω Θεό, ναι.» Και τότε κατάλαβα για άλλη μια φορά τι υπέροχη είναι η αγγελία της Καινής Διαθήκης: Ο Ιησούς συγχωρεί αμαρτία.

β) Η αγάπη που δεν δικαιούμαστε

Υπάρχει μια αγάπη την οποία δεν δικαιούμαστε, αλλά απλώς μας δωρίζεται. Και αυτή είναι η αγάπη του Ιησού Χριστού. Είμαστε αμαρτωλοί. Χρειαζόμαστε έναν Σωτήρα. Θα σας διηγηθώ κάτι από την ιδιωτική μου ζωή.

Ήταν την εποχή του τρίτου Ράιχ. Ήμουν στην φυλακή, επειδή κήρυττα το ευαγγέλιο. Το κελί ήταν πολύ μικρό. Έκανε κρύο., κρύωνα. Όλη η ατμόσφαιρα ήταν κρύα και τρο-

μερή. Είχα νοσταλγήσει την γυναίκα μου και τα παιδιά μου. Δεν είχα καμιά ελπίδα. Όταν νύχτωσε ένωσα μια απερίγραπτη απογοήτευση. Δεν ξέρω αν ποτέ στην ζωή σας νιώσατε και σεις απογοήτευση.

Και αυτή ακριβώς τη μαύρη και φοβερή στιγμή ένοιωσα την παρουσία του Ιησού Χριστού μες στο κρύο κελί μου. Ζει! Και μπορεί να μας επισκέπτεται μέσα από τις κλειστές πόρτες. Μου θύμιζε τον Σταυρό του, τον θάνατό του πάνω στο ξύλο. Μου θύμιζε ότι όλ' αυτά τα υπέφερε για μένα. Μου ψιθύρισε ότι είναι ο καλός ποιμένας μου. Εκείνη τη στιγμή, ένωσα τέτοια κύματα θείας αγάπης να πλημμυρίζουν την καρδιά μου, που σχεδόν δεν άντεχα. Και κατάλαβα: αυτήν την αγάπη του Θεού, δεν την έχουμε κερδίσει. Μας την προσφέρει δωρεάν.

Αυτή η αγάπη περιμένει και σας. Γιατί δεν αφήνετε τα κύματα αυτής της αγάπης να πλημμυρίσουν και την δική σας καρδιά;

Μπορεί κανείς να μιλά στον Θεό;

Αν μπορείς να μιλήσεις με τον κ. Μανώλη, γιατί να μη μπορείς να μιλήσεις στο Θεό; Είναι ένας ζωντανός Θεός. Είναι Θεός πλησίον. Οι Ρώσσοι κοροϊδεύουν: «Στείλαμε στο διάστημα τον Sputnik, αν υπήρχε Θεός θα τον είχαμε φυσικά συναντήσει.»

Πολλοί ρωτούν: «Πού είναι ο Θεός; Εκεί μακριά στον ουρανό; Τόσο ψηλά άραγε; Πόσο μακριά; Θα 'θελα να σας απάντησω με κάθε ειλικρίνεια. Μακριά στον ουρανό δεν υπάρχει κανένα χωρίο της Αγίας Γραφής που να μας λέει: μακριά, εκεί ψηλά, υπάρχει ο Θεός. Η Βίβλος τονίζει κάτι άλλο: «Στ' αλήθεια δεν είναι μακριά από τον καθένα μας.» Και σε άλλο σημείο λέει: «Απ' όλες τις πλευρές με περιβάλλεις.» Ο κόσμος μας δεν έχει μόνο τρεις διαστάσεις. Ο Θεός είναι μια άλλη διάσταση και όμως είναι δίπλα σου. Το χαρακτηριστικό του καιρού μας είναι ότι έχασε την ικανότητα να προσεύχεται.

Ένας δεκαεξάχρονος νέος μου διηγήθηκε ένα συναρπαστικό γεγονός. Συνέβη στο 2° παγκόσμιο πόλεμο. Μετά

από ένα βομβαρδισμό, βγήκε πρώτος από το καταφύγιο. Στο δρόμο βρίσκει έναν άντρα πολύ άσχημα τραυματισμένο. Τρέχει να τον βοηθήσει. «Δεν μπορείς να μου κάνεις τίποτε. Πεθαίνω! Θέλω έναν να προσευχηθεί μαζί μου. Μπορείς να προσευχηθείς;» «Στη νεολαία του Χίτλερ έμαθα να βρίζω, όχι να προσεύχομαι», απαντά ο νεαρός. Τρέχει και φωνάζει τον αξιωματικό. Και αυτός με την σειρά του προσπαθεί να τον βοηθήσει. Ο τραυματισμένος παρακαλεί να προσευχηθεί μαζί του. Δυστυχώς όμως ούτε ο αξιωματικός έχει μάθει να προσεύχεται. Και ο νέος συνέχισε την διήγησή του: «τότε είπα κ. Busch, όταν γυρίσω απ' αυτόν τον βρόμικο πόλεμο, θα πάω σε μια εκκλησία να μάθω να προσεύχομαι.»

Βλέπετε, αυτή η κατάσταση της εποχής μας. Ώρες πολλές έζησα στο καταφύγιο στο 2° παγκόσμιο πόλεμο. Οι περισσότεροι μιλούσαν για τον μεγάλο Φίρερ και για την τελική νίκη του. Μιλούσαν για την μεγάλη Γερμανία. Όταν άρχισαν να πέφτουν οι βόμβες έχαναν το χρώμα τους από φόβο. Τότε άκουγαν προσεκτικά τις προσευχές και τους ύμνους των πιστών. Οι ίδιοι όμως δεν μπορούσαν να προσευχηθούν. Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να προσευχηθεί, είναι μεγάλη καταστροφή! Τα χριστούγεννα γεμίζουν οι εκκλησίες από ανθρώπους που όλο τον χρόνο δεν βλέπουν. Και όταν ο ιεροκήρυκας λέει: Ας προσευχηθούμε. Τότε σκύβουν τα κεφάλια τους και σταυρώνουν τα χέρια τους. Τότε θα 'θελα να φωνάξω: «Μην υποκρίνεστε.» Ούτε το 10% δεν έχει μάθει να προσεύχεται. Το ίδιο και στους γάμους: «Ας προσευχηθούμε» στις κηδείες: «ας προσευχηθούμε.» Και όλοι προσποιούνται ότι μπορούν να προσευχηθούν.

Ο μεγάλος εξερευνητής της Κεντρικής Αφρικής David Livingstone, ένας από τους μεγάλους άνδρες που γνώρισε ο κόσμος, θαρραλέος, μορφωμένος και έξυπνος έφυγε για την αιωνιότητα με τον εξής τρόπο: Ήταν καθ' οδόν για μια εξερεύνηση με τους αυτόχθονους βοηθούς. Το πρωί οι βοηθοί μαζεύουν τις σκηνές τους, γιατί θα συνεχιζόταν το ταξίδι. Μόνο τη σκηνή του Livingstone δεν την μαζεύουν ακόμη. Ήξεραν ότι κάθε πρωί μιλάει αρκετή ώρα με τον Θεό του. Εκείνο το πρωί όμως διήρησε αισθητά περισσότερο. Ένας από τους βοηθούς του κοιτάει μέσω μιας σχισμής στην σκη-

νή. Βλέπει τον Levingstone ακόμη στα γόνατα. Αποφάσισαν να περιμένουν μέχρι το μεσημέρι. Τότε μπαίνουν στη σκηνή. Ο Levingstone ακόμη στα γόνατα. Αλλά μόνο το σώμα του. Ο ίδιος ήταν στην ουράνια πατρίδα..

Αυτός ο μεγάλος, αυτό το σπουδαίο πνεύμα πεθαίνει προσευχόμενος. Προσευχόμενος συναντά τον Κύριο Του. Και ο σημερινός άνθρωπος; Περιφρονεί και περιγελά την προσευχή. Στις οικογένειές μας πώς πάμε με την προσευχή; Στο πατρικό μου σπίτι, είμαστε οκτώ παιδιά, είχαμε την εξής σειρά: Το πρωί, πριν το απόγευμα, ψάλλαμε όλοι μαζί: Κατόπιν διάβαζε ο πατέρας μου ένα κομμάτι από την Αγία Γραφή. Στο τέλος προσευχόταν. Αυτές οι ώρες με ακολουθούσαν όλη μου την ζωή ακόμη και την εποχή της θείας μου. Οι προσευχές των γονέων λειτούργησαν σαν ένα σχοινί που με τράβηξε από την αθεία στην ζωντανή πίστη, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Έχετε πρωινή λατρεία με την οικογένειά σας; Άνδρες, ο Θεός θα ζητήσει από εσάς ευθύνη για τα παιδιά σας και για τις γυναίκες σας, αν δεν φροντίσατε για το καλό των ψυχών τους. Πώς αρχίζετε την ημέρα σας; Ψάλλετε ύμνο; Διαβάζετε την Γραφή;

Με κάλεσε ένας οικογενειάρχης στο σπίτι του. «Ξέρετε», μου λέει, ο δεκαεξάχρονος γιος μας ήρθε από την συμμελέτη των νέων της εκκλησίας σας και μου είπε: «Γιατί εμείς δεν προσευχόμαστε;» αχ, του λέω, όλ' αυτά είναι τυπικισμοί. «Και τι σκέφτεσαι για το Πνεύμα το Άγιο;» τίποτα δεν σκέφτομαι, του απαντώ. «Αυτή είναι η δυστυχία της οικογένειάς μας» μου λέει ο γιος μου. « Και τι περιμένετε τώρα από εμένα;» τον ρωτώ. «Ο γιος σας έχει δίκιο». Του απαντώ. Ο πατέρας κατάλαβε ότι η κύρια αποστολή του δεν ήταν να ταΐζει και να ντύνει το παιδί του. Είχε μια υψηλότερη αποστολή: Να προσεύχεται μαζί του.

Οι θαλασσινοί διηγούνται έναν μύθο: Υπάρχει ένα πλοίο που περιπλανιέται στις θάλασσες, χωρίς να βυθίζεται. Όταν εντοπίζεται από άλλα πλοία, αυτά του στέλνουν διάφορα σήματα αλλά αυτό δεν αντιδρά. Τέτοια «φαντάσματα πλοία» είμαστε και εμείς. Ο Θεός μάς στέλνει διάφορα σήματα. Πότε με αγάπη, πότε με δυσκολίες, με διάφορα γεγονότα και κυρίως μας μιλά με τον Λόγο Του.

Αλλά εμείς σαν το «φάντασμα πλοίο» δεν απαντούμε.

Πολλοί χριστιανοί δεν προσεύχονται. Δεν ξέρουν πώς να προσευχηθούν. Όταν επισκέπτομαι πολλές οικογένειες συχνά ακούω: «Κύριε πάστορα είμαστε χριστιανοί. Η μητέρα μου γνώριζε τον πάστορα Schulze». Αν δεν γνωρίζετε προσωπικά τον Ιησού Χριστό σαν Σωτήρα, τότε θα καταλήξετε μαζί με τον πάστορά σας στην κόλαση!

1. Πώς μπορώ να μάθω να προσεύχομαι;

α) Το πρώτο σημείο μιας νέας ζωής

Ο Ιησούς Χριστός διηγήθηκε μια ιστορία. Δυο άνδρες πήγαν να προσευχηθούν στην εκκλησία. Ο ένας ήταν επίσημος. Προχώρησε στην εκκλησία και άρχισε να προσεύχεται: « Αγαπητέ Θεέ, πόσο σ' ευχαριστώ που είμαι τόσο καλός!» Αποτέλεσμα: Ο Θεός έκλεισε τ' αυτί του σ' αυτή την προσευχή. Ο άνθρωπός μας μπορούσε όλη την ημέρα ,αν ήταν δυνατόν, να προσεύχεται. Ο Θεός δεν τον άκουγε πια.

Ο δεύτερος δεν ήταν και τόσο καλός. Η δουλειά του ήταν τελώνης. Και οι τελώνες δεν ήταν και τόσο καθαροί στις δουλειές τους. Είχε νοσταλγία να μιλήσει με τον Θεό. Είχε γνώση της κατάστασής του, της αμαρτωλότητάς του. Σταυρώνει τα χέρια του και λέει: «Κύριε ελέησέ με τον αμαρτωλό.» Αυτή η φράση κίνησε τον ουρανό. Στον ουρανό γινόταν ήδη χαρά για έναν αμαρτωλό που επιστρέφει. Το πρώτο σημείο μιας καινούργιας ζωής εν Χριστώ είναι η κραυγή: « ελέησε τον αμαρτωλό.»

β) Μόνο τα παιδιά του Θεού μπορούν να προσεύχονται

Έχω ήδη πει πώς γίνεσαι παιδί του Θεού. Θα το επαναλάβω. Παιδί του Θεού γίνεσαι μόνο μέσω του Ιησού Χριστού. Δέξου Τον σαν προσωπικό σου Σωτήρα. Το δεύτερο βήμα είναι να μάθεις να Τον εμπιστευθείς.

Όταν ήμουν στο μέτωπο στον 2^ο παγκόσμιο πόλεμο, πήρα από την μητέρα μου ένα γράμμα. « Στις τρεις η ώρα τη νύχτα, ξύπνησα. Η σκέψη μου πέταξε σε σας στο μέτωπο. Θυμήθηκα την Ελισάβετ στον Καναδά, από την οποία είχα πολύ καιρό να πάρω νέα . Και η μέριμνα σαν ένα σιδερένιο

χέρι. Δεν άντεχα άλλο. Προσευχήθηκα: Κύριε Ιησού δώσε μου κάτι από το λόγο Σου. Παρηγόρησέ με. άναψα το φακό, πήρα τη Γραφή μου, χαρά σ' αυτόν που έχει μια Γραφή στο κομοδίνο του, και διάβασα: «Και πάσαν την μέριμναν ημών ρίψατε επ' Αυτόν διότι Αυτός φροντίζει υπέρ ημών ». Και κλείνοντας η μητέρα μου την επιστολή της γράφει: «Εσβησα το φως, πέταξα τις μέριμνες και τους φόβους μου στον Σωτήρα και κοιμήθηκα ήσυχη.

Καταλάβετε τι σπουδαίο ρόλο παίζει η προσευχή στην ζωή μας; Σας εύχομαι να δώσετε το πρώτο σημείο ζωής: « Θεέ του ουρανού αμάρτησα! Ελέησέ με τον αμαρτωλό.» Και εύχομαι επίσης να μην ησυχάσετε έως ότου γίνετε παιδιά του Θεού.

Πώς θα αντιμετωπίσουμε μια τέτοια ζωή χωρίς πίστη ;

1. Χωρίς πίστη είναι αδύνατον.

Όταν δεν έχουμε πίστη στο ζωντανό Θεό δεν μπορούμε να ζήσουμε. Η ζωή είναι τρομερά δύσκολη. Αλλά χωρίς πίστη δεν μπορούμε ούτε να πεθάνουμε.

Έχουν περάσει μερικά χρόνια από τότε. Στη Νορβηγία ζούσε ο καθηγητής Hallesby. Είχα την τιμή να τον γνωρίσω. Σπουδαίος άνθρωπος. Σωστός, σοβαρός Νορβηγός, επί μια εβδομάδα κήρυττε από το ραδιόφωνο. Ένα πρωί είπε: «Εί ναι δυνατόν να πάτε σήμερα μια χαρά στο κρεβάτι σας και την επομένη το πρωί να ξυπνήσετε στην κόλαση. Θα ήθελα να σας επισημάνω αυτόν τον πραγματικό κίνδυνο.» Αυτό ήταν αρκετό να ξεσηκώσει τους Νορβηγούς. Ένας δημοσιογράφος στο Oslo έγραψε σε μια εφημερίδα στο κύριο άρθρο: Δεν ζούμε πια στο μεσαίωνα! Δεν είναι σωστό ένας οργανισμός, σαν το ραδιοφωνικό σταθμό, να εκπέμπει τέτοιες ανοησίες! Και όταν μια μεγάλη εφημερίδα δημοσιεύει κάτι τέτοιο, τότε όλοι οι μικροί συμφωνούν και την χειροκροτούν. Πώς είναι δυνατόν ένας σοβαρός καθηγητής να μιλά για κόλαση; Έτσι ο ραδιοφωνικός σταθμός αναγκάστηκε να καλέσει

σει και πάλι τον καθηγητή προκειμένου να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Και ο καθηγητής είπε: «Πρέπει να διευκρινήσω τα πράγματα. Ευχαρίστως να το κάνω. Υπάρχει πιθανότητα να πάτε στο κρεβάτι και το πρωί να ξυπνήσετε στην κόλαση. Θα ήθελα να σας προειδοποιήσω! «Φαντάζεστε την αντίδραση! Έγινε τέτοιο θέμα στη Νορβηγία, ώστε και το περιοδικό Spiegel αφιέρωσε άρθρα για το θέμα «κόλαση ή όχι» στη Νορβηγία.

Περίπου ένα χρόνο αργότερα προσκαλέστηκα στη Νορβηγία να μιλήσω σε φοιτητές του Πανεπιστημίου στο Oslo. Στο ξενοδοχείο μου με επισκέφθηκαν οι δημοσιογράφοι όλων των εφημερίδων. Ένας από τους δημοσιογράφους άρχισε το Interview με την εξής ερώτηση: «Κύριε Busch, βρίσκομαι σε πόλεμο με τον καθηγητή Hallesby. Βεβαίως, εσείς είστε, πιστεύω, ένας μοντέρνος άνθρωπος. Τι νομίζετε, υπάρχει κόλαση; «Ναι», του απαντώ, «και βέβαια υπάρχει κόλαση!» «Δεν μπορώ να πιστέψω ότι και εσείς πιστεύετε τέτοιους μύθους» μου απαντά. «Πιστεύω ότι υπάρχει κόλαση, γιατί αυτό το είπε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Και πιστεύω, και εμπιστεύομαι στα λόγια του Ιησού Χριστού. Ο Ιησούς ξέρει πολύ περισσότερα απ' όλους τους σοφούς του κόσμου!»

Πώς θα αντιμετωπίσουμε τη ζωή χωρίς πίστη; Αφήστε με να σας το εξηγήσω μ' ένα απλό παράδειγμα. Φανταστείτε ότι έχετε ένα μικρό χαριτωμένο χρυσόψαρο. Μια μέρα σκέφτεστε: «Φτωχό ψαράκι! Σε λυπάμαι να είσαι συνέχεια μες στο κρύο νερό. Σκέφτηκα κάτι καλύτερο για σένα». Έτσι λοιπόν το παίρνετε από το κρύο νερό το σκουπίζετε με μια αφράτη πετσέτα και το τοποθετείτε σ' ένα χρυσό κλουβί. (κουτί) Του δίνετε και την καλύτερη τροφή που τρώνε τα χρυσόψαρα, και πιστεύετε ότι το χρυσόψαρο τώρα πια είναι ευτυχισμένο. Και όμως, το φτωχό χρυσόψαρο, αν μπορούσε να μιλά, θα σας έλεγε: «Δεν θέλω το χρυσό κλουβί, δεν θέλω τη σπουδαία τροφή, θέλω στο στοιχείο μου, πίσω στο νερό!»

Βλέπετε το στοιχείο μας είναι ο ζωντανός Θεός, ο δημιουργός του ουρανού και της γης. «Η ζωή μας πηγάζει από Σένα», έτσι αρχίζει ο ελβετικός ύμνος. Ο άνθρωπος προσφέρει στην ψυχή του τα πάντα: Διασκεδάσεις, ταξίδια, τα καλύτερα φαγητά, όλα, ό,τι μπορείτε να φανταστείτε. Όμως,

η ψυχή σπαρταράει όπως το ψάρι έξω από το νερό και μας λέει: «Δεν τα θέλω αυτά! Θέλω στο στοιχείο μου. Θέλω ειρήνη με το Θεό». Η καρδιά μας φωνάζει, είναι ανικανοποίητη έως ότου ειρηνεύσει στον ζωντανό Θεό.

Ίσως μου πείτε: «Έχω την εντύπωση ότι οι άνθρωποι τα καταφέρνουν και χωρίς το Θεό. Θα σας αναφέρω μόνο έναν: Τον Goethe. Αυτός ήταν ωραίος νέος και πλούσιος, έξυπνος, έγινε και πρωθυπουργός, είχε όνομα, τα είχε όλα! Ξέρετε τι είπε στο τέλος της ζωής του; «Αν μετρήσω τις ώρες που ένιωσα ευτυχισμένος, με το ζόρι βγάζω τρεις ημέρες».

2. Όλα εξαρτώνται από τη σωστή πίστη

Κάθε άνθρωπος έχει την πίστη του. Κάποτε ήρθε μια κυρία να επισκεφτεί τη μητέρα μου. Η μητέρα μου απουσίαζε, την παρακάλεσα να περάσει μέσα και την οδήγησα στο σαλόνι. Αφού είπαμε τα τυπικά, με ρώτησε.

- Με τι ασχολείστε;
- Σπουδάζω Θεολογία, της απάντησα.
- Τι θεολογία; Ποιος πιστεύει σήμερα; Εμείς έχουμε την πίστη του Goethe. Ο χριστιανισμός ανήκει στο παρελθόν. Επειδή δεν ήθελα να τσακωθώ με την κυρία, η οποία ήταν και λίγο προχωρημένης ηλικίας, προσπάθησα ν' αλλάξω θέμα.
- Πώς είναι η υγεία σας; τη ρωτώ. Κι εκείνη, χτυπώντας το χέρι της επάνω στο τραπέζι, μου απαντά:
- Καλά.
- Αλλά γιατί χτυπήσατε το χέρι σας επάνω στο τραπέζι τρεις φορές;
- Γιατί αλλιώς φέρνει γρουσουζιά και μπορεί ν αρρωστήσω.
- Αχά! Πήρατε την πίστη σας από τον αληθινό Θεό και την ρίξατε στα τρία χτυπήματα επάνω σε ξύλινο αντικείμενο. Σπουδαία απαλλαγή!

Όχι φίλοι μου! Πρέπει να έχουμε τη σωστή πίστη. Την πίστη που μας εξασφαλίζει ειρήνη με το Θεό. Μια πίστη που με σώζει από την κόλαση, μια πίστη που μου χαρίζει νέα ζωή.

Συνάντησα πολλούς ανθρώπους που μου είπαν: «Δεν μπορώ να πιστέψω.» Αυτούς τους ρώτησα: «Έχετε καταλάβει

την ενοχή σας ενώπιον του Θεού;» «Ενοχή; Γιατί τι κάναμε;» Όσο σκέφτεστε έτσι, ποτέ δεν θα έλθετε στο φως. Πρέπει να αρχίσετε να ονομάζετε τα πράγματα με το όνομά τους: τη μοιχεία μοιχεία, την πορνεία πορνεία, το ψέμμα ψέμμα και όχι εξυπνάδα. Την φιλαυτία φιλαυτία. Ας ονομάσουμε την αμαρτία με το όνομά της. Ο Θεός είναι άγιος. Μισεί την αμαρτία. Υπάρχει μόνο ένας δρόμος προς τον Πατέρα Θεό: Ο Ιησούς Χριστός. Υπάρχει μόνο ένας Σωτήρας: Ο Ιησούς Χριστός. Όλοι αυτοί που δεν μπορούν να πιστέψουν, θέλω να τους χωρίσω σε τρία γκρουπ.

1. Άνθρωποι που δεν μπορούν να πιστέψουν...

α) Επειδή δεν είναι θρησκευόμενοι

Αυτό το γκρουπ των ανθρώπων δηλώνει συνεχώς: «δεν μπορώ να πιστέψω γιατί δεν είμαι θρησκευόμενος». «Ούτε εγώ είμαι θρησκευόμενος», τους απαντώ. Όταν ο Ιησούς ήταν εδώ κάτω στη γη υπήρχαν αρκετοί θρησκευόμενοι. Ήταν οι Γραμματείς, οι Φαρισαίοι, οι ιερείς, όλοι αυτοί ήταν πάρα πολύ θρησκευόμενοι άνθρωποι. Υπήρχαν και οι Σαδδουκαίοι, οι ελεύθερα σκεπτόμενοι άνθρωποι.

Όλοι αυτοί οι θρησκευόμενοι λοιπόν συνεργάστηκαν και σταύρωσαν τον Ιησού. Αυτά που έλεγε δεν ταίριαζαν στη θρησκεία τους. Στην εποχή του Ιησού ζούσαν επίσης και πολλοί άλλοι, οι οποίοι δεν είχαν καμιά επαφή με τη θρησκεία: Πόρνες, τελώνες, εργάτες, αριστοκράτες, όπως ο Ζακχαίος. Πολλοί απ' αυτούς όμως βρήκαν τον Ιησού. Τον δέχτηκαν και τον άφησαν να τους αλλάξει τη ζωή τους. Να την κάνει νέα. Ο Ιησούς δεν ήρθε για να κάνει τους θρησκευόμενους πιο φανατικούς στη θρησκεία. Αλλά ήρθε να λυτρώσει αματωλούς από τον αιώνιο θάνατο.

β) Επειδή δεν θέλουν να πιστέψουν

Στο δεύτερο γκρουπ ανήκουν οι άνθρωποι που δεν μπορούν να πιστέψουν. Έτσι λένε τουλάχιστον. Όμως, αν είναι ειλικρινείς, πρέπει να πουν ότι δεν θέλουν να πιστέψουν. Όταν πιστέψουν, η ζωή τους πρέπει ν' αλλάξει και αυτό δεν το θέλουν. Επίσης σκέπτονται, «τι θα πουν οι συνάδελφοι,

όταν μάθουν ότι πίστευσα; Ας το καλύτερα, ίσως αργότερα».

Υπάρχει μια συνταρακτική ιστορία στη Βίβλο: Ο Ιησούς Χριστός με τους μαθητές του βρίσκονται στο όρος των Ελαιών. Κάτω βρίσκεται η πόλη Ιερουσαλήμ. Πάνω από την πόλη υψώνεται το όρος που βρισκόταν ο ναός, το τέλειο αυτό κτίριο, για το οποίο οι εθνικοί είπαν ότι έπρεπε να ανήκει στα θαύματα του κόσμου. Οι μαθητές γυρίζουν και βλέπουν τα μάτια του Ιησού δακρυσμένα. Τον ρωτούν τι συμβαίνει. «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ πόσες φορές ηθέλησα να σας μαζέψω όπως η κλώσσα τα κοτόπουλα αυτής αλλά δεν ηθελήσατε.» Τώρα βρίσκεστε κάτω από την οργή του Θεού. Η πόλη σας θα ερημωθεί. Συνταρακτική φράση: Και δεν ηθελήσατε!

Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να εκλέξει. Όποιος θέλει χωρίς Θεό, έχει το δικαίωμα να το κάνει. Όποιος θέλει να ζήσει χωρίς ειρήνη με το Θεό, μπορεί να ζήσει. Θέλετε να αγνοήσετε το Νόμο του Θεού; Είστε ελεύθεροι να το κάνετε. Μόνο προσέξτε κάτι. Θα έχετε και τα αποτελέσματα της εκλογής σας.

Έχετε το δικαίωμα να αρνηθείτε την ειρήνη που σας προσφέρει ο Θεός, όμως θα πρέπει να περάσετε όλη την αιωνιότητα χωρίς ειρήνη με το Θεό. Και αυτή είναι η κόλαση! Η κόλαση είναι ο τόπος στον οποίο ο άνθρωπος απαλάσσεται οριστικώς από το Θεό. Ίσως θα θελήσετε τότε να προσευχηθείτε, όμως δεν θα μπορείτε πια. Θα θελήσετε να φωνάξετε το όνομα Ιησού, αλλά ίσως να μην το θυμόσαστε πια. Βρίσκεστε εκεί που εσείς ο ίδιος διαλέξατε να πάτε.

γ) Το τρίτο γκρουπ είναι εκείνοι οι άνθρωποι, που κάτι δεν τους ταιριάζει στο δόγμα ή στην διδασκαλία της εκκλησίας.

Όλους αυτούς τους αγαπητούς θέλω να τους ρωτήσω: Πιστεύετε στα λόγια της Βίβλου: «Αύτη είναι η αιώνια ζωή, να πιστεύσουν σ' Αυτόν τον οποίον απέστειλε, τον Ιησού Χριστό.» Αυτό απαιτεί ο Θεός από εσάς. Δεν σας καλεί ο Θεός σε δόγματα, ούτε σε διάφορες διδασκαλίες. Πιστεύω» δεν σημαίνει να δεχθείς τη διδασκαλία κάποιας εκκλησίας. «Πιστεύω» σημαίνει: δέχομαι τον Ιησού Σωτήρα.

Άλλοι πάλι λένε: «Δεν πιστεύω επειδή οι πάστορες

και οι ιεροκήρυκες κάνουν μερικές φορές πράγματα που ντρέπεσαι και να τα αναφέρεις». Μα αγαπητοί μου, σε κανένα σημείο της Αγίας Γραφής δεν σας καλεί ο Θεός να πιστέψετε στον ιεροκήρυκα που είναι τόσο σπουδαίος άνθρωπος. Οι ιεροκήρυκες είναι σαν τα σήματα του δρόμου. Αυτοί δείχνουν τον δρόμο για να συναντήσουμε τον Ιησού Χριστό. Πιστεύετε ότι θα μπορέσετε ποτέ να δικαιολογηθείτε μπροστά στον Άγιο Θεό με τα λόγια. «Κύριε δεν μπόρεσα να σε πιστέψω, αν και το ήθελα τόσο πολύ, αλλά αυτός ο ιεροκήρυκας ήταν πράγματι άθλιος άνθρωπος.»

Πώς θα ζήσω με το βάρος της ενοχής;

Η ενοχή είναι το χαρακτηριστικό της ζωής μας. Μας συνοδεύει. Θέλω σ' αυτό το κεφάλαιο να σας μιλήσω για κάτι, για ένα δώρο το οποίο κάνει τους ανθρώπους πλούσιους και ευτυχημένους. Είναι κάτι το οποίο δεν μπορείτε ν' αγοράσετε πουθενά. Σε κανένα μέρος της γης. Κι αν ήσασταν δισεκατομμυριούχος, ούτε τότε θα μπορούσατε να το αποκτήσετε. Συνήθως, ό,τι κανείς δεν μπορεί να το καταφέρει με χρήματα, προσπαθεί να το πετύχει με γνωριμίες. Αλλά αυτό το υπέροχο απόκτημα ούτε με γνωριμίες δεν αποκτιέται. Ούτε και οι δικές σας προσπάθειες επαρκούν.

Αυτό είναι δώρο. Και αυτό το δώρο λέγεται: Συγχώρηση αμαρτιών. Και τώρα γεννιέται το ερώτημα:

1. Χρειάζομαι τη συγχώρηση των αμαρτιών ;

Είμαι πεπεισμένος ότι οι μισοί από εσάς θα πουν: «Συγχώρηση των αμαρτιών; Όχι, δεν χρειάζομαι καμιά συγχώρηση». Ας υποθέσουμε ότι συναντάτε τον κ. Χαρίλαο στο δρόμο και τον ρωτάτε: «κ. Χαρίλαε, χρειάζεστε συγχώρηση των αμαρτιών σας;» «Κουταμάρες! 200.000 δρχ. χρειάζομαι, όχι συγχώρηση.»

Τρομερή πλάνη. Τίποτε ο άνθρωπος δεν έχει περισσότερο ανάγκη, όσο την συγχώρηση των αμαρτιών του.

Όποιος μιλά έτσι, έχει άγνοια του αγίου και τρομερού Θεού. Ακούγονται τόσα πολλά για την αγάπη του Θεού,

αλλά στην Βίβλο διαβάζουμε ότι είναι και Θεός τρομερός. Τον Θεό πρέπει να τον φοβόμαστε. Τι θα συμβεί μ' αυτούς που δεν δέχονται ότι χρειάζονται συγχώρηση; Μας το είπε ο Ιησούς Χριστός. Και είναι ο μόνος που το ξέρει. Και αν όλος ο κόσμος λέει: «δεν το πιστεύουμε, αν είναι έτσι, τότε όλος ο κόσμος θα πρέπει να χαθεί!» Και όμως είναι έτσι. Ο Ιησούς γι' αυτό ήρθε στον κόσμο. Ο Ιησούς είναι ο μόνος που ξέρει τι θα συμβεί μ' αυτόν που δεν χρειάζεται τη συγχώρηση των αμαρτιών του. Και γι' αυτό μας προειδοποιεί!

Θα σας κάνω μια ερώτηση: Έχετε ποτέ αισθανθεί απογοήτευση μες στη ζωή σας; Θα σας εξηγήσω από που έρχεται αυτή η απογοήτευση. Ας κάνουμε ένα ταξίδι στους χώρους της καρδιάς μας και ας προσπαθήσουμε να τους ερευνήσουμε.

Όπως σας είπα ήμουν πάστορας στην περιοχή της Ruhr με πολλά ανθρακωρυχεία. Αρκετές φορές κατέβηκα σε ανθρακωρυχεία. Είναι αρκετά διασκεδαστικό. Σου δίνουν ένα κουστούμι ανθρακωρύχου, βάζεις ένα κράνος και το ταξίδι αρχίζει. Μπορείς να κατέβεις μέχρι την 8^η στοά. Πιο κάτω δεν μπορείς να κατέβεις, γιατί εκεί είναι τα νερά του ορυχείου. Μια μόνη φορά άκουσα ότι έσπασε το σχοινί και το κάθισμα έπεσε μέσα σ' αυτό το σημείο που οι ανθρακωρύχοι το λένε «βάλτο». Φοβερό! Αυτός λοιπόν ο βάλτος του ορυχείου είναι για μένα μια εικόνα για τον άνθρωπο.

Ξέρετε όλοι ότι η ζωή μας αποτελείται από περισσότερες στοές. Εξωτερικά δείχνουμε ότι είμαστε ευτυχισμένοι, όμως εσωτερικά είναι διαφορετικά τα πράγματα. Έτσι συχνά γελάς, ενώ είσαι στενοχωρημένος. Παρουσιάζεσαι σαν να έχεις πιάσει τη ζωή και την κρατάς σταθερά στα χέρια σου, ενώ εσωτερικά χτυπιέσαι από τρομερή απογοήτευση. Το ίδιο λένε και οι γιατροί, οι ψυχολόγοι, οι φιλόσοφοι, και οι ψυχίατροι. Αυτή η ανθρώπινη εικόνα είναι το θέμα του φιλμ και των διαφόρων μυθιστορημάτων.

Άκουσα από ένα ψυχίατρο: «Δεν φαντάζεστε πόσοι νέοι άνθρωποι με επισκέπτονται στο ιατρείο μου. «Και γι' αυτή την κατάσταση της καρδιάς μας μιλά ήδη η Βίβλος: « Η καρδιά μας είναι απατηλή και σφόδρα διεφθαρμένη.» Και η Βίβλος μάς εξηγεί γιατί είναι έτσι η καρδιά μας. Μετά την

πτώση του ανθρώπου, ο άνθρωπος έφυγε από τον Θεό, από την παρουσία Του. Ο άνθρωπος δεν είναι πια στο στοιχείο του. Στο βάθος της καρδιάς του ο άνθρωπος φοβάται την κρίση του Θεού. Αλλά η κύρια αιτία της απογοήτευσής μας είναι η ενοχή. Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της ζωής μας. Αλλά τι είναι ενοχή; Τι είναι αμαρτία; Αμαρτία είναι μια ζωή χωρίς Θεό, μακριά από Αυτόν. Είμαστε αμαρτωλοί εκ γενετής .

Ακούστε ένα παράδειγμα: Ένα παιδί που γεννήθηκε στην Αγγλία , κατά την διάρκεια του πολέμου, δεν είχε τίποτε εναντίον των Γερμανών, όμως δεν παύει να ανήκει στο εχθρικό στρατόπεδο. Έτσι και οι άνθρωποι γεννιούνται στο στρατόπεδο που είναι εχθρικό για τον Θεό. Εκ φύσεως είμαστε μακριά από τον Θεό. Και κατά την διάρκεια της ζωής μας υψώνουμε τέτοιο τείχος από αμαρτία και ενοχή, που αυτομάτως απομακρυνόμαστε από Αυτόν. Κάθε αμαρτία είναι και μια πέτρα στο τείχος που μας χωρίζει από Αυτόν. Μην γελιέσθε! Η αμαρτία είναι πραγματικότητα!

Αφήστε με σ' αυτό το σημείο να σας διηγηθώ κάτι από την προσωπική μου ζωή, επειδή αυτό το γεγονός με βοήθησε να συνειδητοποιήσω ότι μια αμαρτία δεν μπορείς να την εξαλείψεις μόνος σου. Ήμουν στο πατρικό σπίτι. Έγραφα μια εργασία που έπρεπε να παραδώσω. Το κάθε λεπτό μού ήταν πολύτιμο. Ξάφνου, ακούω τον πατέρα μου να με φωνάζει και να με παρακαλεί να τον συνοδεύσω στην πόλη. Δυστυχώς αρνήθηκα να το κάνω με τη δικαιολογία της εργασίας. «Δεν πειράζει, θα πάω μόνος μου. Αν και με την παρέα σου ήταν πιο ευχάριστο», μου απαντά.

Δεκατέσσερις μέρες αργότερα, ήταν νεκρός. Τότε ήταν έθιμο το φέρετρο να μένει μια νύχτα στο σπίτι και να συντροφεύεται εναλλάξ από κάποιο άτομο της οικογένειας. Όλοι οι άλλοι κοιμούνται. Η νύχτα είναι ήσυχη, και εγώ κάθισα μόνος δίπλα στο ανοιχτό φέρετρο. Τότε θυμήθηκα την παράκληση του πατέρα μου να τον συνοδεύσω και την άρνησή μου. Τον κοιτώ και τον παρακαλώ: «Πατέρα, ξύπνησέ μου άλλη μια φορά να σε συνοδεύσω στην πόλη.» Τα χείλη όμως μένουν απελπιστικά κλειστά. Και σκέφτομαι Αυτή η έστω μικρή έλλειψη αγάπης είναι μια φρικτή πραγματικότητα που

δεν μπορώ ν' αλλάξω. Βλέπετε λοιπόν, η ζωή μας θα παραμείνει άχαρη, συχνά αφόρητη χωρίς την συγχώρηση των αμαρτιών μας.

Και πώς θα αντιμετωπίσουμε τον θάνατο χωρίς την συγχώρηση; Ίσως να κρατάς τις τελευταίες στιγμές σου κάποιο αγαπημένο χέρι. Θα έλθει όμως η στιγμή που και αυτό θα το αφήσεις. Και θα βρεθείς μπροστά στο Θεό. Πίστεψέ με, θα βρεθείτε κάποτε μπροστά Του. Θα σταθείτε μπροστά Του και με το βάρος των αμαρτιών σας; Μπροστά στον Άγιο και ζωντανό Θεό; Τι λοιπόν; Χρειαζόμαστε αυτή την συγχώρηση; Τίποτε δεν έχουμε μεγαλύτερη ανάγκη απ' αυτή. Την χρειαζόμαστε περισσότερο από το καθημερινό μας ψωμί!

2. Πού θα τη βρούμε αυτή τη συγχώρηση;

Πού και ποιος μπορεί να σβήσει το παρελθόν; Μόνοι μας ,φυσικά ,δεν μπορούμε. Ο Ιούδας πρόδωσε τον Κύριό του για τριάντα αργύρια. Μετά από λίγο κατάλαβε το τρομερό λάθος! Πηγαίνει σ' αυτούς στους οποίους τον πρόδωσε, τους δίνει τα χρήματα και λέει: «Πάρτε τα πίσω. Έκανα λάθος, θέλω να το διορθώσω.» Τι λέτε; Μπορούσε πια να διορθώσει τίποτε; Δεν ήταν πολύ αργά; Ποιος λοιπόν μπορεί να συγχωρήσει αμαρτία; Ποιος μπορεί τα γεγονότα του παρελθόντος να εξαλείψει, σαν μην συνέβησαν ποτέ;

Φίλοι μου, την απάντηση μάς τη δίνει η Βίβλος. Σαν μια χορωδία οι άνδρες της Βίβλου, από την Παλαιά έως το τέλος της Καινής Διαθήκης, δίνουν την απάντηση. Είναι η γλυκιά μελωδία της Βίβλου. Υπάρχει συγχώρηση αμαρτίας! Ελάτε μαζί μου στον Γολγοθά. Μην προσέξετε τα πλήθη, ούτε τους ληστές δεξιά και αριστερά, μην σας εντυπωσιάσουν οι ρωμαίοι στρατιώτες. Ρίξτε το βλέμα σας σ' αυτόν που κρέμεται στη μέση. Ποιος είναι αυτός. Δεν είναι κάποιος σαν κι εμάς.

Στάθηκε κάποτε μπροστά στα πλήθη και είπε:: «Ποιος μπορεί να με ελέγξει περί αμαρτίας;» Κανείς! Ποιος από εμάς θα μπορούσε να θέσει μια τέτοια ερώτηση; Ρωμαίοι στρατιώτες και το ιουδαϊκό συνέδριο δεν κατάφεραν να του βρουν καμιά ενοχή. Και όμως κρέμεται στον σταυρό! Ο Θε-

ός είναι δίκαιος. Πρέπει να τιμωρήσει την αμαρτία. Και την τιμώρησε στο πρόσωπο του Υιού του, του Ιησού Χριστού.

« Η τιμωρία ήτις έφερε την ειρήνη ημών ήτο επ' αυτόν » Η μεγαλύτερη, η σπουδαιότερη αγγελία της Βίβλου. Υπάρχει λοιπόν συγχώρηση! Κάτω από τον σταυρό του Ιησού. « Το αίμα του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, μάς καθαρίζει από κάθε αμαρτία...»

Είθε να το καταλάβετε αυτό!

Ο αμερικάνος πάστορας W. L. Hull εξέδωσε ένα βιβλίο με τον τίτλο: «Ο αγώνας για μια ψυχή.» Σ' αυτό το βιβλίο αναφέρει τις συνομιλίες που είχε με τον δολοφόνο A. Eichmann. Αυτός ο άνθρωπος από το γραφείο του σκότωσε εκατομμύρια ανθρώπους και σκόρπισε πολύ πόνο στον κόσμο. Κατά την διάρκεια της φυλάκισής του, ο πάστορας Hull τον επισκεπτόταν και προσπαθούσε να τον βοηθήσει να δει ότι χρειάζεται συγχώρηση. Ότι δεν μπορούσε να εμφανιστεί έτσι μπροστά στον Θεό. Ο Hull συνόδευσε τον Eichmann μέχρι την αγχόνη. Και γράφει στο βιβλίο του: «Είναι συνταρακτικό, μέχρι την τελευταία στιγμή ο Eichmann έλεγε: «Δεν χρειάζομαι κανέναν να πεθάνει για μένα. Ούτε χρειάζομαι αλλά και ούτε και θέλω συγχώρηση αμαρτιών.» Θέλετε να ακολουθήσετε τα ίχνη του Eichmann και να πεθάνετε σαν αυτόν;

Αν θέλετε, ζητείστε από τον Ιησού Χριστό να σας συγχωρήσει τις αμαρτίες σας, για τις οποίες άφησε την ζωή Του στο ξύλο του σταυρού στο λόφο του Γολγοθά. Ο Θεός στον λόγο του λέει: « Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος.» Και να μην πεθάνεις εσύ και εγώ, πέθανε ο Ιησούς στην θέση μας. Για να έχουμε τώρα εμείς ζωή αιώνια.

Θέλω μ' ένα παράδειγμα να το κάνω κατανοητό: Βρισκόμαστε σε παζάρι σκλάβων . Κανείς από αυτούς τους αξιοθρήνητους δεν μπορεί να ελευθερωθεί μόνος. Ένας ευγενής κύριος περνά από το παζάρι. Βλέπει τον σκλάβο. Ρωτάει τι κοστίζει. Πληρώνει το αντίτιμο και ελευθερώνει το σκλάβο. Απ' αυτή τη στιγμή ο σκλάβος είναι ελεύθερος. Αυτό έκανε ο Ιησούς. Ο Ιησούς ελευθερώνει τους σκλάβους της αμαρτίας.

Η Βίβλος χρησιμοποιεί και την εικόνα της συμφιλίω-

φιλιώσης. Σε όλες τις θρησκείες υπάρχει ο πόθος για την συμφιλίωση με το Θεό. Σε κάθε θρησκεία υπάρχουν θυσίες για να εξευμενίσουν το Θεό, για να συμφιλιωθούν μαζί του. Ο Θεός αναγνωρίζει όμως μόνο μια θυσία: «Ίδου ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτία του κόσμου.» Μόνο ο Ιησούς μάς συμφιλιώνει με τον Θεό.

Ο Albert Knapp λέει σ' έναν ύμνο του:

Σ' όλη την αιωνιότητα θα σε βλέπω.

Σαν τον αμνό του Θεού, μαζεμένος, γλωμός
να κρέμεσαι στο σταυρό. Για μένα!

Μια άλλη εικόνα που χρησιμοποιεί η Γραφή είναι, του καθαρισμού, του πλυσίματος. «Μας αγάπησε και μας έπλυνε με το αίμα Του.» Μπορούμε, πρέπει να πάμε έτσι όπως είμαστε στον Χριστό. Βρώμικοι, ελεεινοί. Είναι πλάνη να περιμένεις να γίνεις καλός και μετά να πας στον Χριστό. Έλα όπως είσαι, θα σε πλύνει, θα σε καθαρίσει! Θα τα κάνει όλα νέα! «Το αίμα του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία.»

Αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννη του αποστόλου και πρέπει να γίνει και δική μας μαρτυρία. Έτσι, γνωρίζοντας τον Ιησού, αποκτώντας συγχώρηση των αμαρτιών οδηγείστε από το σκοτεινό κελάρι του φόβου, της απόγνωσης και απελπισίας στο φωτεινό φως του ανηξιάτικου ήλιου της χάρης του Θεού. Σας το εύχομαι με όλη μου την καρδιά.

3. Πώς θα αποκτήσω εγώ αυτή τη συγχώρηση ;

Εδώ δε μπορεί κανείς να βοηθήσει. Ο καθένας θα πρέπει να ζητήσει προσωπικά από το Θεό. Γονατίστε και φωνάξτε στον Ιησού. Αναστήθηκε. Ζει. Ακούει που τον φωνάζετε, σας ακούει. Αυτό σημαίνει «προσεύχομαι στον Ιησού».

Πείτε Του ό,τι σας απασχολεί. Ό,τι πιέζει και βαραίνει την καρδιά σας. Μπορείτε να του πείτε: «Κύριε Ιησού, έχω μια σκοτεινή σχέση μ' έναν άνθρωπο. Ξέρω είναι αμαρτία. Μόνος δεν μπορώ να ελευθερωθώ. Κύριε βοήθησέ με! Κύριε Ιησού στην εταιρεία μου δεν είναι όλα εντάξει. Οι δηλώσεις στην εφορία δεν είναι ειλικρινείς. Κύριε βοήθησέ με! Κύριε, δεν είμαι πιστός στην γυναίκα μου, βοήθησέ με!»

Καταλάβετε; Ό,τι δεν μπορείτε να πείτε σε ανθρώπους μπορείτε να το πείτε στον Ιησού. Πέστε του όλες τις αμαρτίες σας. Αυτό είναι απελευθέρωση!

Πάρτε την Καινή Διαθήκη, αρχίστε να μελετάτε. Αρχίστε από το ευαγγέλιο σύμφωνα με τον Ιωάννη. Αργότερα διαβάστε και την Παλιά Διαθήκη. Και θα διαπιστώστε ότι ο Θεός σας μιλάει μέσα από τον Λόγο του. Κάποιος μου είπε: «Όταν θέλω να ακούσω τον Θεό, τότε πηγαίνω στο δάσος.» Κουτό του απαντώ. Όταν πηγαίνω στο δάσος ακούω τα πουλιά, το θρόισμα των φύλλων των δέντρων και το μουρμούρισμα από το ρυάκι. Αλλά το δάσος δεν μου λέει τίποτε για την αγάπη του Θεού, για την αμαρτία και για την συγχώρηση εν Χριστώ Ιησού. Αυτά όλα τα λέει ο Θεός στον Λόγο Του.

Διαβάζετε κάθε μέρα το Λόγο Του, και λέγετέ Του κάθε μέρα ό,τι σας απασχολεί. Όταν ήμουν νέος επισκέφθηκα μια οικογένεια. Επάνω στο πιάνο υπήρχε μια Αγία Γραφή. Την ξεφύλλησα και πρόσεξα ότι ήταν υπογραμμισμένη με κόκκινο και πράσινο μολύβι και δίπλα στο εδάφιο ήταν ημερομηνία γραμμένη. Ρώτησα τίνος ήταν αυτή η Αγία Γραφή. «Είναι της Έμμης» μου απάντησαν. Γύρισα και κοίταξα την Έμμη. Και αποφάσισα να την παντρευτώ. Ψάξτε να βρείτε μια εκκλησία και να έχετε επαφή με ανθρώπους που έχουν την ίδια πείρα με τον Ιησού, όπως εσείς. Ο Ιησούς στέκει και καλεί: «Ελάτε σε μένα όλοι οι κουρασμένοι και φορτωμένοι και Εγώ θέλω σας αναπαύσει.» Θα σας συγχωρήσω τις αμαρτίες σας. Θα σας χαρίσω μια νέα ζωή.

Και τι γίνεται μ' αυτούς που μας δίνουν στα νεύρα;

Να ρινοκινδυνέψω την ερώτηση: Ποιος από σας δεν έχει ούτε έναν που να μη του δίνει στα νεύρα; Κανείς δεν σηκώνει το χέρι του. Το περίμενα. Στις οικογένειες, στα εργοστάσια., στα γραφεία, στην γειτονιά ακόμη και στους χριστιανικούς κύκλους ο ένας δίνει στα νεύρα του άλλου. Έτσι, η ζωή μας γίνεται δύσκολη με όλους αυτούς που μας δίνουν στα νεύρα. Και φυσικά υπάρχουν και άλλοι που εμείς τους δίνουμε στα νεύρα.

Όμως, θέλω να σας πω ότι αυτή η κατάσταση, ο ένας να εκνευρίζει τον άλλον, είναι παθολογική. Είναι μια αρρώστια. Πρέπει να γίνει σωστή διάγνωση και θεραπεία.

Κάποιος βήχει π.χ. και πιπιλάει καραμέλες του βήχα. Όμως έχει καρκίνο του πνεύμονα. Πιστεύετε ότι οι καραμέλες του βήχα θα τον βοηθήσουν;

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, ήταν όλα τέλεια. Ο Αδάμ δεν έδινε στα νεύρα της Εύας, ούτε η Εύα νευρίαζε τον Αδάμ. Ούτε ο Θεός είχε λόγο να εκνευριστεί με τους δύο, ούτε ο Αδάμ και η Εύα είχαν λόγο να εκνευριστούν με τον Θεό. Ήταν όλα αρμονικά.. Αλλά δεν άργησε να έρθει η καταστροφή. Ο άνθρωπος παράκουσε την εντολή του Θεού. Δεν έπρεπε οι πρωτόπλαστοι να φανε τον καρπό από το συγκεκριμένο δέντρο. Και ήρθε η στιγμή ο άνθρωπος να εκλέξει. Να υπακούσει ή να παρακούσει την εντολή του Θεού. Και διάλεξε το δεύτερο. Παρήκουσε. Ήρθε η αμαρτία στη ζωή του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι πια στην παρουσία του Θεού. Πρέπει να φύγει. Η πόρτα του παραδείσου φυλάγεται από ένα Χερουβείμ. Ο άνθρωπος χωρίζεται από τον Θεό. Από εκείνη τη στιγμή άρχισε να δίνει ο ένας στα νεύρα του άλλου. Αυτό το βλέπουμε καθαρά στα παιδιά του Αδάμ και της Εύας. Υπάρχουν αδέρφια που δεν αντέχει ο ένας τον άλλον. Έτσι και ο Άβελ με τον Κάιν. Ο Κάιν ήταν γεωργός. Μια μέρα είχε τόσο εκνευριστεί με τον Άβελ, που δεν άντεξε άλλο και τον σκότωσε. Συνήλθε φυσικά αλλά ήταν πολύ αργά.

Φίλοι μου, και εμείς φοβόμαστε το νόμο, αλλιώς πολλοί από εμάς θα σκότωναν όλους αυτούς που τους έδιναν στα νεύρα. Θυμηθείτε το 3^ο Ράιχ. Στην πραγματικότητα υπάρχει σε όλους μας λίγο πολύ, ο τρόπος σκέψης και αντίδρασης του Κάιν. Αλλά ούτε από τους συνανθρώπους μας μπορούμε να απαλλαγούμε, ούτε από τον Θεό που πολύ συχνά πολλούς από εσάς εκνευρίζει. Αυτός είναι ο κόσμος μας.

Στα σύνορα της Ελβετίας διάβασα σ' ένα plakat: «Μαζί θα τα καταφέρουμε!» Μα πώς είναι δυνατόν να τα καταφέρουμε, όταν ο διπλανός μου μου δίνει συνεχώς στα νεύρα; Πριν από λίγο, είδα ένα plakat με την πρόταση: «Να είστε μεταξύ σας ευγενικοί.» Οι αμερικάνοι σε κάθε γωνιά γραφουν

«χαμογελάτε.» Πώς να χαμογελάσει ο υπάλληλος όταν ο προϊστάμενός του δίνει συνεχώς στα νεύρα; Πώς μπορούν να βοηθήσουν αυτές οι συστάσεις;

Όταν ήμουν ακόμη νέος στην υπηρεσία μου, πίστευα ότι με συμβουλές μπορείς να πετύχεις αρκετά πράγματα. Πολύ γρήγορα όμως απογοητεύτηκα. Έτσι λοιπόν πήγα σε μια οικογένεια που δεν υπήρχε σε όλη την συγγένεια ούτε ένας, που να μην του δίνει στα νεύρα ένας άλλος συγγενής. Τους συγκέντρωσα όλους. Τους μίλησα μέχρι που η γλώσσα μου έβγαλε μαλλί. Τελικά έδωσαν τα χέρια και συμφιλιώθηκαν. Εκείνη τη νύχτα έκανα τον πιο ωραίο ύπνο.

Την άλλη μέρα, συνάντησα μια από τους συγγενείς και της είπα χαρούμενος: « Τι υπέροχα που ήταν χθές!» «Δεν μάθατε τι συνέβη;» μου απαντά. « Στο δρόμο για το σπίτι τους άρχισαν πάλι τον καυγά.» Τότε κατάλαβα πολύ καλά τι κακό έκανε η αμαρτία στους ανθρώπους. Με συμβουλές, η ανθρώπινη καρδιά δεν αλλάζει.

Συζήτησα με κάποιον που εγκατέλειψε την γυναίκα του. «Ζείτε μες στην αμαρτία» του λέω. « Σταματήστε κ. πάστορα. Ακόμη και ο τρόπος που ρουφάει η γυναίκα μου την σούπα της με εκνευρίζει.» Υπάρχει όμως ένας που κανείς δεν μπόρεσε να τον εκνευρίσει. Ούτε και ο Ιούδας δεν τα κατάφερε. Ο Ιησούς αγαπούσε μέχρι τέλος τον Ιούδα.

Το τελευταίο βράδυ πριν την σταύρωσή του, ο Ιησούς δείπνησε με τους μαθητές του. Αφήστε με αυτό το περιστατικό να σας το διηγηθώ λίγο με δικά μου λόγια. Ξέρετε στην Ανατολή οι δρόμοι δεν ήταν όπως τους ξέρουμε σήμερα. Οι άνθρωποι φορούσαν σανδάλια. Έτσι, όταν περπατούσαν σ' αυτούς τους δρόμους, έπρεπε να πλύνουν τα πόδια τους. Εκείνο το βράδυ είχαν γυρίσει από μια μεγάλη περιοδεία. Έτσι, έβγαλαν τα σανδάλια τους και έκατσαν γύρω στο τραπέζι, όπως συνήθιζαν να κάθονται τότε. Συγκεκριμένα δεν έκατσαν αλλά έγειραν. Τα πόδια όμως έπρεπε να πλυθούν.

Όλοι ήταν όμως φανερά κουρασμένοι. Και τώρα αρχίζω να φαντάζομαι λίγο τι συνέβη: Ο Πέτρος κοιτάει τον Ιωάννη σαν του έλεγε: « Κάποιος πρέπει να φέρει μια λεκάνη με νερό και ένα σφουγγάρι. Είσαι νεότερος και ξέρεις Ιωάννη πόσο με εκνευρίζεις, πάντοτε αποφεύγεις την δουλειά.» Ο Ιω-

άννης κουνάει τους ώμους του σαν λέει : « Πέτρο, μου δίνεις στα νεύρα. Όλα τα περιμένεις από εμένα. Μπορεί και ο Ιάκωβος να κάνει κάτι. Ο Ιάκωβος με την σειρά του σκέπτεται: « Γιατί εγώ; Είμαι από τους αγαπημένους μαθητές.» Ας το κάνει ο Ματθαίος. Μπορεί να φέρει μια λεκάνη νερό και ένα σφουγγάρι. «Για την ώρα ο ένας δίνει στα νεύρα του άλλου. Ο καθένας αποφεύγει να κάνει αυτό που έπρεπε να κάνει. Και να! Ο Ιησούς σηκώνεται. Επιστρέφει με μια ποδιά και με μια λεκάνη μ' ένα σφουγγάρι. Πλένει όλων τα πόδια. Και του Ιούδα ακόμη. Αυτός είναι ο Ιησούς. Ο Θεός εν Αυτώ! Και γι' αυτόν το λόγο αγαπά τους άλλους.

Αν δεν είχα να σας πω τίποτα άλλο, δεν θα άρχιζα καθόλου αυτό το θέμα. Όμως, έχω μια χαρμόσυνη αγγελία. Ο Θεός επεμβαίνει στη ζωή μας. Δείχνει έλεος. Σ' αυτήν την κοιλάδα του κλαυθμώνος, ο Θεός δεν έκλεισε τα μάτια Του. Αυτή είναι η χαρμόσυνη αγγελία της Βίβλου.

Αν η εποχή μας απορρίπτει το ευαγγέλιο, αυτό δεν είναι απόδειξη εναντίον του ευαγγελίου αλλά αποδεικνύει την κουταμάρα που διέπει την εποχή μας. Ο Ιησούς είναι η μόνη ευκαιρία να απαλλαγούμε από τον άλλο εαυτό μας. Όταν ο Ιησούς Χριστός μπει στην ζωή μας, αλλάζουν όλα. Σταματούν οι καυγάδες, οι διαφορές, σταματούν οι άλλοι να μας δίνουν στα νεύρα. Ο Ιησούς δίνει ειρήνη με τον Θεό. Πέστε στην αγκαλιά αυτού του Ιησού. Πέθανε για σας. «Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως έχομεν ειρήνη με τον Θεό», γράφει ο Παύλος. Υπάρχουν άνθρωποι, που έχουν ακούσει για την προσφορά του Ιησού Χριστού, αλλά ποτέ δεν απέκτησαν ειρήνη με το Θεό. Τι φοβερό!

Σήμερα είχα μια συζήτηση με μερικούς δημοσιογράφους. Και είπαμε, τι μπορούμε σήμερα, άραγε, να πάρουμε στα σοβαρά. Και τους είπα: «Εζήσα δύο παγκόσμιους πολέμους και την εποχή του Ναζισμού. Πιστεύετε ότι μπορώ πια να πάρω κάτι στα σοβαρά; Να πάρω στα σοβαρά τις μεγάλες υποσχέσεις των πολιτικών, τις οποίες ούτε οι ίδιοι δεν πιστεύουν; «Δεν ξέρω τι άλλο υπάρχει μεταξύ ουρανού και γης, εκτός από την προσφορά του Θεού στο πρόσωπο του Υιού του Ιησού Χριστού, τον οποίο μπορούμε να πάρουμε όντως στα σοβαρά. Και αξίζει να την πάρουμε στα σοβαρά. Γιατί

μόνο ο Θεός μάς πήρε ,εμάς τους αξιοθρήνητους ανθρώπους, στα σοβαρά.

Βλέπετε, ο Ιησούς είναι η γέφυρα που μας οδηγεί ξανά στον Πατέρα Θεό. Πέστε στα γόνατα και πείτε Του: «Κύριε, έρχομαι σε σένα, ένας χαμένος αμαρτωλός! Σε πιστεύω. Σε δέχομαι ». Αυτομάτως βρίσκεστε από τον θάνατο στη ζωή. Από το μίσος και το κακό στην ειρήνη με τον Θεό.

Αυτός που έχει τον Ιησού, δεν έχει μόνο ειρήνη με τον Θεό, αλλά και με τον πλησίον του. Η φράση « μου δίνει στα νεύρα » δεν βγαίνει πια από το στόμα του. Αν συνέχιζαν οι άνθρωποι να σας εκνευρίζουν, τότε κάτι δεν πάει καλά. Ίσως μου πείτε: «Δεν γνωρίζετε την γειτόνισσά μου, την κατσίκα.» Και σας λέω, όσο δεν μπορείτε αυτή την κατσίκα να την αγαπήσετε, κάτι δεν πάει καλά με εσάς. Διότι όταν ο Ιησούς έρθει στη ζωή μας, τα νεύρα μας δεν έχουν πια επιρροή σε μας. Όσο λοιπόν εξακολουθούν οι άνθρωποι να σας εκνευρίζουν, έχετε ανάγκη τον Ιησού. Αλλιώς θα χαλάσετε και τα νεύρα σας, όταν τόσοι πολλοί σας δίνουν στα νεύρα.

Μου επιτρέπετε να σας διηγηθώ μια ωραία ιστορία: Γνωρίζω κάποιον που λεγεται Darozzo . Κηρύττει το ευαγγέλιο. Αυτός μου διηγήθηκε μια ιστορία που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Ήταν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. «Ένα μεσημέρι μ' εκάλεσε ο διευθυντής του στρατοπέδου στο γραφείο του. Με οδήγησε σ' ένα δωμάτιο. Εκεί ήταν ένα τραπέζι στρωμένο. Φυσικά μόνο για ένα άτομο. Είχα τρομερή πείνα. Μπαίνει μέσα ο διευθυντής, κάθεται στο τραπέζι και του σερβίρουν ένα φανταστικό φαγητό. Το ένα πιάτο ακολουθούσε το άλλο. Εγώ έπρεπε να στέκω προσοχή και να μετρώ τις μπουκιές του. Αυτό όμως ήταν το λιγότερο. Όταν τελείωσε με το φαγητό παρήγγειλε τον καφέ. Παίρνει ένα πακέτο, το τοποθετεί επάνω στο τραπέζι και μου λέει: «Αυτό το πακέτο σάς το έστειλε η γυναίκα σας από το Παρίσι. Βλέπετε είναι κουλουράκια!» Ξέρω, τι οικονομία έπρεπε να έχει κάνει η γυναίκα μου για να φτιάξει αυτά τα κουλουράκια. Αρχισε να τρώει κουλουράκια. Τον παρεκάλεσα να μου δώσει ένα, όχι για να το φάω αλλά για να το κρατήσω ενθύμιο από την γυναίκα μου. Με κοίταξε, γέλασε και έφαγε και το τελευταίο ».

Σε ποιον δεν θα έδινε στα νεύρα αυτός ο διευθυντής στρατοπέδου; Και ο Darozzo συνεχίζει: «Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα τι σημαίνει: » «Η αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών.» Μπορούσα να αγαπώ αυτόν τον άνθρωπο. Σκέφτηκα: «Φτωχέ άνθρωπε.» Δεν έχεις κανένα να σε αγαπά. Περιβάλλεσαι μόνο από μίσος! Τι ευτυχισμένος είμαι, αντιθέτως, εγώ, σαν παιδί του Θεού!» Βλέπετε! Τον περιτύλιξε με συμπόνοια και έλεος! Δεν του έδωσε στα νεύρα. Ο Darozzo τον επισκέφθηκε μετά τον πόλεμο. Όταν τον είδε χλώμιασε. «Ηρθατε να με εκδικηθείτε;» «Ναι», απαντά ο Darozzo. «Ηρθα να σας εκδικηθώ.» Θέλω να πιω μαζί σας καφέ. Στο αυτοκίνητο έχω την τούρτα! Έφαγαν και ήπιαν μαζί. Και ο διευθυντής αναγνωρίζει ότι αυτός που είναι κάτω από την εξουσία του Ιησού Χριστού δεν μισεί, ελευθερώθηκε από το σύνδρομο: « μου δίνει στα νεύρα,», επειδή η αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη στην καρδιά του.

Ξέρετε, σαν πάστορας σε μια μεγάλη πόλη, ακούω πολύ συχνά ανθρώπους να γκρινιάζουν και να λένε: « Κανείς δεν μου δείχνει αγάπη.» «Και συ», ρωτάω, «ποιος μπορεί να σε δείξει και να πει:» Αυτός μου έδειξε αγάπη;» Το βρίσκουν τόσο κουτό να ακούω από ανθρώπους να λένε: « Δεν υπάρχει αγάπη στον κόσμο.» Και αυτοί οι ίδιοι είναι παγοκολώνες! Ο άνθρωπος φίλαυτος. Υπάρχουν φυσικά αυτοί που είναι εκ φύσεως συμπαθητικοί. Αλλά τι κάνουμε με αυτούς που μας δίνουν στα νεύρα;

Θυμήθηκα μια συνομιλία που είχα μ' έναν κουμμουνιστή εργάτη. Μου είπε ότι διαμαρτυρήθηκαν για τους φορτοεκφορτωτές της Σανγκάης. «Πολύ ωραία», του είπα. «Και με τον γείτονά σας, τι κάνετε;» «Αυτόν μόνο να μη τον συναντήσω! Θα του σπάσω το κεφάλι!» Βλέπετε: «Αγάπα τον μακρινό » δεν είναι δύσκολο. Αλλά «αγάπα τον πλησίον σου» δεν είναι καθόλου εύκολο.

Πιστεύω ότι ο κόσμος θα αλλάξει όταν αρχίσω ν' αγαπώ τον πλησίον μου, ακόμη και τον δύσκολο και δύστροπο, αυτόν που θέλει να μου κάνει κακό. Αυτό δεν το καταφέρνουμε μόνοι μας. Είναι δώρο του Θεού. Ο Ιησούς φέρνει την μεγαλύτερη επανάσταση στον κόσμο. Αν τον δεχθείτε. Εύχομαι να μπορέσετε να πείτε. Βρήκα τον Ιησού. Και ο

Ιησούς βρήκε εμένα!

Πρέπει όλα ν' αλλάξουν, αλλά πώς ;

1. Κάτι δεν παεί καλά.

Συνηθίζω να ρωτώ τους ανθρώπους: «Είναι όλα εντάξει στη ζωή σας;» Σχεδόν όλοι μου απαντούν: « Όλα; Όχι Πολλά πρέπει ν' αλλάξουν» και συχνά παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις: «Πρέπει ν' αλλάξω σ' αυτό το σημείο, πρέπει να διορθωθώ». Πιστεύετε ότι ένας άνθρωπος μπορεί να διορθωθεί; Όχι ,ο άνθρωπος μόνος του δεν μπορεί να διορθωθεί. Ο κόσμος είναι γεμάτος ηθικοδιδασκαλίες. Ποιον βοήθησαν όμως; Ο υποκριτής δεν μπορεί να μην υποκρίνεται. Ο φίλαυτος δεν μπορεί ξαφνικά να σταματήσει να αγαπάει τον εαυτό του. Δεν σας λέω τη γνώμη μου, σας λέω μόνο τι λέει ο λόγος του Θεού, η Βίβλος. Και η Βίβλος μάς λέει ότι ο Θεός έστειλε κάποιον στον κόσμο, ο Οποίος μπορεί ν' αλλάξει όλη τη ζωή μας. Και αυτός είναι ο γιος του, ο Ιησούς Χριστός.

2. Μπορούν όλα ν' αλλάξουν

Ο Ιησούς είπε: «Ιδού κάνω τα πάντα νέα.» Έχω δει αλκοολικούς να ελευθερώνονται από την δύναμη του αλκοχόλ. Άνδρες μπλεγμένοι σε άθλιες καταστάσεις, να γίνονται ευλογημένα παιδιά του Θεού. Δεν είναι παραμύθι ότι ο Θεός κάνει τα πάντα νέα. Εκατοντάδες παραδείγματα θα μπορούσα να σας αναφέρω.

Ναι, μπορούν όλα ν' αλλάξουν, αν δεχθείς την θυσία που έκανε ο Ιησούς στον σταυρό για σένα. Ζήτησέ του να μπει στην καρδιά σου, να σε συγχωρήσει, να σε πλύνει με το αίμα του. Και τότε, μόνον τότε, θα γίνουν όλα νέα. Θα αλλάξουν όλα!

Ο Απόστολος Παύλος φυλακίστηκε στην Καισάρεια. Εκεί ήταν ηγεμόνας ο Φήστος. Μια μέρα ο Φήστος δέχθηκε την επίσκεψη του Ιουδαίου βασιλιά Αγρίππα και της γυναίκας του Βερνίκης. Είπε λοιπόν ο Αγρίππας και η Βερνίκη στον Φίστο: «Φήστο έχεις έναν πολύ σπουδαίο φυλακισμένο, τ' ο-

νομά του είναι Παύλος. Θα θέλαμε πολύ ευχαρίστως να τον ακούσουμε.»

Καλέστηκαν λοιπόν όλοι οι επίσημοι στρατιωτικοί, πολιτικοί, υπάλληλοι. Ήλθε και ο Φήστος με το βασιλικό ζεύγος και ενθρονίστηκαν σε ειδικές πολυθρόνες. Τέλος, οδηγείται ο κατηγορούμενος Παύλος. Μερικά λεπτά αργότερα αλλάζει το σκηνικό. Δεν είναι πια ο Παύλος ο κατηγορούμενος αλλά οι παριστάμενοι. Και ο Παύλος αρχίζει μια δυνατή ευαγγελιστική ομιλία. Θέλει να βοηθήσει τους ακροατές να καταλάβουν ποιος είναι ο Ιησούς.

Αυτή την φορά δεν τους μίλησε πολύ για την αμαρτία τους, αλλά προσπάθησε να τονίσει το μεγαλείο του προσώπου του Ιησού, ο οποίος είπε: «Όποιος διψά ας έρχεται προς εμέ και ας πίνει.» Όλοι εσείς με τις διάφορες δίψες, με την πείνα για την ζωή με την φορτωμένη συνείδησή σας, με τη νοσταλγία σας για τον Θεό και τον αρκετό φόβο μπροστά στο θάνατο ακούστε: Ο Ιησούς απλώνει διάπλατα τα χέρια και λέει: «Ελάτε σε μένα όλοι οι φορτωμένοι και κουρασμένοι.» Σ' αυτήν την ομιλία του ο Παύλος ύψωσε τον Ιησού Χριστό και το έργο του. Όταν τελείωσε ο Παύλος, πήρε τον λόγο ο Φήστος: «Μαίνεσαι Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσι εις μανίαν.» Τίποτε δεν κατάλαβε ο Φίστος. Αλλά ο βασιλιάς Αγρίππας συνταράχθηκε, και λέει στον Παύλο: «Παύλε, παρ' ολίγον με πείθεις να γίνω χριστιανός.» Και έφυγε. Και όλα έμειναν όπως ήταν. Καμμιά αλλαγή.

Θα μείνουν και σε σας όλα όπως ήταν; Τότε μάταια απέθανε ο Ιησούς. Δεν έχετε κανένα όφελος από την ανάστασή του. Δεν έχετε συγχώρηση, σας λείπει η απελευθέρωση, μένετε χωρίς ειρήνη με τον Θεό. Άνθρωποι θρησκευόμενοι και θα χαθούν αιώνια. Άνθρωποι θρησκευόμενοι χωρίς ειρήνη.

Και τώρα μια τελείως διαφορετική ιστορία: Ο Παύλος επισκέφθηκε την ευρωπαϊκή πόλη Φιλίπποι. Σ' αυτή την πόλη μπορούσες όλα να τα βρεις: Κέντρα διασκέδασης, θέατρο και κάθε τι που ανήκει σε μια αξιοπρεπή πόλη.

Και επειδή η αξιοπρεπής πόλη έπρεπε να έχει και μια φυλακή, υπήρχε εκεί και μια φυλακή. Για τον δεσμοφύλακα της φυλακής, οι δύο φυλακισμένοι ήταν διαφορετικοί από

τους άλλους. Ήταν ο απόστολος Παύλος και ο συνοδός του Σίλας. Είχαν κηρύξει στην πόλη των Φιλίππων. Γι' αυτό το λόγο μαστιγώθηκαν και οδηγήθηκαν στην φυλακή. Τους παρέδωσαν, λοιπόν, στον δεσμοφύλακα και του είπαν να τους προσέξει ως την επόμενη μέρα. Είχε ένα τρομερό κελί, τα νερά έτρεχαν από τους τοίχους. Εκεί έβαλε τον Παύλο και τον Σίλα. Και ο δεσμοφύλακας πειραματίστηκε κάτι αξιοσημείωτο, πρωτοφανές. Τα μεσάνυχτα άρχισε ο Παύλος να υμνεί και να δοξάζει το Θεό. Τότε άρχισε ο Σίλας να ψέλνει την δεύτερη φωνή και τον μπάσο.

Οι άλλοι φυλακισμένοι ακούνε τους ύμνους. Τέτοιο πράγμα δεν έχει ξανασυμβεί. Στις φυλακές ακούγονται συνήθως βρισιές και κατάρες. Ποτέ ύμνοι. Μάλλον θα είχε πέσει ο δεσμοφύλακας ήδη στο κρεβάτι του, όταν ένοιωσε ένα τρομερό σεισμό. Οι πόρτες της φυλακής άνοιξαν. Ο δεσμοφύλακας πηδάει από το κρεβάτι του και βλέπει τις πόρτες ανοιχτές. «Ω! τι έπαθα, θα μου έφυγαν οι φυλακισμένοι μου», φοβήθηκε τις συνέπειες, θέλει να κάνει κακό στον εαυτό του. Ακούει την φωνή του Παύλου: «Μην ανησυχείς, είμαστε όλοι εδώ.» Η Βίβλος δεν μας λέει τι ακριβώς συνέβη στην καρδιά αυτού του ανθρώπου. Φαντάζομαι ότι θα σκέφτηκε: «Υπάρχει ένας ζωντανός Θεός που περιφρόνησα όλη μου την ζωή. Υπάρχει ένας ζωντανός Θεός που γνωρίζει τις αμαρτίες μου. Μπαίνει στο κελί του Παύλου και φωνάζει: «Άνδρες, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» Και ο Παύλος λέει μια φράση: «Πίστεψε στον Ιησού Χριστό και θα σωθείς συ και ο οίκος σου.» Πιστεύει στον Ιησού Χριστό. Τον δέχεται σαν προσωπικό του σωτήρα. Η ιστορία κλείνει. «Χάρηκε αυτός και όλος ο οίκος αυτού.» Ο ένας είπε: «Παρ' ολίγον με πείθεις να γίνω χριστιανός.» Ο άλλος «τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» Και εσείς τι θέση θα πάρετε στην πρόσκληση του Ιησού;

3. Σοβαρευτείτε με τον Ιησού Χριστό

Ήταν ακριβώς μετά τον πόλεμο. Μου τηλεφώνησε ένας διευθυντής κάποιου Λυκείου και μου είπε: «Κύριε Busch, έχουμε δεκαπέντε νέους που διέκοψαν τις σπουδές τους λόγω του πολέμου. Τώρα θέλουν να συνεχίσουν. Θα

μπορούσατε ν' αναλάβετε το μάθημα των θρησκευτικών;» «Ευχαρίστως» του απάντησα. Όταν μπήκα στην αίθουσα, βρίσκονταν ήδη εκεί οι μαθητές μου. Η φρίκη του πολέμου ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους. Οι στρατιωτικές στολές τους είχαν αρχίσει να φθείρονται.

«Καλήμερα σας» τους λέω. «Θα αναλάβω το μάθημα των θρησκευτικών.» Δεν πρόλαβα να τελειώσω τη φράση μου, όταν σηκώθηκε κάποιος από τους νέους και λέει αγανακτισμένα: «Πώς μπορεί ο Θεός να επιτρέπει έναν τέτοιο φοβερό πόλεμο;» Και ένας άλλος συνέχισε: « Πού είναι η αγάπη του Θεού; Σιωπά όταν εκατομμύρια Εβραίων πεθαίνουν».

Οι ερωτήσεις έπεφταν σαν βροχή. Τέλος, σήκωσα το χέρι μου, έκαναν ησυχία και μπόρεσα να πω: «Μια στιγμή, είστε σαν τον τυφλό που προσπαθεί να βρει τον δρόμο του στην ομίχλη. Να μιλάτε για τον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο δεν έχει κανένα νόημα! Ο Θεός είναι άγνωστος. Κρυμμένος. Μας φανερώθηκε μόνον σ' ένα πρόσωπο. Στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό, σας παρακαλώ φέρτε τη Βίβλο σας, την επόμενη φορά, μαζί σας. Στην Βίβλο διαβάσαμε: «Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανό και την γη ». Διαβάσαμε για την πτώση του ανθρώπου, για την κρίση του Θεού στην πεσμένη ανθρωπότητα. Τους έκανε πολύ εντύπωση όταν έμαθαν τι συμφορά είναι να εγκαταλείψεις τον Θεό τον Κύριο του ουρανού και γης.

Μετά διαβάσαμε για τον Ιησού Χριστό! Για τον θάνατό του, για την ανάστασή του.

Αλησμόνητη θα μου μείνει αυτή η ώρα. Όταν ξαφνικά ησύχασαν και άκουγαν προσεκτικά τον Λόγο του Θεού. Το μεγάλο έργο του Θεού για μας εν Χριστώ Ιησού τους έκανε τέτοια βαθειά εντύπωση, ώστε σταμάτησαν τις ανόητες πραγματικά ερωτήσεις. Ήταν χριστιανοί και δεν είχαν ιδέα για τον ζωντανό Θεό, που μας επισκέφθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Ο Ιησούς διηγήθηκε μια παραβολή: Ένας βασιλιάς παρέθεσε ένα γαμήλιο γεύμα για τον γιο του. Έστειλε τους δούλους του να προσκαλέσουν: «Ελάτε, όλα έτοιμα ». Οι προσκεκλημένοι άρχισαν να δικαιολογούνται: Ο ένας έλεγε: «Συγγνώμη δεν θα μπορέσω να έλθω. Άνοιξα ένα μεγάλο κα-

τάστημα, και πρέπει να το παρακολουθήσω.» Ο άλλος είπε: «Ευχαριστώ για την πρόσκληση. Όμως μόλις παντρεύτηκα. Δεν θα μπορέσω να έλθω.» Έτσι δεν ήλθε κανείς.

Φαντάζομαι πώς σκέφτηκαν οι άνθρωποι αυτοί. Θα είπαν: «Κανονικά θα έπρεπε να πάω στους γάμους αλλά κάτι μου συνέβη.»

Έτσι συμβαίνει και με τους περισσότερους ανθρώπους. Σκέπτονται: «Κανονικά θα πρέπει να γίνω παιδί του Θεού. Αλλά αυτές οι υποχρεώσεις!»

Όταν ήμουν νέος πάστορας, επισκεπτόμουν τις οικογένειες της περιοχής μου. Τις περισσότερες φορές, όταν χτυπούσα την πόρτα, μου την άνοιγαν, με κύτταγαν, έλεγαν δεν θέλουμε να αγοράσουμε τίποτε και την έκλειναν με ορμή. Μια φορά όμως αντέδρασα σωστά, έβαλα το πόδι μου στην πόρτα, έτσι έμεινε ανοιχτή. Μπαίνω μέσα και συναντώ έναν νέο αρκετά εκνευρισμένο να πηγαίνει πάνω κάτω στο δωμάτιο. «Καλήμερα» του λέω. «Είμαι πάστορας της περιοχής». Τότε φωνάζει αγριεμένα: « Τι είστε ο πάστορας; Εσείς μου λείπατε τώρα. Ακριβώς εσείς! Φύγετε! Δεν πιστεύω τίποτα. Έχασα την πίστη μου στους ανθρώπους». «Νέε μου, ελάτε να σας αγκαλιάσω. Ταιριάζουμε. Κι εγώ δεν πιστεύω πια σε κανέναν άνθρωπο. Αλλά έχω μια άλλη καινούργια πίστη». «Θα ήθελα πολύ ευχαρίστως ν' ακούσω γι' αυτήν την πίστη». Έτσι είχα την ευκαιρία να του κηρύξω το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού!

Άκουσα πριν λίγο καιρό μια συνταρακτική ιστορία: Είναι από το 2° παγκόσμιο πόλεμο. Στο Stalingrad προσγειώθηκε το τελευταίο αεροπλάνο. Γέμισε με τραυματίες. Αλλά είναι και άλλοι που θέλαν να φύγουν από την κόλαση του Stalingrad. Λιγότερο τραυματισμένοι ή και περισσότερο. Όμως στο αεροπλάνο δεν υπάρχει θέση. Δεν είχαν καμιά άλλη λύση από του να γαντζωθούν όπου μπορούσαν στο εξωτερικό του αεροπλάνου. Το αεροπλάνο απογειώθηκε. Όταν προσγειώθηκε, δεν υπήρχε κανείς απ' αυτούς. Μόνο όσοι ήταν στο αεροπλάνο σώθηκαν. Αυτή είναι μια εικόνα της σωτηρίας που προσφέρει ο Ιησούς. Μόνο στον Ιησού Χριστό, στη σωτηρία του είσαι ασφαλής.

Και στη σωτηρία του Ιησού Χριστού υπάρχουν πολ-

λές θέσεις. Μη στηρίζεστε στο χριστιανισμό σας, μην αναπαύεστε ότι Χριστούγεννα και Πάσχα επισκέπτεστε την εκκλησία. Πρέπει να μπειτε μέσα στο αεροπλάνο. Πρέπει να είστε μέσα στην σωτηρία του Ιησού Χριστού. Μόνον αυτός που είναι μέσα σ' αυτήν την σωτηρία θα σωθεί από την επερχόμενη κρίση και οργή του Θεού. Η κόλαση θα είναι γεμάτη από ανθρώπους που γνώριζαν πολλά για τον Ιησού αλλά δεν είχαν την σωτηρία του.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας οδηγήσω άλλη μια φορά στο Γολγοθά. Κάτω από τον σταυρό του Χριστού είναι η θέση για όλους τους ανθρώπους. Εκεί αποκτάς σωτηρία, εκεί γίνονται τα πάντα νέα.

Στην πόλη Lübeck υπήρχε ένας θαυμάσιος καθηδρικός ναός. Σ' αυτόν τον ναό υπήρχε ένα έργο του Hans Memling, γνωστού ζωγράφου του 15^{ου} αιώνα. Αυτό το έργο απεικόνιζε τη σταύρωση. Το 1942, η εκκλησία, μετά από ένα βομβαρδισμό, κάηκε. Τότε, ένας άγνωστος στρατιώτης, με μερικούς φίλους του, όρμησαν με κίνδυνο της ζωής τους στην εκκλησία και έσωσαν το έργο.

Λίγο μετά την λήξη του πολέμου, έκανα μερικές ομιλίες στο Lübeck. Μια μέρα ο διευθυντής ενός Μουσείου μού είπε: «Το θαυμάσιο έργο του Memling βρίσκεται στο υπόγειό μου. Θα ήθελες να το δεις; «Φυσικά αυτή την ευκαιρία δεν ήθελα να τη χάσω. Κατεβήκαμε στο κελάρι. Θαυμάσιο έργο!: Στρατιώτες πάνω στα άλογά τους, δούλοι, γυναίκες που έκλαιγαν, φαρισαίοι που περιγελούσαν, ένα σύμμεικτο πλήθος. Και οι τρεις υψωμένοι σταυροί. Τότε ανακαλύπτω μια λεπτομέρεια του έργου: Κάτω από τον σταυρό του Χριστού, μόνον κάτω απ' αυτόν, ο ζωγράφος είχε αφήσει ελεύθερο τόπο. Παντού οι άνθρωποι στέκονται ο ένας πλάι στον άλλον. Και επειδή ο Memling ήταν Expressionist ήθελε κάτι να πει μ' αυτή την λεπτομέρεια.

Ρώτησα τον φίλο μου: «Τι άραγε θέλει ο Memling να μας πει μ' αυτόν τον κενό χώρο από τον σταυρό; «Στο σταυρό του Χριστού είναι μια θέση ελεύθερη. Εκεί μπορείς να σταθείς. Να σταθείς για Τον ευχαριστήσεις ή να Του πεις κατέβα Ιησού, αυτή η θέση είναι δική μου». Και για σας είναι ελεύθερη αυτή η θέση. Πρέπει να μείνει ελεύθερη για όλη

την αιωνιότητα; Τι κρίμα!

Χωρίς εμένα!

1. Είθε να το λέγαμε όταν έπρεπε!

Υπάρχει στη Βίβλο μια πολύ παλιά ιστορία αλλά πολύ επίκαιρη και ταιριάζει πολύ στο θέμα μας. Θα σας τη διηγηθώ. Θα έχετε ασφαλώς ακούσει για τον Αβραάμ, τον άνθρωπο του Θεού: «Ο Αβραάμ πίστευε και λογίστηκε εις αυτόν δικαιοσύνη». Ο Αβραάμ ήταν άνθρωπος που έπαιρνε σοβαρά τις εντολές του Θεού στη ζωή του. Κάποια μέρα, ο Αβραάμ είχε ένα μεγάλο πρόβλημα με τον ανηψιό του, τον Λωτ. Οι βοσκοί του Αβραάμ με τους βοσκούς του Λωτ καυγάδιζαν συνεχώς. Η κατάσταση κλιμακώθηκε σε επικίνδυνο βαθμό και έπρεπε κάτι να γίνει. Και ο Αβραάμ σκέφτεται να λύσει το πρόβλημα σαν άνθρωπος του Θεού. «Αγαπητέ μου, ας μην είναι διαφορά μεταξύ μας. Είμαστε αδέρφια», λέει ο Αβραάμ στον Λωτ. Και του προτείνει μια λύση. Ο Αβραάμ σκέφτηκε. «Καυγάς; Χωρίς εμένα».

Επιτρέψτε μου να σας κάνω μια ερώτηση: Σκεφτήκατε ποτέ, όταν σας δόθηκε η ευκαιρία να τσακωθείτε, να πείτε αυτές τις δύο μαγικές λεξούλες: «Καυγάς; Χωρίς εμένα!» Αντιδράσατε έτσι; Ή συνεχίσατε τον καυγά και είστε μέχρι σήμερα τσακωμένοι με την γειτόνισσα; Ο Ιησούς λέει: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί.» Η χριστιανική μας ζωή είναι τόσο αξιοθρήνητη, επειδή στην δεδομένη στιγμή δεν είπαμε: «Καυγάς; Χωρίς εμένα».

Τώρα θέλω να σας διηγηθώ μια άλλη ιστορία. Μου αρέσει πολύ. Ξέρετε την ιστορία του νέου με το όνομα Ιωσήφ, ο οποίος, όταν ήταν παιδί, τον πούλησαν τα αδέρφια του; Σαν σκλάβος φτάνει στην Αίγυπτο, την θαυμάσια αυτή κουλτουριάρικη χώρα και καταλήγει στο σπίτι ενός πάμπλουτου Πετεφρή. Αυτός ο Πετεφρής ήταν κύριος πολλών σκλάβων και είχε πολλά μεγάλα σπίτια. Ο Ιωσήφ είχε αποφασίσει από πολύ νεαρή ηλικία να ακολουθήσει τον δρόμο του Θεού. Τώρα μόνος στην Αίγυπτο. Βλέπει πως οι άλλοι δούλοι, κλέβουν και λένε ψέμματα. Ο Ιωσήφ όμως παραμένει

ακέραιος. Οι άλλοι τον κοροϊδεύουν αλλά ο Πετεφρής τον εμπιστεύεται απεριόριστα. Βλέπετε, οι χριστιανοί είναι γελοίοι στα μάτια του κόσμου, όμως οι άνθρωποι τους εμπιστεύονται, επειδή ούτε κλέβουν ούτε λένε ψέματα. Έτσι και ο Ιωσήφ ενηλικιώνεται, γίνεται ο 2^{ος} σε αξιώματα μετά τον Πετεφρή.

Ο Ιωσήφ ήταν ένας ωραίος νέος. Ντυνόταν και πολύ ωραία. Η γυναίκα του Πετεφρή, μια νεαρή εθνική, ανακάλυψε την γοητεία του Ιωσήφ. Άρχισε να τον φλερτάρει. Στην αρχή ο Ιωσήφ έκανε πως δεν καταλάβαινε. Βλέπετε, η κ. Πετεφρή είχε για κάθε δουλειά και μια σκλάβα, έτσι η ίδια δεν είχε τι να κάνει. Και τι λέει μια παροιμία: «Η αργία είναι η μητέρα πάσης κακίας.»

Και όπως συνήθως συμβαίνει, έτυχε μια μέρα να είναι η κυρία Πετεφρή μόνη στο σπίτι με τον Ιωσήφ! Άφησε το πάθος της να εκδηλωθεί. Τον βουτάει από τον χιτώνα του και του λέει :

«Ιωσήφ, κοιμήσου μαζί μου.» Και ο Ιωσήφ απάντησε κάτι σαν: Χωρίς εμένα! «Πώς να κάνω τέτοιο κακό και να αμαρτήσω ενώπιον του Θεού μου!»

Και σήμερα; Σήμερα η αμαρτία δεν ονομάζεται πλέον αμαρτία. Έχετε εσείς ποτέ σκεφτεί ότι ο Θεός σας βλέπει; Έχετε σκεφτεί τις συνέπειές της; Είπατε ποτέ όχι! Χωρίς εμένα! Το χαρακτηριστικό της εποχής μας είναι το ποδοπάτημα των εντολών του Θεού.

2. «Χωρίς εμένα,» το λέμε, αλλά όταν δεν πρέπει

Κάποτε είπα σ' έναν νέο: «Νέε μου, θα μπορούσε η ζωή σου ν' αλλάξει, αν αποφάσιζες να την εμπιστευθείς στον ζωντανό Θεό. «Όχι! χωρίς εμένα!»

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Ο γιατρός με συμβούλεψε να κάνω καθημερινώς ένα περίπατο μιας ώρας. Σαν υπάκουος ασθενής, ξεκίνησα ένα μεσημέρι για το συνηθισμένο περίπατο. Σ' ένα σημείο του δρόμου βρίσκεται ένας παλιός καναπές. Μπορώ να φανταστώ την ιστορία αυτού του καναπέ. Κάποια γιαγιά θα πέθανε και οι νέοι της οικογένειας έχουν μοντέρνο διαμέρισμα με μοντέρνα έπιπλα. Ο παλιός

καναπές της γιαγιάς δεν ταιριάζει στο μοντέρνο σπιτικό μας. Η μόνη λύση είναι να τον πετάξουμε. Έτσι, στέκεται αυτός ο καναπές περιφρονημένος στην μέση του δρόμου.

Ακριβώς το ίδιο κάνουν οι άνθρωποι με το Θεό. Ο Θεός δεν ταιριάζει πια στον τρόπο ζωής μας. Δεν ταιριάζει στον τρόπο που σκεφτόμαστε. Δεν ταιριάζει στην πληθωρική κοινωνία μας. Τι κάνω με τον Θεό; Φίλοι μου, ο Θεός δεν είναι ο παλιός καναπές. Το καταλάβατε αυτό; Ο ζωντανός Θεός δεν είναι παλιό έπιπλο, τον οποίο, όταν παλιώσει, το πετάμε από την ζωή μας. Ξέρετε τι είναι ο Θεός. Ίσως να φταίει και η εκκλησία που ο Θεός έχει γίνει πρόβλημα. Θα έπρεπε να τρέμουμε όταν αναφέρουμε το όνομά Του.

Όλοι μιλούν γι' αυτό. Η Δύση είναι άρρωστη. Και δεν εννοώ την εξάπλωση του καρκίνου. Οι άνθρωποι της Δύσης είναι ψυχικά άρρωστοι. Ξέρετε ότι οι αριθμοί των ψυχοπαθών, των καταθλίψεων αυξάνει συνεχώς; Ένας ελβετός γιατρός είπε κάτι έξυπνο: « Η κοινωνία μας έχει μια σοβαρή ασθένεια, πάσχει από ανορεξία Θεού.»

Όλη η θεωρία του Μαρξ ήταν να απαλλαγούμε από τον Θεό. Πολλοί επιστήμονες πλήγωσαν τα δάκτυλά τους γράφοντας για να αποδείξουν ότι δεν υπάρχει Θεός! Ο λαός φωνάζει: «Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού.» Ο πιο ανόητος μικρούλης ακόμα ρωτάει: «Πού είναι ο Θεός;» και συνεχίζει να πιπιλάει το δάχτυλό του. Και ξέρετε τι συμβαίνει σήμερα; Ο άνθρωπος δεν μπόρεσε να βγάλει τον Θεό από την ζωή του. Ψάχνω να βρω έναν αθεϊστή, ο οποίος να έχει το θάρρος να βροντοφωνάξει ότι δεν υπάρχει Θεός. Κι αν βρεθεί κάποιος να το πει, αυτός πρέπει να είναι τόσο κουτός που δεν λαμβάνεται υπ' όψιν η γνώμη του.

Ο μεγάλος ιδρυτής της ατομικής Φυσικής, Max Planck, δημοσίευσε, λίγο πριν πεθάνει, ένα τευχίδιο με τον τίτλο: «Θρησκεία και φυσική επιστήμη.» « Σήμερα, για μας τους φυσικούς επιστημόνες, είναι αυτονόητο ότι ο Θεός, ο ζωντανός Δημιουργός, βρίσκεται στο τέλος κάθε γνώσεως» γράφει σ' ένα σημείου του τευχιδίου.

Πριν μερικά χρόνια, έκανα για μια εβδομάδα ομιλίες σε μια εκκλησία. Όταν βγήκα από την εκκλησία ένα βράδυ, είδα μερικούς νέους έξω από την εκκλησία.. Τους πλησίασα

και άρχισα να τους ρωτώ: «Ζει ο Θεός;» ρώτησα έναν από τους νέους. «Δεν ξέρω» μου απάντησε. «Αν ζει;», του απαντώ, «θα πρέπει να γίνεις παιδί του, αν δεν ζει θα πρέπει να μην έχεις σχέση με την εκκλησία». Την ίδια ερώτηση έκανα και στο δεύτερο. Αυτός μου απάντησε ότι πιστεύει πως ο Θεός ζει. «Τηρείς τις εντολές;» «Όχι « μου απαντά. Κανείς από τους νέους δεν αρνήθηκε την ύπαρξη του Θεού, αλλά και κανείς τους δεν είχε σοβαρευτεί με Αυτόν. Το ίδιο συμβαίνει με τους περισσότερους ανθρώπους.

Σας ικετεύω, σοβαρευτείτε με την χαρμόσυνη αγγελία της Βίβλου « Τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιόν Αυτού τον μονογενή για να μην χαθεί καθένας που πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνιον.» Αλλά ο Ιησούς Χριστός λέει και κάτι άλλο:

«Ίδού στέκομαι στην πόρτα της καρδιάς σου και την χτυπώ. Όποιος ακούσει την φωνή μου και ανοίξει θα εισέλθω εις αυτόν...» και εσείς σ' αυτή την πρόσκληση απαντάτε: « χωρίς εμένα;» Ίσως να να σκέφτεστε: « Κύριε Ιησού, λίγη θρησκεία εντάξει. Αλλά νομίζω ότι ζητάς πάρα πολλά από μένα.»

Προσέξτε την δόξα του Ιησού, θα πειραματιστείτε μόνο αν ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή του και τον δεχθείτε στην ζωή σας.

1. Υπάρχει ένας που είχε κάθε λόγο να πει «χωρίς εμένα» και δεν το λέει.

Αυτός ο ένας είναι ο Ιησούς Χριστός. Είχε κάθε λόγο να πει «χωρίς εμένα» αλλά δόξα τω Θεώ δεν το λέει. Σ' αυτό το σημείο θέλω να διηγηθώ μια ιστορία. Ο Δανός ποιητής Jakobsen έγραψε ένα μυθιστόρημα: «Η χολέρα στην Bergamo.» Bergamo είναι μια μικρή πόλη στην Ιταλία κοντά στη Ravenna. Σ' αυτή την πόλη, γράφει ο Jakobsen, ξέσπασε η φοβερή αρρώστεια της πανώλης. Νύχτα και μέρα χτυπούσε η καμπάνα και ανήγγειλε τους νεκρούς. Οι άνθρωποι προσεύχονταν στον Θεό αλλά τίποτε δεν συνέβαινε. Έτσι αποφάσισαν ότι ο Θεός είναι νεκρός. Έβγαλαν όλα τα βαρέλια κρασί από τις ταβέρνες και άρχισαν να πίνουν χωρίς έλεγχο. Μέρες ολόκληρες έπιναν, έκανα όργια και φώναζαν: «Ας

φάμε και ας πιούμε, αύριο θα είμαστε νεκροί.»

Μια μέρα άκουσαν έναν εκκλησιαστικό ύμνο. Σταματούν το χόρο και τρέχουν στην πύλη της πόλης. Βλέπουν μια ομάδα προσκυνητών να κατευθύνεται στην πόλη τους. Έψαλλαν: «Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον». Μπροστά προχωρούσε ένας νέος καλόγερος, ο οποίος κουβαλούσε ένα βαρύ σταυρό. Οι κάτοικοι της Bergamo αρχίζουν να γελούν και φωνάζουν: «Ανόητοι, εδώ στην πόλη μας ο Θεός είναι νεκρός. Σταματήστε τις λιτανείες σας. Ο Θεός είναι νεκρός. Ο Θεός είναι νεκρός, ελάτε ας φάμε και ας πιούμε, αύριο θα είμαστε νεκροί.

Η ομάδα των προσκυνητών μπαίνει στην εκκλησία. Ο μοναχός ακουμπά κάπου το σταυρό. Ένας χασάπης από τους κατοίκους της Bergamo προχωρεί στην Αγία Τράπεζα, παίρνει το χρυσό ποτήρι της Κοινωνίας, το εξεσφενδονίζει και φωνάζει: « Μεθύστε! Πιείτε όσο μπορείτε. Εδώ ο Θεός δε ζει.»

Τότε, ο μοναχός ανεβαίνει στον άμβωνα και παρακαλεί για ησυχία.. «Θέλω κάτι να σας πω» αρχίζει: «Όταν ο Υιός του Θεού κρεμόταν στον σταυρό, όταν έβαλαν στα χέρια τα καρφιά, άρχισε ο λαός να γελά και να κοροϊδεύει. Οι δυο ληστές δεξιά και αριστερά κοροϊδεύαν και αυτοί. Τότε, σκέφτηκε ο Υιός του Θεού: «Αξίζει να πεθάνω γι' αυτούς τους ανθρώπους;» Τότε είπε ο Υιός του Θεού: « Όχι δεν θα το κάνω» Και έβγαλε τα καρφιά από τα χέρια και πόδια, κατέβηκε από τον σταυρό, τράβηξε με βία τον χιτώνα του από τους στρατιώτες ώστε αυτοί κατρακύλισαν τον λόφο του Γολγοθά, έριξε επάνω του τον χιτώνα του, πήγε στον ουρανό και είπε: « χωρίς εμένα.» Και ο σταυρός έμεινε άδειος. Και δεν υπάρχει πια σωτηρία. Δεν υπάρχει πια σωτηρία. Δεν υπάρχει απολύτρωση. Υπάρχει μόνο θάνατος και κόλαση. Ο χασάπης ακούει προσεκτικά. Προχωρεί προς τον μοναχό και φωνάζει με όλη του την δύναμη: «Κρέμασε τον Σωτήρα πάλι στον σταυρό, κρέμασε τον Σωτήρα πάλι στον σταυρό.»

Φίλοι μου, η αφήγηση του μοναχού ήταν, είναι λάθος. Ο Ιησούς Χριστός δεν είπε: «χωρίς εμένα.» Αν και οι άνθρωποι λένε: «Η δουλειά, οι απολαύσεις, όλα τα πράγματα αυτού του κόσμου είναι πολύ σπουδαιότερα για μας από την

σωτηρία μας.»

Αυτός ο Ιησούς παρακολουθεί τον καθένα από εμάς. Πότε θα ανοίξετε τα μάτια σας ώστε να πείτε: « Σωτήρα μου, Λυτρωτή μου;»

Υπάρχει βεβαιότητα στα θέματα της θρησκείας;

1. Σε ό, τι αφορά το Θεό, έχουμε μεγάλη αβεβαιότητα

Ο σημερινός άνθρωπος με τον παραμικρό πόνο τρέχει στο γιατρό. Θέλει να ξέρει τι έχει. Θέλει να βεβαιωθεί ότι δεν είναι κάτι επικίνδυνο. Ή ένα άλλο παράδειγμα: Μια οικογένεια ζητά οικιακή βοηθό. Βρίσκουν μια κοπέλα και η οικοδέσποινα της δείχνει το δωμάτιό της, της εξηγεί τις υποχρεώσεις της, και της λέει ότι θα έχει μια φορά την εβδομάδα μια ολόκληρη ημέρα ελεύθερη. Η κοπέλα όμως ενδιαφέρεται βασικά για την πληρωμή. Η οικοδέσποινα της απαντά ότι αυτό θα εξαρτηθεί από την ποιότητα της δουλειάς. Η κοπέλα αρνείται την θέση. Θέλει να ξέρει, ακριβώς την αμοιβή της. Βλέπετε, και στο οικονομικό τομέα θέλουμε να έχουμε βεβαιότητα.

Πριν χρόνια είχα ομιλίες σε μια εκκλησία στην πόλη Augsburg. Είχαν στήσει μια σκηνή σε μια πλατεία που συνήθως γίνονται πανηγύρια. Οι άνθρωποι της εκκλησίας σκέφτηκαν οι ομιλίες να γίνονται το Σάββατο τα μεσάνυχτα. Οι φίλοι μου έτρεχαν στις μπυραρίες, νυχτερινά κέντρα, κέντρα διασκέδασης και έφερναν τους θαμώνες στην σκηνή. Δώδεκα η ώρα ανεβαίνω στον άμβωνα. Μερικοί ήταν επηρεασμένοι από το αλκοχόλ. Μπροστά μου καθόταν ένας χοντρός κύριος. Μόλις είπα τη λέξη «Θεός» φωνάζει ο χοντρός κύριος: «Θεός, δεν υπάρχει. Όλοι γέλασαν. Σκύβω πάνω από τον άμβωνα και τον ρωτάω: « Είστε βέβαιος ότι δεν υπάρχει;» Και ξύνοντας με αμυγνάνια το κεφάλι του μου απαντά: « Κανείς δεν ξέρει ακριβώς αν υπάρχει ή όχι!» «Εγώ είμαι 100% βέβαιος ότι υπάρχει.» του απαντώ. « Πώς το ξέρετε;» με ρωτά. « Μας αποκαλύφθηκε στο πρόσωπο του Ιησού: Ό,τι

έπρεπε να ξέρουμε για τον πατέρα μάς το είπε ο Ιησούς.» Αμέσως όλοι ησύχασαν στην αίθουσα και μπόρεσα να τους μιλήσω.

Καταλαβαίνετε; Εθνικοί και χριστιανοί κατάφεραν και ζουν χωρίς να έχουν καμιά βεβαιότητα περί Θεού. Δεν είναι συνταρακτικό αυτό; Φοβάμαι ότι και εσείς που διαβάσετε αυτές τις γραμμές, στην τελευταία ανάλυση ούτε ασχοληθήκατε με το θέμα ούτε ανησυχείτε να βρείτε μια απάντηση. Μια απάντηση μέσα στον αιώνιο και αληθινό Λόγο του Θεού.

1. Η Βίβλος μιλάει για απόλυτη βεβαιότητα

Τι σημαίνει: «είμαι χριστιανός» το εξηγεί μόνο η Καινή Διαθήκη. Είναι αστειό να υπάρχουν χριστιανοί και να μην είναι βέβαιοι για την ύπαρξη του Θεού και για την σωτηρία που προσφέρει ο Ιησούς Χριστός.

Είναι περισσότερο από βέβαιο ότι ο Θεός ζει: Όχι μια ανώτερη δύναμη, όχι πεπρωμένο, όχι ο θεούλης, αλλά ο Θεός, ο πατέρας του Ιησού Χριστού, ζει. Από πού το γνωρίζουμε αυτό. Από τον Ιησού Χριστό. Και όποιος δεν το γνωρίζει είναι στον λανθασμένο δρόμο. «Είμαι πεπεισμένος ούτε ο θάνατος ούτε ζωή μπορεί να με χωρίσει από την αγάπη του Θεού, την εν Χριστώ Ιησού του Κυρίου ημών.»

Ο Δαβίδ γράφει στο ψαλμό 49: «Αλλ' ο Θεός θέλει λυτρώσει την ψυχή μου εκ χειρός Άδου, διότι θέλει με δεχθεί.»

Η Βίβλος είναι γεμάτη από εδάφια που μας βεβαιώνουν. Έχουμε απομακρυνθεί από την Βίβλο και πρέπει να επιστρέψουμε. Μην ικανοποιήστε με λίγο χριστιανισμό. Δεν αξίζει λίγος χριστιανισμός. Αξίζει μόνο να γίνεις παιδί του Θεού και τότε θα είσαι βέβαιος ότι ο Θεός ζει και σε αγαπά. αιώνια. Και αν δέκα χιλιάδες καθηγητές προσπαθούν να πείσουν ένα νεαρό χριστιανό ότι ο Ιησούς δεν αναστήθηκε εκ νεκρών, αυτός μπορεί με βεβαιότητα να τονίσει: «Ξέρω ότι ζει ο Λυτρωτής μου.» Και αν όλος ο κόσμος είναι εναντίον, τότε η πίστη λέει «Ξέρω σε ποιον πίστεψα!» Και αν προσπαθήσετε με επιστημονικά ντουκουμέντα να με πείσετε, θα σας απαντήσω: «Ξέρω καλύτερα από σας.» Και αν όλος ο κόσμος αμφι-

βάλλει, εγώ θα βροντοφωνάζω: «Έχω την ακλόνηστη βεβαιότητα για τον αληθινό Θεό της Βίβλου.» Αγαπητοί μου, η χριστιανική πίστη είναι βεβαίωση πραγμάτων μη βλεπομένων.»

2. Εσείς έχετε αυτήν τη βεβαιότητα ;

Ο Spurgeon, ο φοβερός άγγλος ιεροκήρυκας είπε: «Η πίστη είναι η έκτη αίσθηση.» Έχουμε πέντε αισθήσεις να επικοινωνούμε με τον κόσμο μας. Την ακοή, την όραση, την αφή, γεύση και όσφρηση. Όποιος ζει μ' αυτές τις πέντε αισθήσεις, αυτός ρωτά: «Πού είναι ο Θεός; δεν τον βλέπω. Ούτε τον Ιησού μπορώ να δω πουθενά». Όταν όμως μας φωτίσει με το Πνεύμα Του το Άγιο, τότε αποκτούμε την έκτη αίσθηση: την πίστη. Η Βίβλος λέει: «Αυτή είναι η αιώνια ζωή να γνωρίσουν εσένα τον αληθινό Θεό και αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.»

Ήμουν προ λίγου καιρού σ' έναν μεγάλο άνθρωπο στο χώρο της βιομηχανίας.

Γρήγορα τελείωσα την δουλειά που είχα να κάνω μαζί του και μετά αρχίσαμε την συζήτηση: «Ενδιαφέρον να έχω έναν πάστορα στο γραφείο μου» μου λέει. «Ναι, άκρως ενδιαφέρον» του απαντώ. Και συνεχίζει: «Μετά τον πόλεμο έχω λάβει μέρος σε πολλές συνεδριάσεις στην Ακαδημία και έχω την εντύπωση ότι ο χριστιανισμός είναι αρκετά ασαφής. Μας έκαναν διάφορες ομιλίες όπως: « ο χριστιανισμός και η οικονομία,» « ο χριστιανισμός και το χρήμα» « ο χριστιανισμός και η εκκλησία ». Αλλά ποτέ δεν μας είπαν τι τέλος πάντων είναι ο χριστιανισμός. Νομίζω ούτε οι ίδιοι δεν ξέρουν! «Μπορείτε εσείς να μου πείτε τι σημαίνει «είμαι χριστιανός;» Μερικοί λένε χριστιανός είναι αυτός που δεν έχει προβλήματα με την αστυνομία. Ή αυτός που έχει βαπτισθεί και η κηδεία του γίνεται στην εκκλησία». «Κύριε γενικέ διευθυντά, θα σας πω τι είναι χριστιανός.

Χριστιανός είναι εκείνος, ο οποίος μέσα από την καρδιά του μπορεί να πει: «Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι αληθινός Θεός, Γιος του Θεού του Υψίστου, γεννηθείς από την παρθένο Μαρία, έγινε κύριός μου, επειδή με λύτρωσε από την φθορά και τον θάνατο.» Κύριε γενικέ, εσείς χαμένος και

κολασμένος;» Κουνάει καταφατικά το κεφάλι. Το κατάλαβε. Όλοι είμαστε χαμένοι και κολασμένοι. Και ο Ιησούς μας λύτρωσε από την εξουσία του διαβόλου. Μας λύτρωσε όχι με χρυσάφι και ασήμι αλλά με το άγιο πολύτιμο αίμα Του. Και υπέφερε χωρίς ο ίδιος να αμαρτήσει. Βλέπετε! Όποιος μπορεί να πει: “ Είμαι του Ιησού. Ανήκω σ’ Αυτόν. Μ’ αγόρασε από την αμαρτία, από τον θάνατο , από την κόλαση με το αίμα Του”, αυτός είναι χριστιανός, κύριε γενικέ”.

Προς στιγμήν, απόλυτη ησυχία στο γραφείο του διευθυντή. Σε λίγο με ρωτά: “ Πώς μπορώ να αποκτήσω κι εγώ αυτή τη σωτηρία;” “ Ακούστε, έμαθα από την γραμματέα σας ότι φεύγετε για διακοπές. Θα σας έχω μια Καινή Διαθήκη. Θα την πάρετε μαζί σας και θα διαβάζετε κάθε μέρα μια περικοπή από το κατά Ιωάννη ευαγγέλιο. Θα διαβάζετε με προσευχή. Έτσι θα μάθετε τι ο Θεός θέλει από εσάς και θα αποκτήσετε αυτήν την σωτηρία”. Εσείς έχετε αυτή την βεβαιότητα της σωτηρίας; Δεν θα μπορούσα να ζω χωρίς αυτήν την βεβαιότητα. Κάποτε ρώτησα έναν νέο: “ αγαπάς τον Ιησού;” “ Ναι ” απαντά. “ Ξέρεις αν είσαι παιδί του;” “ Αυτό δεν το ξέρω”. “ Όλοι εσείς οι χριστιανοί, που σε όλα τα πράγματα έχετε βεβαιότητα, αλλά αμφιβάλλετε αν ο Θεός υπάρχει, αν ο Θεός σας συγχώρεσε, πιστέψτε με, σύμφωνα με την Αγία Γραφή δεν είστε χριστιανοί. Χριστιανοί είναι αυτοί που μπορούν να πουν: “ Πιστεύω ότι ο Ιησούς είναι Κύριός μου.”

Θα’θελα εδώ να σας διηγηθώ μια ευχάριστη ιστορία: Ο στρατηγός Von Viebahn διηγείται ότι μετά από μια άσκηση, γύρισε με το άλογό του μέσα από το δάσος. Κάπου πιάστηκε και έσκισε το χιτώνα του. Αυτό δεν ήταν καλό για έναν στρατηγό. Το βράδυ έφτασε σε ένα χωριό στο οποίο θα διανυκτέρευε, βλέπει μερικούς στρατιώτες καθισμένους σε μια μάντρα. Σταματά το άλογό του και τους φωνάζει: “Υπάρχει μεταξύ σας κανένας ράφτης;” “ Ναι”, απαντά ένας απ’ αυτούς και πλησιάζει τον στρατηγό. “ Τότε έλα στο πανδοχείο μου αμέσως να μου ράψεις τον χιτώνα.” Μα δεν είμαι ράφτης, το επώνυμό μου είναι ράφτης.” και ο στρατηγός Von Viebahn συμπλήρωσε μετά την διήγησή του: “ Το ίδιο μπορεί κανείς να πει για τους περισσότερους χριστιανούς.

Όταν συμπληρώνω τα προσωπικά τους στοιχεία γράφουν κάτω από το θρήσκευμα: “χριστιανός ορθόδοξος, ευαγγελικός, ή καθολικός.” Στην πραγματικότητα όμως έπρεπε να λένε: “Ονομάζομαι χριστιανός, αλλά δεν είμαι χριστιανός. Ω! Τι αξιοθρήνητη κατάσταση! Και τι επικίνδυνη συγχρόνως χωρίς σωτηρία.

4. Πώς αποκτώ βεβαιότητα;

Θα ρωτήσετε φυσικά. Πώς αποκτώ αυτή τη βεβαιότητα; Πολλά θα μπορούσε κανείς να πει! Παρακαλέστε τον Θεό γι’ αυτό. Αρχίστε συστηματικά να διαβάσετε τη Βίβλο. Αλλά θα ήθελα εκ των προτέρων να σας πω. Δεν αποκτούμε αυτή την βεβαιότητα με την λογική, με το μυαλό αλλά μέσω της συνείδησης. Πολλές φορές με ρωτούν: κ. Πάστορα, δεν μπορώ να πιστέψω όταν μέσα στην Βίβλο συναντώ τόσες πολλές αντιφάσεις. Όπως π.χ. στην Παλιά Διαθήκη αναφέρεται ότι ο Κάιν σκότωσε τον αδελφό του Αβελ. Έτσι ο Κάιν ήταν μόνος του. Και συνεχίζει: ο Κάιν πήγε σε μια ξένη χώρα και βρήκε την γυναίκα του. Πού την βρήκε αφού δεν υπήρχαν άλλοι άνθρωποι; Συνηθίζω σ’ αυτές τις περιπτώσεις να λέω: Αυτό είναι ενδιαφέρον! Πάρτε την Αγία Γραφή και δείξτε μου που γράφει ότι πήγε σε ξένη χώρα για να βρει την γυναίκα του.

Όταν αρνείστε τη Βίβλο δια της οποίας χιλιάδες έξυπνοι άνθρωποι έρχονται στην πίστη, τότε εσείς θα πρέπει να είσθε έξυπνότεροι και να έχετε σπουδάσει τη Βίβλο. Πείτε μου, λοιπόν, πού αναφέρεται αυτό το σημείο; Και δεν ξέρουν. Και τους ανοίγω τη Βίβλο και τους δείχνω το ανάλογο εδάφιο, το οποίον αναφέρει ότι “ο Κάιν επήγε σε μια ξένη χώρα και εκεί γνώρισε την γυναίκα του.” Την γυναίκα του την πήρε μαζί του. Και πριν γράφει ότι ο Αδάμ και η Εύα είχαν πολλούς γιους και πολλές κόρες. Η γυναίκα του ήταν μια από τις αδελφές του. Στην Αγία Γραφή αναφέρεται ότι ο Θεός ήθελε όλες οι φυλές να προέρχονται από μια φυλή. Επομένως, στην αρχή έπρεπε να παντρεύονται τα αδέρφια μεταξύ τους. Αργότερα το απαγόρευσε αυτό ο Θεός. Το καταλάβατε;

Και τώρα θα με ρωτήσετε: “Και πιστεύουν οι άνθρωποι μετά απ’ αυτή την ερμηνεία;”

“Όχι! Μετά απ’ αυτή την ερώτηση ακολουθούν και άλλες ερωτήσεις να απαντήσω και οι άνθρωποι να είναι ακόμη στο ίδιο σκοτάδι όπως πριν. Η πίστη δεν στηρίζεται στην λογική αλλά στην συνείδηση. Πριν από εμένα, ήταν στο Essen ο πάστορας Julius Dammann. Ένας νεαρός ρώτησε τον Dammann, πού βρήκε ο Κάιν τη γυναίκα του. Και ο Dammann του απάντησε: “Νέε μου, ο Ιησούς δεν ήρθε να απαντήσει τέτοιου είδους ερωτήσεις αλλά να σώσει αμαρτωλούς, και όταν διαπιστώσετε την αμαρτωλότητά σας, ελάτε πάλι να τα πούμε”.

Έζησα κάτι το οποίο θα ήθελα να στο διηγηθώ. Έκανα μια επίσκεψη σ’ ένα νοσοκομείο. Στον θάλαμο ήταν έξι ασθενείς, μόλις με είδαν φώναξαν: «Καλώς όρισες κ. Busch και θέλαμε να σε ρωτήσουμε κάτι: Πιστεύετε ότι ο Θεός είναι παντοδύναμος.” “Ναι, το πιστεύω.” “Μπορεί ο Θεός να δημιουργήσει ένα τόσο βαρύ ογκόλιθο που να μην μπορεί να το σηκώσει;” Αντί να του απαντήσω τον ρωτάω: “Νέε μου, πόσα βράδια ξενύχτισες για να βρεις αυτή την έξυπνη ερώτηση;” “Όχι, δεν ξενύχτησα”. Ξέρεις, εγώ απαντώ ερωτήσεις που οι άνθρωποι ξενύχτησαν έως ότου καταλήξουν σ’ αυτές. Έχεις καμιά τέτοια ερώτηση;” “Ναι, η φίλη μου περιμένει παιδί και δεν μπορούμε τώρα να παντρευτούμε. “Βλέπετε, παραβήκατε τον νόμο του Θεού. Η μόνη σας ελπίδα είναι να επιστρέψετε σ’ Αυτόν, και να πείτε: “Αμάρτησα.” Ο νέος με ρωτά: “Αλήθεια, ο Ιησούς ενδιαφέρεται για την φορτωμένη συνείδησή μου; Μπορεί να με βοηθήσει; Είναι η σωτηρία για την καταστραμμένη ζωή μου;” Βλέπετε; Προσπαθούσε να πλησιάσει τον Θεό με την λογική του. Τώρα ξύπνησε η συνείδησή του, κατάλαβε.

Το Θεό δεν τον πλησιάζουμε όταν μας απαντώνται διάφορες ερωτήσεις αλλά αν διαπιστώσουμε την αμαρτωλότητά μας και πούμε σ’ Αυτόν: “Αμάρτησα!” τότε θα πειραματιστείς. Οι αμαρτίες σου συγχωρήθηκαν, μ’ edέχτηκε. Πολλές εκκλησίες έχουν πολύχρωμα παράθυρα. Όταν αυτά τα παράθυρα τα κοιτάζετε απ’ έξω, τότε φαίνονται μαύρα, δεν βλέπετε τίποτε από τα φωτεινά χρώματα. Όταν όμως μπειτε στην εκκλησία, τότε παρατηρείτε τα όμορφα χρώματα. Το ίδιο συμβαίνει και με την πίστη: Όσο είμαι απ’ έξω δεν καταλαβαίνω τίποτε. Όλα είναι σκοτεινά.

Πρέπει να τολμήσω να δεχθώ τον Ιησού! Πρέπει να παραδοθώ στο Σωτήρα, να Τον εμπιστευθώ! Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα. Είναι ένα βήμα από το θάνατο στη ζωή. Και ξαφνικά καταλαβαίνει κανείς τι σημαίνει: είμαι χριστιανός.

Κάποτε κήρυττε ο Ιησούς και χιλιάδες άνθρωποι παρακολουθούσαν. Και είπε κάτι πολύ σημαντικό: "έτσι όπως είστε, δεν μπορείτε να μπειτε στην ουράνια βασιλεία! Πρέπει να γεννηθείτε άνωθεν! Ακόμη και οι καλύτεροι των ανθρώπων να είστε, δεν είστε κατάλληλοι για την ουράνια βασιλεία! "Μερικοί άνδρες που στέκονται πίσω λένε: " Ας φύγουμε, τα παραλέει." Όταν μερικές γυναίκες είδαν ότι έφυγαν οι άνδρες, αποφάσισαν και αυτές να φύγουν. Μετά είδαν οι νεαροί ότι έφυγαν οι μεγαλύτεροι και τους ακολούθησαν.

Ξαφνικά έμεινε ο Ιησούς μόνος. Κατά την διάρκεια της ομιλίας του χιλιάδες έφυγαν. Μόνον οι δώδεκα μαθητές έμειναν. Αν ήμουν εγώ στην θέση του Ιησού θα έλεγα: " Αχ, μένετε εσείς τουλάχιστον μαζί μου! Μη με εγκαταλείψετε!" Και όμως ο Ιησούς αντιδρά αλλιώς. Ξέρετε τι τους είπε; " Μήπως θέλετε και εσείς να φύγετε;" Στην βασιλεία του Θεού δεν μένεις με το ζόρι.. Η βασιλεία του Θεού είναι η μοναδική βασιλεία χωρίς αστυνομία. Η βασιλεία του Θεού αποτελείται από εθελοντές. Ο Πέτρος σκέφτεται για λίγο και μετά λέει: " Πού να πάμε;" Μια ζωή με εργασία και μόχθο, μια ζωή στη βρωμιά και στην αμαρτία. Και στο τέλος περιμένει ο θάνατος και η κόλαση. Δεν αξίζει! Τότε η ματιά του πέφτει στον Ιησού και για ένα πράγμα είναι βέβαιος. Μόνο μια ζωή αξίζει, η ζωή με τον Ιησού. Να τι ακριβώς του είπε: " Πού να πάμε Κύριε; Έχεις λόγους ζωής αιωνίου, και εμείς πιστέψαμε (βεβαιωθήκαμε) ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζωντανού. Μαζί σου θα μείνουμε".

Φίλοι μου, έτσι αποκτάται η βεβαιότητα! Παρατηρείς του διαφόρους δρόμους της ζωής και αναγνωρίζεις: Ο Ιησούς είναι η μοναδική ευκαιρία για μένα. Εύχομαι να αποκτήσετε όλοι μια τέτοια βεβαιότητα! Τώρα θέλω να απευθυνθώ σ' αυτούς που έκαναν μια αρχή στη ζωή της πίστης. Σ' αυτούς που άνοιξαν την καρδιά τους στο Χριστό και παρ' όλα αυτά δεν έχουν βεβαιότητα σωτηρίας.

Πώς αποκτώ αυτή την βεβαιότητα της σωτηρίας; Βλέπω πολύ αμαρτία ακόμα στη ζωή μου. Σ' αυτές τις ψυχές που σοβαρεύονται με τα πράγματα του Θεού, θέλω να πω. Πιστεύετε ότι για να έχετε βεβαιότητα σωτηρίας πρέπει να είστε χωρίς αμαρτία; Τότε θα πρέπει να περιμένετε μέχρι να φθάσετε στον ουρανό. Χρειάζομαι το αίμα του Ιησού Χριστού μέχρι την τελευταία πνοή μου. Ξέρετε την παραβολή του ασώτου υιού. Γύρισε στον πατέρα και είπε: " Αμάρτησα! " Και ο πατέρας τον πήρε στην αγκαλιά του έτσι όπως ήταν. Και μεγάλη γιορτή έγινε για την επιστροφή του. Και τώρα φαντάζομαι την άλλη μέρα πέφτει η κούπα του καφέ στο πάτωμα. Ο άσωτος δεν πρόσεξε αρκετά. Νομίζετε ότι ο πατέρας θα θυμώσει, θα τον πετάξει έξω από το σπίτι και θα τον στείλει ξανά στα γουρούνια; Ποτέ! Απλώς θα τον συμβουλέψει και θα του πει: " Παιδί μου, πρόσεξε να μην σου πέφτουν οι κούπες κάτω. Προσπάθησε να προσαρμοστείς στον τρόπο ζωής του σπιτιού σου".

Βλέπετε, και ο χριστιανός ανακαλύπτει ότι ο παλιός άνθρωπος υπάρχει ακόμη. Και υπάρχουν πολλές αποτυχίες στη ζωή της πίστης. Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν πρέπει να αμφιβάλλετε. Πέστε στα γόνατα και προσευχηθείτε με τρεις προτάσεις: " Σ' ευχαριστώ, Κύριε, γιατί ακόμη σου ανήκω. Καθάρισέ με με το αίμα σου! Αλλάξέ με από τον παλιό μου άνθρωπο". Πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι τώρα επιστρέψαμε στον πατέρα και έχουμε τον αγώνα του αγιασμού.

Τα παιδιά μου π.χ. δεν έρχονται κάθε μέρα σε μένα με την ερώτηση: " Πατέρα επιτρέπεται να είμαστε και σήμερα τα παιδιά σου;" Είναι παιδιά μου. Και όποιος είναι παιδί του Θεού, είναι παιδί του Θεού και έχει τον αγώνα του αγιασμού σαν παιδί του Θεού.

Σας εύχομαι από την καρδιά μου να αποκτήσετε την ένδοξη βεβαιότητα ότι είστε παιδιά του Θεού.

Είναι ο χριστιανισμός ιδιωτικό θέμα;

Το να είναι κανείς χριστιανός είναι προσωπικό θέμα; Πριν απαντήσω αυτή την ερώτηση θα σας θέσω μια άλλη.: Φανταστείτε το γερμανικό μάρκο. Τι απεικονίζει;

Ένα πέντε ή έναν αετό; Και τα δύο! Το γερμανικό μάρκο έχει δύο πλευρές. Το ίδιο και με τη χριστιανική ζωή. Έχει την δημόσια πλευρά και την ιδιωτική. Και αν δεν λειτουργεί σωστά μια από τις δύο πλευρές κάτι δεν πάει καλά! Θα ήθελα τώρα να σας δείξω και τις δύο πλευρές μιας σωστής χριστιανικής ζωής εμπνευσμένης από το Πνεύμα το Άγιο.

2. Η χριστιανική ζωή έχει μια πολύ ιδιωτική πλευρά

Για να το καταλάβετε καλύτερα θα σας διηγηθώ μια ιστορία. Κάποιος μου είπε “είμαι αφηγητής ιστοριών”. Του απάντησα. “Δεν είναι αυτό κακό”. Φοβάμαι πολύ ότι οι άνθρωποι στην εκκλησία κοιμούνται. Και όταν πλουτίζω το κήρυγμά μου με ιστοριούλες τότε μένουν ξύπνιοι. Εκτός αυτού, όλη η ζωή αποτελείται από ιστορίες και όχι από ιστορίες.

Στην περιοχή του Ravensburg ζούσε, τον περασμένο αιώνα, ένας φημισμένος ιεροκήρυκας J. H. Volkening. Τα κηρύγματα του Volkening άλλαξαν πραγματικά την περιοχή. Ένα βράδυ φώναξαν τον Volkening να επισκεφτεί έναν πλούσιο γαιοκτήμονα. Είχε μεγάλη φήμη και ήταν δίκαιος και προκομμένος άνθρωπος. Αλλά μισούσε με όλη του την καρδιά τα κηρύγματα του Volkening. Ξέρετε γιατί; Αρνιόταν να δεχτεί ότι ήταν αμαρτωλός. Δεν χρειάζονταν τον Σωτήρα των αμαρτωλών. Έτσι λοιπόν φώναξαν τον Volkening να τον επισκεφθεί επειδή ήταν ετοιμοθάνατος. Ήθελε να κοινωνήσει πριν πεθάνει.

Ο Volkening ήταν ένας ψηλός άνδρας και τα φωτεινά, μπλε μάτια του δεν μπορούσες να μην τα προσέξεις. Προχώρησε στο κρεβάτι του ετοιμοθάτου, στάθηκε για μερικά λεπτά σκεπτικός, και είπε: “Hinrich”, έτσι λεγόταν ο γαιοκτήμονας, “ανησυχώ για σένα. Με την ζωή που έζησες μέχρι τώρα, δεν μπορείς να πας στον ουρανό αλλά στην κόλαση.” Και λέγοντας αυτά εγκαταλείπει το δωμάτιο. Ο Hinrich ορίεται από θυμό. “Τι πάστορας είναι αυτός; Είναι αυτή χριστιανική αγάπη;” Την ημέρα διαδέχτηκε η νύχτα. Και ο ετοιμοθάνατος δεν κοιμάται. Σκέφτεται τα λόγια του ιεροκήρυκα.

Η συνείδησή του τον ελέγχει. Θυμάται διάφορες αμαρτίες.

Ναι, δεν ετίμησε τον Θεό στη ζωή του. Όταν είχε ευκαιρία έκανε και μερικές απατεωνιές. Τις επόμενες νύχτες βασανίζεται από έντονο φόβο. Ανησυχεί. Βλέπει, ξαφνικά, ότι υπάρχει πολύ αμαρτία στη ζωή του. Αναγνωρίζει ότι δεν είναι παιδί του Θεού. Θέλει να επιστρέψει. Στέλνει την γυναίκα του πάλι να φωνάζει τον Volkening. Είναι ήδη αργά. Η νύχτα έχει προχωρήσει. Αλλά ο Volkening έρχεται. Με έντονη ανησυχία ο ετοιμοθάτος λέει: “Πάστορα, πιστεύω, πρέπει να επιστρέψω!” “Ναι” λέει ο Volkening “αλλά αναγκαστική μετάνοια δεν είναι μετάνοια”. Και φεύγει πάλι. Τώρα, ο γαιοκτήμονας είναι ικανός να σκοτώσει άνθρωπο. Αλλά νομίζω ότι και εσείς έχετε θυμώσει με τον πάστορα. Δεν είναι έτσι; Αλλά ο Volkening οδηγείται από τον Θεό και ήξερε τι έκανε.

Πέρασαν τρεις ημέρες. Πάλι ο ετοιμοθάτος έστειλε την γυναίκα του να φωνάζει τον πάστορα. Εκείνη όμως αρνήθηκε. “Έτσι κι αλλιώς δεν σε βοηθάει.” “Γυναίκα, σε

90

παρακαλώ, φώναξέ τον, θα πάω στην κόλαση. Η γυναίκα του φωνάζει τον Volkening. Όταν ήρθε βρήκε έναν άλλο άνθρωπο. Έναν άνθρωπο που είχε καταλάβει: “Μη πλανάσθε ο Θεός δεν εμπαιίζεται, ό,τι σπείρει ο άνθρωπος τούτο και θα θερίσει”.

Ο Volkening παίρνει μια καρέκλα και κάθεται δίπλα στον άρρωστο: “Hinrich, πάμε στον Γολγοθά! Και για σένα πέθανε ο Ιησούς! Και σ’ ένα γλυκό τόνο του εξήγησε ο πάστορας ότι ο Ιησούς σώζει αμαρτωλούς. Αλλά πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι είμαστε αμαρτωλοί. Ο γαιοκτήμονας αναγνωρίζει: “Ο Ιησούς πέθανε για μένα στο σταυρό! Πλήρωσε για τις

αμαρτίες μου! Με δικαιώνει μπροστά και ο ετοιμοθάνατος προσεύχεται πρώτη φορά: “Θεέ μου ελέησέ με! Ιησού λύτρωσέ με από την κόλαση!” Αθόρυβα ο Volkening εγκαταλείπει τον άρρωστο. Εγκαταλείπει έναν πρώην αμαρτωλό που φωνάζει τον Ιησού να τον σώσει. Ο Volkening είναι παρηγορημένος γιατί τρεις φορές αναφέρεται στην

Βίβλο: “Όποιος επικαλεσθεί το όνομα του Ιησού Χριστού θα σωθεί!”

92

Όταν τον επισκέφθηκε την επόμενη ημέρα βρίσκει έναν άνθρωπο που έχει ειρήνη με τον Θεό. “Τι κάνεις Hinrich;” Τον ρωτάει. “Με δέχτηκε. Από χάρη. Ένα θαύμα έγινε στην ζωή μου.”

Βλέπετε. Αυτή είναι η ιστορία της αναγέννησης του μεγάλου γαιοκτήμονα.

Και στον Ιησού Χριστό ήλθε κάποιος μορφωμένος την νύχτα, και του είπε: “Κύριε Ιησού, θέλω να μιλήσω μαζί σου για πράγματα που αφορούν την θρησκεία.” Ο Ιησούς του απάντησε: “Πρέπει να γεννηθείς άνωθεν αλλιώς δεν μπορείς να εισέλθεις στην βασιλεία των ουρανών.” “Πώς μπορώ να μπω πάλι στην κοιλιά της μητέρας μου;” Τον ρώτησε ο Νικόδημος. “Μόνον όταν γεννηθείς από πνεύματος και ύδατος, αλλιώς δεν θα εισέλθεις στην βασιλεία του Θεού” του απαντά ο Ιησούς.

Αυτή είναι η προσωπική πλευρά της χριστιανικής ζωής. Ο άνθρωπος πρέπει να εισέλθει δια της στενής πύλης, να αναγεννηθεί, να γεννηθεί άνωθεν.

Αυτά που σας λέω δεν είναι επιπόλαιες κουβέντες σε θεολογικά θέματα, αλλά από τη θέση που θα πάρετε πάνω σ’ αυτό το θέμα θα εξαρτηθεί η αιώνια σωτηρία σας. Ενδέχεται να μην βρεθεί κάποιος Volkening όταν θα πεθαίνετε, γι’ αυτό ικανοποιήστε τώρα το θέμα της σωτηρίας σας. Ακούστε! Προϋπόθεση της αναγέννησης είναι να δεχθείς ότι ο Θεός έχει δίκιο. Ότι εσύ είσαι ένας χαμένος άνθρωπος και ότι η καρδιά σου είναι διεστραμμένη. Προϋπόθεση της αναγέννησης είναι νοσταλγία για τον Ιησού, τον μοναδικό Σωτήρα του Κόσμου. Αναγέννηση είναι η ειλικρινής δήλωση στον σωτήρα: “Ήμαρτον εν τω ουρανώ και ενώπιόν σου.” Αναγέννηση σημαίνει πίστη. “Το αίμα του με καθαρίζει από κάθε αμαρτία.” Αναγέννηση είναι η άνευ όρων παράδοση στον Ιησού Χριστό. Και στην αναγέννηση ανήκει το Πνεύμα το Άγιο που σε βεβαιώνει: “Με δέχτηκε”. Αυτό η Βίβλος το ονομάζει σφράγισμα.

Αγαπητοί μου, όταν πνίγομαι και κάποιος με βγάζει από το νερό, ξέρω ότι είμαι σωσμένος. Βλέπετε αυτή είναι η

ιδιωτική πλευρά της χριστιανικής ζωής. Αυτό πρέπει να το κάνει ο καθένας προσωπικά, για να μεταβεί εκ του θανάτου, στην ζωή. Όταν ξαναζώ το παρελθόν και θυμάμαι πως εγώ

93

μετέβηκα εκ του θανάτου στη ζωή, θέλω να προϋδοποιήσω τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τον δρόμο της απώλειας και να επιστρέψουν στον Ιησού.

Σας παρακαλώ, μην ησυχάσετε μέχρι να ζήσετε προσωπικά το θαύμα της αναγέννησης. Η αναγέννηση δεν είναι το τέλος αλλά η αρχή της χριστιανικής ζωής. Από την στιγμή που αναγεννήθηκα επιθυμούσα να ακούω την φωνή του φίλου μου του Ιησού Χριστού. Έτσι άρχισα να μελετώ την Αγία Γραφή. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν πως την Αγία Γραφή μόνον οι πάστορες πρέπει να την διαβάζουν. Κοντά στο σπίτι μου υπάρχουν αρκετά πάρκα. Κάθε πρωί πηγαίνω σ’ ένα από αυτά και διαβάζω την Γραφή μου. Κάποιος με παρατήρησε και με ρώτησε αν είμαι παπάς. Δεν μπορούσε να καταλάβει ότι ένας απλός ιδιώτης διαβάζει την Αγία Γραφή.

Συχνά κάνω προγράμματα με νέους. Κάθε πρωί, πριν το απόγευμα, μαζευόμαστε, ψέλνουμε έναν ύμνο, τους διαβάζω κάτι από την Αγία Γραφή και τους προτείνω να διαβάσουν ένα συγκεκριμένο κομμάτι της Αγίας Γραφής. Ο καθένας για τον ευατό του. Σας παρακαλώ: ζωογονείστε την προσωπική, ιδιωτική ζωή της πίστης σας με την καθημερινή μελέτη της Καινής Διαθήκης.

Πρέπει να ακούμε κάθε μέρα τη φωνή του Καλού Ποιμένα, του Ιησού Χριστού. Και όταν κλείσετε την Καινή Διαθήκη, σταυρώστε τα χέρια και πείτε: “Κύριε Ιησού, τώρα θέλω να μιλήσω μαζί σου: Έχω σήμερα τόσα πολλά να κάνω. Βοήθησέ με! Φύλαξέ με από την αμαρτία. Δώσε μου αγάπη για τον κάθε ένα που θα έλθω σήμερα σε επαφή. Δώσε με το Πνεύμα σου το Άγιο να με οδηγήσει. Προσεύχεστε, μιλάτε με τον Ιησού. Είναι παρών, σας ακούει!

Πριν λίγο καιρό είπα σ’ έναν κύριο που έγινε παιδί του Θεού: “Χρειάζεσθε κάθε μέρα να επικοινωνείτε με τον Ιησού, τουλάχιστον επί ένα τέταρτο.” Και εκείνος μου απάντησε:

“Κύριε Busch, εγώ δεν είμαι πάστορας να έχω τόσο πολύ χρόνο στην διάθεσή μου. Έχω τόσες απασχολήσεις και υποχρεώσεις καθημερινά..” “Να σας ρωτήσω κάτι:

Τελειώνετε όλες τις δουλειές σας;'' '' Όχι'' μου απαντά.
'' Δοκιμάστε να διαβάζετε μερικά εδάφια από τον Λόγο του Θεού, να μιλάτε

94

με τον Ιησού στην προσευχή και θα δείτε θα έχετε πολύ καλύτερα αποτελέσματα στο καθημερινό σας πρόγραμμα. ''

Όσο πιο πολύ φορτίο έχει η ημέρα μας ,τόσο περισσότερο ανάγκη έχουμε να περάσουμε λίγη ώρα στην παρουσία του Θεού. Σας μιλώ από πείρα. Μερικές φορές δεν προλαβαίνω να σηκωθώ από το κρεβάτι και χτυπά το τηλέφωνο., μετά χτυπά το κουδούνι, και πάλι το τηλέφωνο. Όλη την ημέρα σε υπεράνταση, και όλη την ημέρα δεν κατορθώνω τίποτε. Και τότε θυμάμαι: '' Αχ, σήμερα δεν πρόλαβα να μιλήσω με τον Ιησού! Ούτε την φωνή Του άκουσα. Γι' αυτό και πήγαν όλα στραβά''.

Βλέπετε αυτή η ιδιαίτερη ώρα επικοινωνίας με τον Θεό και τον Ιησού Χριστό είναι απαραίτητη στην προσωπική και ιδιωτική ζωή της πίστης. Ένα άλλο απαραίτητο στοιχείο της ιδιωτικής μας πνευματικής ζωής είναι να σταυρώνουμε τον σαρκικό μας εαυτό μας καθημερινά στο σταυρό. Έχω γνωρίσει πάρα πολλούς ανθρώπους που ο καθένας τους είχε παράπονα εναντίον κάποιου άλλου. Οι γυναίκες παράπονα για τους άνδρες τους, οι άνδρες για τις γυναίκες τους. Τα παιδιά εναντίον των γονέων, οι γονείς εναντίον των παιδιών. Κοιτάζετε όταν σηκώνετε τον εισαγγελικό δάκτυλο και δείχνετε κάποιον, τότε προσέξτε τρία άλλα δάκτυλα δείχνουν εσάς. Επομένως, ο γάμος δεν πάει καλά, κάπου φταίτε, όταν η επιχείρησή σας δεν πάει καλά, κάπου δεν περπατάτε σωστά ενώπιον του Θεού. Οι χριστιανοί πρέπει να μάθουν να επικοινωνούν καθημερινά με τον Ιησού Χριστό πριν αρχίσουν την ημέρα τους, και να καρφώνουν τον παλιό εαυτό τους στο σταυρό.

Θα σας διηγηθώ μια προσωπική μου πείρα: Μόλις τελείωσε ένα πρόγραμμα που είχα με πενήντα συνεργάτες. Ήταν ένα έξοχο πρόγραμμα. Όλοι μας είμαστε ευχαριστημένοι. Όλοι ευλογημένοι. Και όπως συνήθως συμβαίνει, όπου υπάρχουν άνθρωποι, εκεί και προβλήματα ή προβληματάκια. Αλλά πριν πάρουμε μέρος στο Δείπνο του Κυρίου ο καθένας πήγαινε στον άλλον και ζητούσε συγγνώμη. Εγώ προσωπικά έπρεπε να ζητήσω συγγνώμη από τρεις. Στον

ένα είπα: '' Συγχώρεσέ με που ύψωσα την φωνή. '' '' Είχατε όμως δίκαιο'' μου απάντησε. Πολλές φορές έχω δυσκολία να ζητήσω από έναν νέο είκοσι ετών συγγνώμη. Αλλά δεν ησυχάζω μέχρι να

95

το κάνω.

Αν δεν μπορείτε να έχετε όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της χριστιανικής ζωής, σταματήστε σας παρακαλώ να αποκαλείστε χριστιανός. Πολλές φορές όταν βλέπω διάφορους ανθρώπους στο δρόμο, σκέφτομαι: '' Όλοι αυτοί είναι χριστιανοί. Αν σταματήσω κάποιον και τον ρωτήσω: Συγγνώμη είστε χριστιανός; Θα μου απαντήσει φυσικά: '' Βεβαίως είμαι χριστιανός. Μωαμεθανός θα ήμουν;'' Όταν όμως συνεχίσω και ρωτήσω: '' Χάσατε καμιά νύχτα τον ύπνο σας από χαρά, επειδή είστε χριστιανός;'' Τότε θα μου πει: '' Μήπως είστε τρελλός;'' Βλέπετε ,χριστιανισμός χωρίς χαρά. Από την στιγμή όμως που θα αναγεννηθείτε πειραματίζεστε τι σημαίνει: '' Χαίρεσθε εν Κυρίω πάντοτε. Πάλιν σας λέγω: χαίρεσθε. '' Δυστυχώς γνωρίζω λίγους χριστιανούς που μπορούν σαν τα ελάφια να ηηδούν από χαρά, επειδή είναι χριστιανοί. Σκέφτομαι την αγαπημένη μου μητέρα. Σ' αυτήν έβλεπες αυτήν την αχαλίνωτη χαρά εν Κυρίω. Και πολλούς άλλους χαρούμενους χριστιανούς που έχω γνωρίσει. Επιθυμία μου είναι όσο περνούν τα χρόνια, τόσο πιο πολύ να αισθάνομαι αυτή τη χαρά του Κυρίου μου. Η χριστιανική όμως ζωή έχει και μια άλλη πλευρά.

2. Η ζωή του χριστιανού έχει και την δημόσια πλευρά

Το κύριο χαρακτηριστικό της δημόσιας χριστιανικής ζωής είναι ότι ο χριστιανός ενώνεται με άλλους χριστιανούς. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Κάθε Κυριακή συγκεντρώνονται οι χριστιανοί στην εκκλησία. Γιατί εσείς απουσιάζετε; Θα μου πείτε: '' Ακούω το κήρυγμα από το ραδιόφωνο. '' Σ' αυτό το σημείο δεν εννοώ τους αρρώστους, φυσικά αυτοί θ' ακούσουν το κήρυγμα από το ραδιόφωνο. Αλλά η χριστιανική σας ζωή θα παραμείνει αξιοθρήνητη αν δεν πηγαίνετε σε μια εκκλησία που κηρύττεται γνήσιο ευαγγέλιο.

Γύρω στο 300 μ.Χ. – πριν από πολλά χρόνια – αυτοκράτορας του μεγάλου Ρωμαϊκού Βασιλείου ήταν ένας θαυμάσιος άνθρωπος: ο Διοκλητιανός. Αυτός ήταν σκλάβος κατ' αρχήν, ελευθερώθηκε και κατάφερε να φθάσει στο αξίωμα του Καίσαρα. Ο χριστιανισμός τότε είχε ήδη εξαπλωθεί αρκετά.
Ο

96

Διοκλητιανός ήξερε ότι οι προκάτοχοί του δίωκαν τους χριστιανούς. Σκέφτηκε λοιπόν: “δεν θέλω να κάνω την ίδια ανοησία και να διώξω τους καλύτερους πολίτες. Ας πιστεύει ο καθένας ό,τι θέλει. Ας έχει ο καθένας ό,τι θρησκεία επιθυμεί..”

Για έναν Καίσαρα αυτό ήταν μια πολύ καλή στάση. Ο Διοκλητιανός είχε όμως έναν νέο συνεργάτη, ο οποίος και θα τον διαδεχόταν στο θρόνο, τον Γαλέριο. Αυτός ο Γαλέριος είπε μια μέρα στο Διοκλητιανό: “Άκουσε Διοκλητιανέ, βλέπω οι χριστιανοί αυξάνονται σε γοργό ρυθμό και αυτό με φοβίζει. Μιλούν συνεχώς για κάποιον βασιλιά με το όνομα Ιησούς. Πρέπει κάτι να κάνουμε! “” Αχ!” απαντά ο Διοκλητιανός.” Μη με ενοχλείς μ' αυτό το θέμα. Πριν από εμένα όλοι οι καίσαρες τους δίωκαν, και δεν κατάφεραν να τους εξολοθρεύσουν. Γι' αυτό και εγώ δεν θέλω ν' αρχίσω αυτό τον αγώνα εναντίον τους.” Έξυπνο εκ μέρους του Διοκλητιανού. Αλλά ο Γαλέριος δεν τον άφησε ήσυχο. Όλο και τον ενοχλούσε με το θέμα. Και ο Διοκλητιανός αρνιόταν να κάνει κάτι εναντίον των χριστιανών. Όμως ο Γαλέριος δεν ησύχασε και τελικά υπέκυψε ο Διοκλητιανός. “Ωραία, θα απαγορεύσουμε στους χριστιανούς να συναθροίζονται.” Ο καινούργιος νόμος λοιπόν ήταν: “Όποιος θέλει μπορεί να είναι χριστιανός. Όμως απαγορεύεται να συναθροίζονται οι

χριστιανοί. Ο παραβάτης θα τιμωρούνται με την ποινή του θανάτου.”

Και οι χριστιανοί δεν λύγισαν. Σκέφτηκαν ότι στην δημόσια ζωή του χριστιανού ανήκει: η συμπροσευχή, η συμμελέτη, η ψαλμωδία. Θα συνεχίσουμε να συγκεντρωνόμαστε, στις εκκλησίες μας. Ο Γαλέριος δεν ησύχασε: “Βλέπεις Διοκλητιανέ. Είναι εχθροί της αυτοκρατορίας. Δεν υπακούνε.” Και τότε άρχισε ένας σκληρός και απάνθρωπος διωγμός των χριστιανών. Πολλοί

χριστιανοί υπέκυψαν. Σκέφτηκαν: “θα μαζευόμαστε στο σπίτι. Μπορούμε να παραμείνουμε χριστιανοί μες στο σπίτι μας”. Δεν πήγαιναν στις συναθροίσεις. Και έσωσαν την ζωή τους. Αλλά η εκκλησία τους χαρακτήρισε δειλούς και ότι αρνήθηκαν την πίστη τους.

Σήμερα υπάρχουν πολλοί τέτοιοι χριστιανοί. Στην Βίβλο τονίζεται πολύ καθαρά: “Μην αμελείτε να συναθροίζεστε όπως μερικοί συνηθίζουν.” Σήμερα πρέπει να πούμε:

97

“... καθώς σχεδόν όλοι συνηθίζουν.” Και γι' αυτό σας παρακαλώ όλους εσάς που διαβάζετε αυτές τις γραμμές, αν θέλετε να προχωρήσετε στην ζωή της πίστης, ενωθείτε με μια ζωντανή εκκλησία. Κάποτε μου είπε ένας Γάλλος.” Ο ένας τρώει ευχαρίστως ρέγγες και ο άλλος πάει ευχαρίστως στην εκκλησία. Είναι θέμα προτιμήσεων”. Όχι δεν είναι έτσι. Το θέμα είναι σοβαρό: Ο ένας πηγαίνει στην κόλαση και ο άλλος ενώνεται με μια εκκλησία.

Ρωτήστε έναν άνθρωπο του Θεού: Πού μπορώ να πάω να μάθω περισσότερα για τον Ιησού; Παντού υπάρχουν άνθρωποι που αγαπούν τον Ιησού Χριστό. Στις συναθροίσεις των πιστών ανήκουν τέσσερα πράγματα: Η ψαλμωδία, το κύρυγμα, η προσευχή και η λογία. Αυτά έκαναν και οι πρώτοι χριστιανοί. Στην Αγία Γραφή διαβάζουμε: “Δια τούτο γνωρίζουμε ότι ήλθαμε από τον θάνατο στην ζωή, αν αγαπούμε τους αδελφούς μας.” Όποιος δεν έχει αυτή την επιθυμία να συναθροίζεται με άλλους πιστούς, αυτός είναι πνευματικά νεκρός.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα πρώτα χρόνια της υπηρεσίας μου σαν πάστορας. Στην αρχή είχα λίγους ακροατές. Όμως μια φορά, επέτρεψε ο Θεός και συγκεντρώθηκαν πολλά άτομα σε μια μεγάλη αίθουσα. Μέχρι της μία η ώρα έμειναν στην αίθουσα.. Είχαν ερωτήσεις πάνω στο θέμα του κηρύγματος μου. Ήλθε η ώρα που έπρεπε να φύγουμε από την αίθουσα. Και τότε έζησα κάτι το προτοφανές. Σχεδόν εκατό άνδρες έμειναν ακόμη και κάτω από τον φωτισμό του δρόμου, εκείνοι ρωτούσαν και εγώ απαντούσα. Μιλήσαμε αρκετά για τον Ιησού Χριστό που ήρθε από έναν άλλο κόσμο. Μιλήσαμε για την αμαρτία στην ζωή τους που τους έκανε

τόσο δυστυχημένους. Μιλήσαμε για την αιωνιότητα για την δίκαια κρίση του Θεού.

Στις δύο η ώρα τους είπα: `` Τώρα πρέπει να πηγαίνω. Αύριο στις δέκα πρέπει να είμαι στην εκκλησία. Έχω να κάνω το κήρυγμα. Ξέρω, θα ερχόσασταν ευχαρίστως αν ο ένας δεν φοβόταν τον άλλον.`` Ένας νέος εργάτης στέκεται μπροστά μου και μου λέει: `` Εγώ δεν φοβάμαι. Αύριο θα έλθω στην εκκλησία.`` Όντως την επόμενη ημέρα ήλθε! Τη Δευτέρα το βράδυ με επισκέφθηκε ο νέος και μου είπε: `` Στο

98

εργοστάσιο ήταν φρίκη σήμερα.. Με πείραζαν συνέχεια επειδή ήρθα στην εκκλησία. Ήταν σκέτη τρομοκρατία. Μιλάμε για ελευθερία και είμαστε αξιοθρήνητοι δούλοι ο ένας του άλλου. Αλλά ήρθα για να μου πείτε περισσότερα για τον Ιησού.`` Ο νέος αυτός επέστρεψε, σαν τον άσωτο γιο στον πατέρα, έγινε παιδί Θεού εν Χριστώ Ιησού. Βλέπετε, αν δεν είχε έρθει στην εκκλησία, στην συντροφιά των χριστιανών, πού θα άκουγε για τον Χριστό; Μετά απ' αυτόν ακολούθησαν κι άλλοι που μετανόησαν για την αμαρτωλή ζωή τους.

Σας παρακαλώ, βρείτε μια εκκλησία ,όπου κηρύττεται καθαρό το ευαγγέλιο και ενωθείτε μ' αυτή. Δεν κάνω προπαγάνδα για την εκκλησία, απλώς ενδιαφέρομαι για την πολύτιμη ψυχή σας που έχει ανάγκη την σωτηρία του Ιησού Χριστού.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της δημόσιας χριστιανικής ζωής είναι να ομολογήσεις με το στόμα σου την πείρα με τον Ιησού Χριστό. Οι άνθρωποι στη Γερμανία έχουν παρανοήσει. Σκέφτονται: «Έχουμε τον πάστορα, αυτός είναι υποχρεωμένος να μιλά στους ανθρώπους για τον Χριστό και την σωτηρία του. Δεν είναι αυτό δική μας υποχρέωση». Μεγάλο λάθος. Αυτό δεν είναι το καθήκον μόνο του πάστορα αλλά και δικό μας. Να κάνουμε γνωστό το όνομα του Ιησού Χριστού,στο γραφείο, στο εργοστάσιο, στο σχολείο και γενικά όπου βρισκόμαστε. Όσοι δεν έχουμε το θάρρος να ομολογήσουμε τον Ιησού Χριστό δεν είμαστε σωστοί χριστιανοί.

Ακούτε τι λέει ο Ιησούς: `` Όποιος δεν με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων δεν θα τον ομολογήσω ενώπιον του ουράνιου πατέρα μου.`` Θα είναι τρομερό την ημέρα της

κρίσης να πούμε στον Ιησού: `` Κύριε Ιησού, και εγώ πίστευα σε σένα. Και ο Ιησούς να πει στον πατέρα: `` Πατέρα δεν τους γνωρίζω.`` Ο γείτονάς σου δεν ήξερε ότι θα πάει στην κόλαση. Και εσύ ποτέ δεν τον προειδοποίησες παρ' όλο που ήξερες την οδό της ζωής. Ίσως μου πεις: `` Μα ήμουν τόσο αδύνατος στην πίστη!`` Αλλά ο Ιησούς θα σου πει: `` Θα έπρεπε να ομολογήσεις την αδύνατη πίστη σου.`` Και η αδύνατη πίστη στηρίζεται σ' έναν δυνατό Σωτήρα. Έπρεπε να ομολογήσεις εμένα όχι την πίστη σου. «Δεν σε γνωρίζω... όποιος με αρνηθεί ενώπιον των ανθρώπων θα τον αρνηθώ κ' εγώ

99

ενώπιον του πατέρα μου του εν τοις ουρανοίς.» Πότε θα αποκτήσουμε το θάρρος να ανοίξουμε το στόμα μας;

Πρέπει να σας διηγηθώ μια ιστορία: Πριν μερικές βδομάδες μίλησα σε μια μικρή πόλη της Ruhr. Τις ομιλίες αυτές τις είχε οργανώσει ένας νέος φίλος. Αυτός ο νέος είχε μάθει στη ζωή του το πολύτιμο μάθημα να ομολογεί τον Ιησού Χριστό στο περιβάλλον του.

Δευτέρα πρωί στην δουλειά του. Μάθαινε μηχανικός αυτοκινήτου. Οι συνάδελφοί του διηγούνταν ό,τι βρωμιά είχαν κάνει την Κυριακή. Ο ένας έλεγε: `` Ήπιαμε τόσο πολύ μπύρα που μας βγήκε από τα μάτια.`` Ο άλλος διηγούταν ιστορίες με κοπέλες. ``Εσύ Gustav (έτσι λέγεται ο φίλος μου) τι έκανες;`` ``Εγώ πήγα το πρωί στην εκκλησία και το απόγευμα στην συμμαλέτη των νέων που κάνει ο πάστορας Busch``. Τι κοροϊδία του κάνανε. Και τότε σκέφτηκε: `` Γιατί αυτοί να διηγούνται με τόση άνεση της ανήθικες δραστηριότητες της Κυριακής και εγώ να μην ομολογώ τον Κύριό μου;`` Από εκείνη την στιγμή αποφάσισε να κατακτήσει τους συναδέλφους του για τον Ιησού Χριστό.

Άρχισε με τους μαθητευόμενους. Έλεγε στον καθένα: `` Θα πας στην κόλαση! Έλα στην συμμαλέτη των νέων.`` Όταν τελείωσε την μαθητεία του, οι συνάδελφοί του ήταν άλλοι άνθρωποι. Πολλοί απ' αυτούς δεν έλλειπαν από την συμμαλέτη των νέων.`` Κανείς δεν τόλμησε να πει πια βρώμικα αστεία. Και αν κάποιος καινούργιος τολμούσε να το κάνει, του έλεγαν: `` Σταμάτα, έρχεται ο Gustav.`` Τώρα είναι υπεύθυνος σ' ένα μεγάλο συνεργείο αυτοκινήτων. Ο Θεός την ευλόγησε τη ζωή του.

Ρωτώ και πάλι: Πού είναι οι χριστιανοί με το θάρρος να ομολογήσουν τον Κύριό τους; Όσο πιο συχνά ομολογούμε τον Ιησού Χριστό, τόσο πιο πολύ αυξάνουμε στην πίστη. Είμαστε χρεώστες να Τον ομολογούμε. Σταματείστε την καταστρεπτική σιωπή σας! Ο Θεός την ημέρα της κρίσης θα πει: "Δεν σας γνωρίζω." Όταν στο 3ο Ράιχ κατά κοπάδια οι νέοι καλούνταν να παρουσιασθούν στο στρατό, τους χάριζα πάντα μια μικρή Αγία Γραφή και τους έλεγα: "Προσέξτε! Την Αγία Γραφή τοποθετείστε την από την πρώτη μέρα στο τραπεζάκι σας. Είναι βέβαιο ότι θα σας κοροϊδεύσουν. Την δεύτερη

100

ημέρα δεν θα σας ενοχλήσει πια η κοροϊδία τους. Αν δεν το κάνετε από την πρώτη ημέρα χάσατε το παιχνίδι". (την ευκαιρία) Και το έκαναν. Αμέσως όλοι τους ρωτούσαν: "Τι διαβάζεις;" "Τη Βίβλο" ήταν η απάντηση. Αυτή η απάντηση είχε τα αποτελέσματα μιας χειροβομβίδας.

Βλέπετε, στη χριστιανική Γερμανία μπορείς να διηγηθείς ότι βρωμιά φανταστείς, μπορείς να διαβάζεις ότι βρώμικο περιοδικό υπάρχει. Τη Βίβλο όμως; Όχι. Ακούστε τι συνέβη με τον φίλο μου Παύλο, ο οποίος δυστυχώς δεν επέστρεψε από τον πόλεμο.

Όταν άνοιξε ο Παύλος ένα πρωί το ντουλαπάκι του να πάρει την Γραφή του, δεν ήταν εκεί. Ρίχνει μια ματιά γύρω του. Μερικοί χαμογελούν. "Μήπως μου πήρατε την Βίβλο μου;" τους ρωτάει. "Την έχει ο αξιωματικός" του απαντούν. Μετά την υπηρεσία του ο Παύλος πηγαίνει σε μια ήσυχη γωνιά για να προσευχηθεί. "Κύριε Ιησού, είμαι μόνος και μόλις δεκαεφτά ετών. Σε παρακαλώ μη με εγκαταλείψεις! Βοήθησέ με να σε ομολογήσω! Κατόπιν σηκώνεται και πηγαίνει στο γραφείο του αξιωματικού. Χτυπά την πόρτα. "Εμπρός!" Ο Παύλος μπαίνει στο δωμάτιο. Ο αξιωματικός κάθεται στο γραφείο του. Επάνω σ' αυτό βλέπει ο Παύλος την Γραφή του. "Τι θέλεις;" τον ρωτάει. "Τη Βίβλο μου, παρακαλώ". "Είναι δική μου." Ο αξιωματικός παίρνει στα χέρια του την Γραφή και την ξεφυλλίζει. "Δική σου είναι λοιπόν; Δεν ξέρεις ότι η Βίβλος είναι ένα επικίνδυνο βιβλίο;" Ναι, το ξέρω. Ακόμη και αν είναι κλειστή σ' ένα ντουλάπι μπορεί να ανησυχήσει καρδιές.. Ο αξιωματικός σηκώνεται:

"Κάτσε" λέει στον Παύλο. "Ξέρεις, Παύλε, είχα κι εγώ κάνει μια αρχή με τον Ιησού Χριστό. Ήθελα μάλιστα να σπουδάσω φιλολογία. Αλλά έπεσα από την πίστη." Ο αξιωματικός ένας άνδρας σαράντα ετών περίπου συνεχίζει στον δεκαεφτάχρονο Παύλο: "Είμαι πολύ δυστυχισμένος. Αλλά δεν μπορώ να επιστρέψω, θα πρέπει να θυσιάσω πολλά." Ο νέος του απαντά: "φτωχέ αξιωματικέ! Ο Ιησούς αξίζει κάθε θυσία." Ο αξιωματικός δίνει στον Παύλο τη Βίβλο και λέει: "Είσαι ευτυχισμένος άνθρωπος."

Έτσι φέρονται οι ζωντανόι χριστιανοί. Ο κόσμος πρέπει να δει την φωτιά που ο Θεός άναψε στις καρδιές των παιδιών του εν Χριστώ Ιησού.

101

Πότε θα καταστραφεί ο κόσμος;

Πριν λίγο καιρό, με χτύπησε στον ώμο κάποιος από τους κύκλους της βιομηχανίας και μου είπε: "Κύριε πάστορα κάνετε ένα πολύ αξιόλογο έργο. Προσπαθείτε να οδηγήσετε τους νέους στον κάλο δρόμο. Αν θέλω να είμαι ειλικρινής δεν έχω και πολλές ελπίδες να τους βάλω σ' ένα καλό δρόμο, επειδή η καρδιά του ανθρώπου είναι διεστραμμένη εκ νεότητος αυτού" του απαντώ.

Ο σκοπός μου και η επιθυμία μου είναι κάτι άλλο: "Θέλω όλοι αυτοί οι νέοι να γνωρίσουν τον Ιησού σαν Σωτήρα τους και να είναι δικοί του τώρα και σ' ολόκληρη την αιωνιότητα". "Αχ, κύριε πάστορα τι είναι αυτά που λέτε. Προσπαθήστε να μείνετε στο έδαφος με τα δυο σας πόδια." "Σε πιο έδαφος εννοείτε; Δεν προσέξατε ότι το έδαφος κάτω από τα πόδια σας έχει αρχίσει να σείεται;" Ο κόσμος νοιώθει ανασφάλεια. Ο ένας καταθέτει στις ελβετικές τράπεζες. Ο άλλος χτίζει καταφύγιο στην Βολιβία. Και όλοι στην ουσία το ξέρουν. Πουθενά δεν υπάρχει ασφάλεια.

Η ερώτηση «τι θα απογίνει ο κόσμος μας;» υπάρχει στα χείλη όλων. Και αρχίζουμε και ρωτάμε: «Πότε θα καταστραφεί ο κόσμος;» Πριν λίγα χρόνια ο ελβετός συγγραφέας Dürrenmatt παρουσίασε ένα θεατρικό έργο: «Οι φυσικοί.» Το έργο τελειώνει με την πρόγνωση ενός των φυσικών ότι η ανθρωπότητα μια μέρα θα χρησιμοποιήσει την ατομική βόμβα και θα αυτοκαταστραφεί. Η γη, πλήρης ραδιενέρ-

100

γεια, θα συνεχίσει να γυρίζει χωρίς νόημα στο διάστημα.

Όμως, αν μπορούσα, θα έλεγα στον Dürrenmatt: "Δεν θα γίνει έτσι όπως το παρουσιάζετε. Η Αγία Γραφή μάς λέει κάτι άλλο. Ο Ιησούς Χριστός δεν είπε ότι η ανθρωπότητα θα καταστραφεί τελείως. Υπάρχουν δύο εξωπραγματικές μέθοδοι για να βεβαιωθούμε για το μέλλον.

Η μια μέθοδος είναι αυτή που κατείχε ο Josef Goebbels. Η θεωρία αυτής της μεθόδου είναι να σκεφθώ κάτι για το μέλλον. Ακόμη αντηχούν στα αυτιά μου τα λόγια του: "Σε πέντε χρόνια οι γερμανικές πόλεις θα είναι ωραιότερες παρά ποτέ." Ειδικό σ' αυτήν την μέθοδο είναι οι μάρτυρες του Ιεχωβά. Οι μεγαλύτεροι μεταξύ μας θα θυμούνται τις αφίσες

102

σε κάθε γωνιά του δρόμου το 1925 με το περιεχόμενο: "Εκατομμύρια άνθρωποι που ζουν σήμερα δεν θα γευθούν θάνατο." Και πόσοι πέθαναν κατόπιν! Όσοι ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία. Απλώς φαντάζεσαι κάτι ωραίο για το μέλλον και το εκφράζεις σαν πρόγνωση.

Η άλλη εξωπραγματική μέθοδος είναι να ρωτάς τους μάγους, μέντιουμ, πνευματιστές, αυτούς που ρίχνουν τα χαρτιά. Ακούστε τι λέει ο Λόγος του Θεού σχετικά με αυτά τα πράγματα: "Τάδε λέει ο Κύριος: Δεν θέλει βρεθεί εις δε ουδείς μαντευόμενος μαντεϊάν η προγνώστης των καιρών, ή οιωνοσκόπος ή μάγος, ή γόης ή ανταποκριτής διαμονίων ή τερατοσκόπος ή νεκρομάντης."

Εύχομαι να μην έχετε ποτέ μπλεχτεί με τέτοια πράγμα τα. Αν όμως ναι, ζητήστε από τον Ιησού να σας συγχωρήσει αυτή την αμαρτία. Έχω αποφασίσει να εμπιστευόμαι μόνο το Λόγο του Θεού. Οι άνδρες της Γραφής έλεγαν πάντοτε: "Τάδε λέει Κύριος." Υπάρχει λοιπόν κάποιος που μπορεί να μας ενημερώσει για το μέλλον, και αυτή είναι η Αγία Γραφή.

Όταν ο τελευταίος πόλεμος ήταν σε έξαρση, με κάλεσε η μυστική αστυνομία και μου είπε να μη μιλάω πια για τον Χριστό. Μπορούσα μόνον στην πόλη μου να το κάνω. Τότε ήταν που ασχολήθηκα με το τελευταίο βιβλίο της Γραφής, την Αποκάλυψη, επειδή είχα καιρό. Πρόσεξα ότι η Αποκάλυψη του Ιωάννη είναι πολύ επίκαιρο βιβλίο. Τώρα, θέλω να σας πω τι ακριβώς μας λέει η Βίβλος για το μέλλον.

1. Ο Ιησούς θα ξανάλθει

Αυτό το λέει η Βίβλος πολύ καθαρά: Το πιο σπουδαίο γεγονός που περιμένουν οι χριστιανοί είναι ότι ο περιφρονημένος Ιησούς θα επιστρέψει εν δόξει.

Όταν ανελήφθη στους ουρανοούς στέκονταν οι μαθητές του και παρακολουθούσαν. "Μια νεφέλη τον μετέφερε" αναφέρει η Βίβλος. Ξάφνου, δύο αγγελιοφόροι του Θεού στέκουν στους μαθητές και τους λένε: "Ο Ιησούς θα ξανάρθει." Και αυτή είναι η ελπίδα των χριστιανών. Ο Ιησούς θα έρθει πάλι εν δόξει. Αυτή την αγγελία της Αγίας Γραφής την κατάλαβα πολύ καλά μετά από ένα περιστατικό που έζησα πριν τριανταπέντε χρόνια.

103

Ήμουν πάστορας σε μια περιοχή ανθρακορυχείων. 12000 ανθρακωρύχοι εργάζονταν εκεί και σχεδόν κανένας δεν ήθελε ν' ακούσει τα χαρμόσυνα νέα του ευαγγελίου. Στο μέσον της περιοχής, ήταν ένα μικρό σπιτάκι κι εκεί διαμόρφωσα ένα χώρο και άρχισα συμμαελέτες από την Αγία Γραφή. Είχα ένα σύμμεικτο πλήθος από ανθρακωρύχους, κουμουνιστές, νέους, μερικά παιδιά και ηλικιωμένους. Όμως, αυτή η μικρή εκκλησία ήταν το αγκάθι της γειτονιάς. Τους ενοχλούσε πολύ που συγκεντρωνόμασταν και διαβάζαμε το Λόγο του Θεού. Και άρχισαν να μας ενοχλούν.

Μια φορά μας έσπασαν τα παράθυρα. Βάλαμε παντζούρια. Τότε πέταγαν πέτρες στα παντζούρια. Άλλη φορά, έπεζαν ποδόσφαιρο μ' ένα τσίγκινο κουτί μπροστά ακριβώς από την πόρτα. Έκαναν τόσο θόρυβο, που ούτε τις δικές σου κουβέντες δεν μπορούσες ν' ακούσεις. Μια άλλη μέρα τραγουδούσαν μπροστά από την πόρτα:

Δεν μας τρομάζει καμιά ανωτέρα ύπαρξη.

Κανένας Θεός, Καίσαρ ή δικαστήριο.

Δεν θέλουμε την λύτρωσή τους.

Θα τα καταφέρουμε μόνοι μας.

Την ίδια ώρα εμείς ψάλλαμε στην αίθουσα:

Θεού αγάπη μ' έχει λυτρώσει,

Θεού αγάπη με αγαπά....

Μια άλλη φορά παρέλασαν μπροστά από την αίθουσά μας με φλογέρες. Μια μέρα η κατάσταση κλιμακώθηκε. Είχαμε την

εντύπωση ότι όλοι οι δαίμονες της κόλασης ήταν εν ενεργεία.

102

Ξαφνικά ,ακούγεται ένας εκωφαντικός θόρυβος και κάτι πέφτει με δύναμη στην πόρτα. Σκέφτηκα: “Βόμβα πρέπει να είναι”. Συγχρόνως τους ακούω να φεύγουν γρήγορα. Η καρδιά μιά απειλεί να σταματήσει. Έξω απόλυτη ησυχία. Ανοίγω την πόρτα και τι να δω! Ο Εσταυρωμένος Ιησούς, σιδερένια κατασκευή, πεταμένος μπροστά στην πόρτα. Το πήραν από ένα καθολικό ίδρυμα και μας το πέταξαν.

Ήταν μια σκοτεινή ημέρα του Νοέμβρη. Έβρεχε. Και μέσα σε μια γούρνα με βρόχινο νερό και λάσπη βρισκόταν η εικόνα του εσταυρωμένου. Μέσα στην αίθουσα τρέμουν όλοι από φόβο. Και σκέφτομαι: “Ο Θεός είχε όλα τα δίκια να εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο στην τύχη του. Και δεν το

104

κάνει. Στέλνει τον γιο του! Και ο Υιός Του κάνει κάτι πρωτάκουστο. Παίρνει το φορτίο των αμαρτιών μας στους ώμους του και ανεβαίνει στο σταυρό. Και αντί αυτοί οι άνθρωποι να γονατίσουν μπροστά σ’ ένα τέτοιο Σωτήρα, παίρνουν την εικόνα και την πετούν στα βρόχινα νερά. Έτσι ο άνθρωπος απορρίπτει την βοήθεια του Θεού. Την αρνείται. Νοιώθω οργή γι’ αυτούς τους ανθρώπους.

Τι θα κάνει τώρα ο Θεός; Θα πρέπει να ρίξει φωτιά από τον ουρανό. Και όμως δεν τοκάνει. Η βροχή συνεχίζεται. Και η εικόνα του σταυρωμένου Σωτήρα βρίσκεται ακόμη κάτω. Από μακριά ακούω ένα σαρκαστικό γέλιο. Με κοροϊδεύουν. Και σκέφτομαι.” Δεν θα μείνει για πάντα αυτή η κατάσταση. Δεν θα καταφρονείται για πάντα ο Υιός του Θεού που πέθανε για την αμαρτωλή ανθρωπότητα”.

Θα έρθει η ημέρα που ο κόσμος θα τον δει. Όλοι αυτοί που τον περιφρόνησαν θα τον δουν. Και τότε θα αναγνωρίσουν ότι ήταν η μοναδική ευκαιρία γι’ αυτούς και ο βασιλιάς του κόσμου. Θα έρθει δοξασμένος! Και καθώς στεκόμουν εκείνο το τσουχτερό βραδυνό μεταξύ της εικόνας του εσταυρωμένου και της μικρής εκκλησίας, ένιωσα για πρώτη φορά στην

καρδιά μου μεγάλη χαρά για το γεγονός ότι ο Ιησούς θα ξανάρθει. Πήγα στον άμβωνα. Και άρχισα να διαβάζω το 24^ο κεφάλαιο από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο. “... και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου ερχόμενο εν νεφέλαις με μεγάλη

δύναμη και δόξα.” Από κείνη την ημέρα χαίρομαι για τον ερχομό του Ιησού.

Όταν βλέπω πώς περιφρονείται ο σωτήρας μου, ο σωτήρας που λυτρώνει από τον αιώνιο θάνατο, που συγχωρεί αμαρτία, που δίνει ευτυχία, τότε χαίρομαι που θάρθει η ημέρα που θα έρθει σε όλη του την δόξα. Όταν μπήκα για πρώτη φορά σε ένα Club για νέους του Essen υπήρχε μόνο ένα κάδρο στον τοίχο. Αυτό απεικόνιζε την δεύτερη έλευση του Κυρίου μας. Μπορούσες να δεις μια πόλη, σύννεφα και μέσα στα σύννεφα ένα άλογο επάνω στο οποίο καθόταν ο βασιλιάς, με σηκωμένο το χέρι, και έβλεπες το σημάδι από τα καρφιά.

Πριν από μένα, στην περιοχή ,ήταν πάστορας ο Weigle. Είπα λοιπόν μια μέρα στον Weigle. “Δεν είναι λίγο παράξενο που κρέμασες αυτό το κάδρο σ’ ένα κέντρο για

105

τους νέους; Εγώ θα κρεμούσα κάτι άλλο.” Και ο Weigle μου απάντησε: “Αγαπητέ αδελφέ Busch, οι νέοι αυτοί όλη την εβδομάδα, στα γραφεία, στα σχολεία, στα ανθρακωρυχεία εξασθενώνονται από τους συναδέλφους τους ,επειδή πιστεύουν στο Χριστό. Πολλές φορές χάνουν το θάρρος τους. Όταν έρχονται εδώ, αυτό το κάδρο θα πρέπει να τους θυμίζει ότι ο Ιησούς είναι νικητής και όλος ο κόσμος θα κλίνει το γόνυ μπροστά στο μεγάλο Λυτρωτή”. Πόσο ένδοξη είναι αυτή η ελπίδα που πειραματίστηκε σ’ όλη μου τη ζωή.

Στο 3^ο Ράιχ με συνέλαβαν επειδή κήρυξα σε μια μεγάλη αίθουσα το ευαγγέλιο. Καθόμουν στο αυτοκίνητο δίπλα στον αξιωματικό των SS. Εκατοντάδες άνθρωποι στέκονταν γύρω από το αυτοκίνητο. Ο αξιωματικός πήρε εντολή να ξεκινήσει. Όμως, το αυτοκίνητο δεν έπαιρνε μπροστά. Ήταν ένα καλό αυτοκίνητο αλλά η μηχανή δεν έπαιρνε μπροστά. Τότε, από την σκάλα της εκκλησίας, ακούστηκε ένας ύμνος από το στόμα ενός νέου:

Είναι αιώνια η αλήθεια

ότι ο Ιησούς παραμένει νικητής.

Όλος ο κόσμος θα κλίνει γόνυ

μπροστά του.

Τέλος, το αυτοκίνητο πήρε μπροστά. Τότε λέω στον αξιωματικό: “Φτωχέ άνθρωπε! Εγώ είμαι στην πλευρά του νικητή.” Αυτός σκύβει και μου λέει: “Πριν ήμουν κι εγώ

μέλος μιας εκκλησίας.´´´´ Έτσι ε; Και σήμερα συλλαμβάνετε χριστιανούς; Φτωχέ άνθρωπε, δεν θα ήθελα να είμαι στην θέση σας!´´ Συνεχίσαμε τον δρόμο μας προς την φυλακή.

Όσο πιο σκοτεινές οι ώρες τόσο πιο σημαντική είναι η προσμονή της έλευσης του Ιησού.Αυτός ο ερχομός του Κυρίου μας θα είναι στην πραγματικότητα ο 3^{ος} ερχομός. Ο πρώτος είναι όταν ήρθε σαν άνθρωπος. Όταν βρισκόταν στην φάτνη στην Βηθλεέμ, γεννηθείς από την παρθένο Μαρία. Αυτό το γεγονός το γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα. **Φυσικά αν ξέρουμε τη σημασία της γιορτής των Χριστουγέννων.** Ότι ο Υιός του Θεού έγινε άνθρωπος, για να μας κάνει παιδιά του Θεού, για να γίνει αδελφός μας.

Η 2^η έλευση του Ιησού είναι πνευματική – τώρα, σήμερα. Ο ίδιος είπε: ´´Ίδού ίσταμαι στην πόρτα και κτυπώ.

106

Όποιος ακούσει την φωνή μου κι ανοίξει την πόρτα θα εισέλθω εις αυτόν.´´ Στην Αγία Γραφή διαβάζουμε: ´´Όσοι τον εδέχθησαν, σ´ αυτούς έδωσε εξουσία να γίνουν παιδιά του Θεού.´´

Την Τρίτη φορά θα έρθει με όλη του την δόξα. Έως τότε η ανθρωπότητα θα έχει δοκιμάσει όλων των ειδών τις κυβερνήσεις: Συνταγματική μοναρχία και απόλυτη μοναρχία. Προεδρική δημοκρατία – λαϊκή δημοκρατία. Δικτατορία και ποιος ξέρει τι άλλου είδους κυβέρνηση.

Και θα έχουμε ήδη πειραματιστεί ότι καμιά απ´ αυτές δεν άξιζε. Και τότε θα είναι η ώρα που ο Κύριος Ιησούς θα ξανάρθει.

2. Τι θα συμβεί πριν ο Κύριος έρθει και πάλι στη γη μας;

Η Βίβλος λέει πως η παγκόσμια ιστορία θα συνεχιστεί για αιώνες. Μετά όμως, σχεδόν απαρατήρητα, θα αρχίσει μια εποχή κατά την οποία η ιστορία του κόσμου μας θα κλίνει προς το τέλος. Αυτή την εποχή θέλω να την ονομάσω: τελευταίους καιρούς. Η Βίβλος λέει ότι θα έρθει μια εποχή που όλα τα έθνη θα είναι εν απορία, μια εποχή που κανένας δεν θα είναι ικανός να λύσει τα προβλήματα εθνών και ανθρώπων.

Αυτή την εποχή έθνη και άνθρωποι δεν θα βρίσκουν πουθενά ούτε διέξοδο ούτε βοήθεια. Ο ίδιος ο Κύριος ονόμασε τέσσερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτής της εποχής. Λέει: χαρακτηριστικό των τελευταίων καιρών είναι το πολιτικό χάος. «Έθνος επί έθνος, και βασιλεία επί βασιλείαν.»

Σε καμιά άλλη εποχή δεν γίνονται τόσα πολλά συνέδρια, ακριβοπληρωμένα, από καλοπληρωμένους διπλωμάτες υπαλλήλους, όπως στις μέρες μας. Σε καμιά άλλη εποχή δεν χρησιμοποιούσαν τόσα πολλά χρήματα για παρόλογο εξοπλισμό όσο στην εποχή μας. Με τα χρήματα που διατίθενται σε ατομικό εξοπλισμό θα μπορούσαν να χτιστούν ολόκληρες μεγάλες πόλεις για να λυθεί το πρόβλημα των κατοικιών. Αντ´ αυτού έλεγαν: Ακόμη και το πιο μικρό κράτος πρέπει να κατέχει ατομική ενέργεια, ατομική βόμβα! Και η νοσταλγία για ειρήνη μεταξύ των εθνών δεν ήταν ποτέ τόσο

107

έντονη όσο σήμερα. Θέλουμε ειρήνη. Κανείς από εμάς δεν θέλει τον πόλεμο. Και όμως, όλη εξοπλίζονται με τρελό ρυθμό. Έτσι βλέπει κανείς καθαρά το πολιτικό χάος.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό των τελευταίων καιρών είναι η απορία στον οικονομικό τομέα. Ο Ιησούς λέει: ´´Θα υπάρχει πείνα και λοιμοί...ή μία χοϊνιζ´ σίτου δι´ εν δηνάριον´´ Αποκ. 6:5 Κανονικά, η γη μας θα μπορούσε να χορτάσει όλους. Και ποτέ δεν είχαμε τόσους πολλούς οικονομολόγους όσους έχουμε σήμερα. Ποτέ η οικονομία μας δεν ήταν τόσο δύσκολη, μπερδεμένη, όσο σήμερα.

Σύμφωνα με δηλώσεις της UNO, περισσότεροι από το ήμισυ του πληθυσμού της γης μας πεινάει. Δεν έπρεπε σε μια τόσο υψηλά πολιτισμένη κοινωνία οι άνθρωποι να χορταίνουν; Με τέτοια πληθώρα αγαθών; Δεν τα καταφέραμε. Αποτύχαμε και στον οικονομικό τομέα. Και τα ερωτηματικά παραμένουν αναπάντητα και αυξάνουν.

Το τρίτο χαρακτηριστικό της εποχής, πριν από την έλευση του Χριστού, είναι το θρησκευτικό χάος. ´´Εδώ είναι ο Χριστός, εκεί είναι ο Χριστός.´´ Πριν λίγο μ´ ερώτησε ένας νέος: ´´Τι να πιστέψω τελικά; Υπάρχουν Ρωμαιοκαθολικοί, Ορθόδοξοι, Λουθηριανοί, Μεθοδιστές, Βαπτιστές, ο στρατός της Σωτηρίας,, η Πεντηκοστή, οι Πρεσβυτερικοί, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, η Αποστολική εκκλησία, το Ισλάμ, οι

Βουδιστές κ.ά. Ποιον να πιστέψω;'' Γέλασα και του είπα: ''Νέε μου, και όσο περνάει ο καιρός όλο και χειρότερα θα γίνονται τα πράγματα! Έτσι λέει η Αγία Γραφή.''

Αυτό συμβαίνει επειδή οι άνθρωποι δεν προσανατολίζονται στην Αγία Γραφή, ο διάβολος τους αποπροσανατολίζει. Ο Θεός το επιτρέπει. ''εδώ είναι ο Χριστός, εκεί είναι ο Χριστός.''' Όταν βλέπω τι γίνεται στις μεγάλες πόλεις, απογοητεύομαι. Οι άνθρωποι τρέχουν από το ένα θέαμα θρησκευτικής φύσεως στο άλλο. Και θέλω σε αυτό το σημείο να πω ότι κανείς ευαγγελιστής δεν μπορεί να σας σώσει. Αν δεν γνωρίσετε προσωπικά τον Σωτήρα Ιησού Χριστό, είστε χαμένοι για όλη την αιωνιότητα.

Και το τέταρτο σημείο είναι ο λαός Ισραήλ να επιστρέψει στην Παλαιστίνη. Για μένα αυτό είναι το κυριότερο σημείο. Σήμερα υπάρχει το κράτος Ισραήλ. Μερικοί λένε.

108

Αυτό δεν είναι κανένα σημείο ακόμη. Κι όμως πριν λίγο καιρό ήμουν στα σύνορα της Ελβετίας στο τελωνείο. Μπροστά μου ήταν ένα αυτοκίνητο με νούμερο του κράτους του Ισραήλ. Και σκέφτηκα: '' Όλες οι υποσχέσεις και οι προφητείες του Θεού στην Βίβλο εκπληρώνονται η μια κατόπιν την άλλης.''

Ο πατέρας μου μού διηγήθηκε ότι το 1899 προσέφεραν στους Ισραηλίτες την Μαγαδασκάρη για να δημιουργήσουν εκεί το κράτος του Ισραήλ. Αλλά οι Ισραηλίτες είπαν: '' Όχι.''' Έχουμε την υπόσχεση του Θεού. Το κράτος μας θα γίνει στην γη των πατέρων μας. Όλος ο κόσμος έλεγε. ''Αυτό ποτέ δεν θα συμβεί''. Κι όμως σήμερα έχουμε το κράτος του Ισραήλ.

Το κύριο χαρακτηριστικό ,λοιπόν, των τελευταίων καιρών είναι ότι οι άνθρωποι είναι εν απορία και ότι αδυνατούν να λύσουν τα μεγάλα προβλήματα, τα οποία συνεχώς αυξάνουν. Ο άνθρωποι δεν διαθέτουν καμιά δύναμη πλέον. Πόσο καιρό θα διαρκέσουν ''οι τελευταίοι καιροί'' δεν μπορώ να σας πω. Η Βίβλος δεν μας δίνει αριθμό ετών. Όμως μας προειδοποιεί: ''Αγρυπνείτε! Ο Παύλος λέει τους μαθητές του Ιησού: ''Δεν είμεθα απ' αυτούς που κοιμούνται.''

Όταν όμως κλιμακωθεί το χάος εδώ στην γη τότε θα ακολουθήσει η εποχή του Αντιχρίστου. Αυτή η εποχή θα είναι το τέλος του τέλους. Το αδιέξοδο στο οποίο έχουν έρθει τα έθνη, τους αναγκάζει να ψάξουν και να βρουν κάποιον, ένα δυνατό άνδρα. Και όταν η απορία των εθνών περάσει τα όριά της ,θα έρθει ο δυνατός, ο μεγάλος να σώσει τον κόσμο από το χάος.

Δεν είναι ο Χριστός ,είναι ο Αντίχριστος. Θα παρουσιασθεί ένας δικτάτορας και θα πάρει την εξουσία στα χέρια του. Αυτόν τον δικτάτορα τον ονομάζουμε Αντίχριστο.

Αυτή η εποχή θα χαρακτηρίζεται ιδιαίτερα από εναντίωση των ανθρώπων κατά του Θεού. Θα είναι η τελευταία προσπάθεια του ανθρώπου να σωθεί μέσω της πολιτικής και με ιδιαίτερα οικονομικά προγράμματα

Εντυπωσιακά διηγείται η Βίβλος αυτή την τελευταία δικτατορική κυβέρνηση. Είναι απαραίτητο να φωτιστείς ιδιαίτερα από το Πνεύμα το Άγιο για να την καταλάβεις. Θέλω να

109

σας πω τι λέει η Βίβλος για τον Αντίχριστο αυτόν τον τελευταίο τύραννο. ''Και εστάθην επί την άμμον της θαλάσσης, και είδον θηρίον αναβαίνων εκ της θαλάσσης το οποίον είχε κεφαλάς επτά, και κέρατα δέκα και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα, και επί τας κεφαλάς αυτού ονόματα βλασφημίας'' Αποκ. 18:1

Η θάλασσα συμβολίζει στην Βίβλο, τα έθνη. Όποιος γνωρίζει από θάλασσα ξέρει πόσο άγρια μπορεί να είναι. Τελείως ήσυχη δεν είναι ποτέ. Έτσι και τα έθνη. Ποτέ δεν ησυχάζουν. Ο τελευταίος λυτρωτής του κόσμου έρχεται από κάτω, από τα έθνη. Όλοι οι τελευταίοι μεγάλοι πολιτικοί των τελευταίων δεκαετιών εμφανίστηκαν ως λυτρωτές της ανθρωπότητας. Όλοι ήρθαν από την εθνοθάλασσα.

Ο μικρός Ναπολέον, ο μικρός δεκανέας του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου Adolf Hitler και ο υποδηματοποιός Stalin. Όλοι αυτοί ήταν πρόδρομοι του αντιχρίστου. Ήρθαν από κάτω. Ο Λυτρωτής μου όμως ,ο Ιησούς Χριστός, δεν ήρθε από την εθνοθάλασσα αλλά από τον κόσμο του Θεού. Είναι ο γιος του ζωντανού Θεού.

Ο Αντίχριστος ονομάζεται'' το θηρίο''. Τι σημαίνει αυτό; Για τον άνθρωπο αναφέρει η Βίβλος: ''Ο Θεός έκαμε

τον άνθρωπο κατ' εικόνα Αυτού. Όσο πιο πολύ πλησιάζω τον Θεόν τόσο πιο άνθρωπος γίνομαι. Όσο πιο πολύ ο άνθρωπος στρέφει την πλάτη του στον Θεό, τόσο πιο ζώο γίνεται. Ο μεγάλος εχθρός του χριστιανισμού Nietzsche, λέει: "και ο ευγενέστερος άνθρωπος είναι ένα καλοστολισμένο θηρίο" * Το κατάλαβε. Ο Αντίχριστος είναι ένας άνθρωπος που απέρριψε οριστικά τον Θεό. Του έστρεψε οριστικά τις πλάτες, και γι' αυτό είναι το θηρίο – το θηρίο χωρίς καρδιά.

* Σημείωση: Η ακριβής ερμηνεία είναι: και ο ευγενέστερος άνθρωπος είναι ένα ξανθό θηρίο. Nietzsche

Είναι θηρίο με "πολλά κεφάλια." Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι είναι πανέξυπνος. Έχει "στόμα λέοντος." Αυτό σημαίνει ότι θα γεμίσει τον κόσμο με προπαγάνδα. Έχουμε ήδη λίγη γεύση από προπαγάνδα. Όταν όλα τα μεγάφωνα αντιλαλούν το ίδιο. Μπορώ να φανταστώ την προπαγάνδα του Αντιχρίστου. Και όλοι θα την δεχτούν αυτή την

110

προπαγάνδα. Θα είναι η τελευταία προσπάθεια του ανθρώπου να σωθεί χωρίς τον Σωτήρα Ιησού Χριστό. Θέλει να σωθεί χωρίς μετάνοια, χωρίς επιστροφή στην πηγή της ζωής. Όλες οι ερωτήσεις και οι απορίες θα λυθούν. Τα πολιτικά προβλήματα, τα οικονομικά προβλήματα θα βρουν την λύση τους. Όλοι θα πάρουν την κάρτα με την οποία θα αγοράζουν τρόφιμα. Τα θρησκευτικά προβλήματα δεν θα υπάρχουν πια. "Είμαι ο σωτήρας σας" λέει ο Αντίχριστος, προσκυνείτε με. Προς αυτό το τέλος του τέλους προχωρεί η εποχή μας με ταχύ ρυθμό. Όλος ο κόσμος θα πέσει και θα τον προσκυνήσει εκτός από τους χριστιανούς. Όλοι θα έχουν ένα σημείο στο μέτωπο. Οι χριστιανοί όμως θα το αρνηθούν. Θα πουν "Όχι! Έχουμε Σωτήρα, τον Ιησού Χριστό." Και τότε θα αρχίσει ο διωγμός. Στη Βίβλο διαβάζουμε: "Όποιος δεν λάβει αυτό το σημείο του Αντιχρίστου... δεν θα μπορεί να αγοράσει ούτε να πουλάει." Μπορούμε λίγο να φανταστούμε πώς θα είναι, από τις χώρες με τα ολοκληρωτικά καθεστάτα. Ξέρουμε οι πιστοί σ' αυτά τα κράτη δεν παίρνουν κάρτα για ψωμί, καμιά άδεια εργασίας κ.λ.π. Μπορεί ο καθένας να πιστεύει ό,τι θέλει, λέει το σύνταγμα, αλλά είναι στην πραγματικότητα χωρίς

δικαιώματα και χωρίς πατρίδα. Δεν συμβαίνουν αυτά ήδη στις ημέρες μας;

Όταν το διάβασα αυτό συγκλονίστηκα. Και σκέφτηκα: "Και υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν ότι η Βίβλος είναι ένα παλιό βιβλίο, όχι επίκαιρο. Και όμως η Βίβλος είναι το πιο επίκαιρο βιβλίο, το μοναδικό βιβλίο που μας πληροφορεί σωστά για το μέλλον. Ο Αντίχριστος θα επιτρέψει τα πάντα. Το μόνο που θα απογορεύσει είναι η πίστη στον αληθινό Σωτήρα, τον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό τον λόγο θα υπάρξει μεγάλος διωγμός κατά των χριστιανών.

Διηγήθηκα κάποτε στα παιδιά μου γι' αυτά τα μελλοντικά γεγονότα και η μικρή μου κόρη άρχισε να κλαίει. "Γιατί κλαις;" τη ρωτάω. "Γιατί μπορεί από μέρα σε μέρα ν' αρχίσουν όλ' αυτά να συμβαίνουν." "Ναι", της απαντώ, "είναι δυνατόν ν' αρχίσουν αύριο." "Ναι, αλλά αν δεν μείνω πιστή στον σωτήρα, τι θα κάνω;" "Αυτό είναι τρομερό. Αλλά χρειάζεσαι μόνο ένα: Μείνε σήμερα πιστή σ' Αυτόν!" της εξήγησα.

Πράγματι, αυτή η περίοδος της ανθρώπινης ιστορίας μπορεί ν' αρχίσει αύριο. Και δεν θα έχουμε ευκαιρία πια να

111

βρούμε τον σωτήρα. Δεν θα υπάρχουν εκκλησίες και κηρύγματα. Οι καμπάνες των εκκλησιών θα μεταβληθούν σε προτομές του Αντιχρίστου. Οι εκκλησίες θα γίνουν μουσεία στα οποία θα υπάρχουν φωτογραφίες από την παιδική και νεανική ηλικία του Αντιχρίστου. Οι άνθρωποι θα κρίζουν για παρηγοριά. Αλλά επειδή απέρριψαν τον μόνο παρηγορητή, τον Ιησού, δεν βρίσκουν πουθενά παρηγοριά. Ο προφήτης Ιερεμίας γράφει: "επειδή με απορρίψατε, λέγει Κύριος, δεν υπάρχει για σας ο παρηγορών."

Ο άνθρωπος μέσα στην απογοήτευσή του εξαρτάται μόνο απ' τους άλλους. Και αν ακόμη οι χριστιανοί πρέπει να πεθάνουν, θα είναι ευτυχισμένοι. Γιατί σ' αυτή την φοβερή εποχή θα έχουν τη θεία παρηγοριά. Συγκινητικά είναι τα λόγια που είπε ο Ιησούς Χριστός: "Οι άνθρωποι θέλουν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχόμενων δεινών εις την οικουμένη." Το βιβλίο της Αποκάλυψης φαίνεται να υποθέτει ότι ο αντίχριστος θα γεμίσει τον κόσμο με πομπώδεις παρελάσεις και σημαίες.

Και απορώ ,πώς μπορούν αυτές οι αντιθέσεις να λάβουν χώρα. Από τη μια φόβος ,από την άλλη παρελάσεις. Δηλαδή μεγάλα κατορθώματα. Όταν όμως έζησα το 1933, τότε κατάλαβα ότι αυτές οι τελείως αντίθετες καταστάσεις είναι δυνατόν να συνυπάρχουν. Και όταν ο Αντίχριστος φτάσει στο αποκορύφωμα της δύναμής του, τότε θα επέμβει ο Θεός. Ο Ιησούς θα έρθει με όλη του τη δόξα. Δεν ακούγονται πια πολλά για τον Αντίχριστο. Θα τον εξαφανίσει ο Ιησούς με την πνοή του στόματος Αυτού!

Όσο πιο σκοτεινοί γίνονται οι καιροί μας, όσο πιο πολύ χαρακτηρίζονται από μεγάλη απορία των εθνών και των γραμμών του Αντιχρίστου, τόσο οι χριστιανοί υψώνουν τα κεφάλια τους προς τον ουρανό από τον οποίο προσμένουν να έρθει ο Ιησούς!

3. Τι θα συμβεί μετά την έλευση του Ιησού

Η Βίβλος μάς λέει ότι ο Ιησούς, χίλια χρόνια, θα βασιλεύσει επάνω στη γη. Ίσως να είναι, όμως ,μια εικόνα και να εννοεί ότι ο Ιησούς θα βασιλεύσει για πολύ καιρό. Κατ’

112

αρχήν θα αποκαλυφθεί η ανθρώπινη αδυναμία. Μετά το ανθρώπινο πείσμα να σωθεί ο άνθρωπος μόνος του, και μετά θα έρθει ο βασιλιάς μου να βασιλεύσει. Και είναι ο μόνος που μπορεί να βασιλεύσει. Πηγαίνετε σε σπίτια που βασιλεύει ο Ιησούς. Υπάρχουν σπίτια που βασιλεύει ο Ιησούς. Το νοιώθετε μόλις βάλετε το πόδι σας μέσα στο σπίτι. Νοιώθετε μια άλλη ατμόσφαιρα.

Είχα γνωρίσει ένα νέο ζευγάρι. Μια μέρα μου είπε ο σύζυγος: “Πρέπει να κάνω συνθήκη με τον Θεό. Μέχρι τώρα ήμουν αρνητής του Θεού. Μίλησα δημόσια εναντίον του. Δεν αντέχω άλλο.” Απέτυχε στον γάμο του. Μου ομολόγησε: “Ήθελα να δείξω στον κόσμο ότι μπορώ να τα καταφέρω χωρίς Θεό. Πίστευα ότι μπορούσα να θεμελιώσω το γάμο μου χωρίς Αυτόν! Και απέτυχα. Ξυλοδαρθήκαμε πάνω από το πτώμα του πρώτου μας παιδιού.” Και αναγνωρίζει: “Ο Θεός είναι εναντίον μας.” Η κηδεία του παιδιού ήταν συνταρακτική. Η εικόνα απελπιστική: Το φέρετρο του παιδιού. Ο άνδρας με τους δικούς του, απέναντι η χαριτωμένη

νέα γυναίκα με τους δικούς της. Δύο κόσμοι, δύο κόμματα – και στη μέση το νεκρό παιδί. Πέρασε περισσότερος από ένας χρόνος, πριν πιστέψει και η γυναίκα στον Ιησού Χριστό.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ την επιστολή που μου έγραψε την ημέρα του Πάσχα: “Ανεστήθη και στην καρδιά μου.” και ξαναπαντρεύτηκαν. Γιατί δεν ήταν κανονικά παντρεμένοι. Και έκαναν μια καινούργια αρχή. Ήταν ανεξάρτητοι και έξυπνοι άνθρωποι. Μια μέρα, μου είπε ο σύζυγος: “Πρώτα πήγαιναν όλα στραβά και ανάποδα.” “Και τώρα ,γιατί όλα είναι ωραία και θαυμάσια;” τον ρωτώ. Και μ’ ένα πρόσωπο που έλαμπε μου απάντησε: “Γιατί τώρα βασιλεύει ο Ιησούς, αυτός μας κυβερνά! Τώρα δεν λείπει πια η γυναίκα μου: “Εγώ κυβερνώ!” Ούτε εγώ λέω πια: Εγώ κυβερνώ!” Αλλά τώρα ρωτάμε: “Τι θέλει ο Ιησούς;” Έτσι όλα είναι ωραία”. Και σκέφτηκα: Αν ο Ιησούς μπορεί να βασιλεύσει στα σπίτια τόσο ωραία, ένδοξα, πώς θα πρέπει να είναι όταν βασιλεύσει στη γη μας. Η χιλιετής βασιλεία θα είναι θαυμάσια. Σκεφτείτε: Ο Ιησούς ο βασιλιάς μας!

Μετά την χιλιετή βασιλεία, η ευτυχισμένη ανθρωπότητα θα πρέπει να δοκιμαστεί ακόμη μια φορά, αν οι καρδιές

113

πράγματι έχουν αλλάξει. Θα αφαιρεθεί ο διάβολος πάλι ελεύθερος. Και τότε θα αποκαλυφθεί ότι η ανθρώπινη καρδιά δεν άλλαξε και ότι η ανθρωπότητα έμεινε η ίδια. Η Βίβλος λέει ότι θα λάβει χώρα μια τελευταία επανάσταση κατά του Θεού. Μετά θα είναι το τέλος του κόσμου. Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν. “Και είδον έναν λευκό θρόνο, επί τον οποίον καθόταν ένας. Και είδον τους νεκρούς μεγάλους και μικρούς να στέκουν μπροστά στον Θεό. Και βιβλία ανήχθησαν. Και όποιου το όνομα δεν ευρέθη εγγεγραμμένο εις τον τόμον του βιβλίου ερρίφη εις το πυρ το αιώνιο.” Κάποιος με ρώτησε: “Και πού θα στηρίζεται ο θρόνος όταν όλα θα έχουν παρέλθει;” Του απάντησα: “Ας μην είναι αυτή η έννοια σου. Ας είναι η μοναδική έννοια σου πως εσύ θα σταθείς μπροστά σ’ αυτόν τον θρόνο.” Μπορείς να χαθείς. Δυστυχώς υπάρχει αυτή η πιθανότητα, να χαθούμε αιώνια.

Θα ήθελα να σας διηγηθώ μια ιστορία: Σ’ έναν πύργο της Σκωτίας είχε συγκεντρωθεί μια παρέα. Κάθονταν γύρω από ένα αναμμένο τζάκι. Ένας καλοντυμένος, ηλικιωμένος

κύριος απευθύνεται στην οικοδέσποινα και της λέει: “Από τα λόγια σας καταλαβαίνω, ότι δεν είστε χριστιανοί. Πιστεύετε σοβαρά όλα όσα αναφέρονται στην Αγία Γραφή;” “Ναι” “Ότι ο νεκροί θα αναστηθούν;” “Ναι” “και ότι όλοι θα κριθούμε;” “Ναι” και ότι όποιου το όνομα δεν αναφέρεται στο βιβλίο της ζωής, θα πάει στην κόλαση;” “Ναι το πιστεύω”. Ο κύριος βαδίζει μέσα από την αίθουσα. Σταματάει μπροστά απ’το κλουβί με τον παπαγάλο. Βγάζει τον παπαγάλο από το κλουβί, προχωρεί προς το τζάκι, και ετοιμάζεται να πετάξει το πουλί μες στην φωτιά. Τρομαγμένη η οικοδέσποινα τον πιάνει από το μπράτσο και του λέει: “Τι πάτε να κάνετε; Το καημένο το πουλί!” Ο κύριος γελώντας λέει στην κύρια: “Εσείς λυπηθήκατε αυτό το μικρό φτωχό ζωάκι. Ο Θεός της αγάπης, όπως τον ονομάζετε, θα ρίξει εκατομμύρια ανθρώπους στην κόλαση;” “Παράξενος Θεός της αγάπης!” Για μια στιγμή επικρατεί σιωπή, αλλά η οικοδέσποινα απαντά: “Πλανάσθε! Ο Θεός δεν προορίζει κανέναν για την κόλαση. Μόνοι μας, εν τη ελευθερία μας βαδίζουμε προς αυτήν. Ο Θεός θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν.”

114

Ένα νεαρό φίλο μου τον ρώτησε κάποιος σε εργοστάσιο: “Πιστεύεις στην κρίση;” “Ναι” απαντά ο νεαρός.

Και ο άλλος κοροϊδεύοντας συνέχισε: “Σκέψου, πόσοι άνθρωποι ζουν τώρα. Και πόσοι έχουν ζήσει. Και ο καθένας θα κριθεί ξεχωριστά. Φντάζεσαι πόσο θα διαρκέσει;” Και ο νέος του απάντησε: “Όταν θάρθει αυτή η ώρα, θα έχουμε πολύ χρόνο. Δεν θα έχουμε τίποτα άλλο να κάνουμε!”

Ο Θεός δείχνει άλλη μια φορά πόσο σοβαρά μας παίρνει. Μας κρίνει έναν – έναν. Ο Θεός μάς απέδειξε ότι μας παίρνει στα σοβαρά, όταν πέθανε ο γιος του για μας. Όταν εσείς δεν παίρνετε τη ζωή σας στα σοβαρά και επιπόλαια ζείτε στην αμαρτία. Ο Θεός ακόμη σας παίρνει στα σοβαρά! Αυτό θα αποκαλυφθεί την ημέρα της κρίσης. Τα γεγονότα του μέλλοντος κλείναν με τα εξής λόγια: “και είδον ουρανόν νέον όπου κατοικεί δικαιοσύνη.” Ο Θεός έφθασε στο σκοπό του. Όλοι, των οποίων τα ονόματα βρέθηκαν γραμμένα στο

βιβλίο της ζωής, θα κατοικήσουν το νέο κόσμο, και θα είναι όμοιοι με Αυτόν. Όμοιοι με τον Υιό του Θεού.

Ένας κόσμος χωρίς αστυνομία, χωρίς φυλακές, χωρίς δικαστήρια, χωρίς διάβολο, χωρίς πόλεμο, χωρίς πόνο, χωρίς αμαρτία, χωρίς θάνατο! Διαβάστε μόνοι σας τα θαυμάσια κεφάλαια 21 και 22 της Αποκάλυψης. Θέλω πολύ να βρεθώ σ’ αυτόν τον καινούργιο κόσμο του Θεού. Εσείς όχι;

4. Η σωσμένος ή χαμένος

Θέλω να καταλήξω κάπου. Όσο διαβάζω και μελετώ τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, τόσο πιο πολύ καταλήγω στο συμπέρασμα ότι στο τέλος υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπων. Οι χαμένοι και οι σωσμένοι. Και αν μου πείτε: “Αν κοιτάξεις στον κόσμο, μόλις που θα βρεις κάποιον που να ενδιαφέρεται για τον Χριστό” τότε θα σου απαντήσω: “Ναι, θα είναι πολλοί που θα χαθούν.”

Σ’ αυτό το σημείο θέλω να πω κάτι: Κατ’ αρχήν για τους χαμένους: Ο φίλος μου Paul Humburg διηγήθηκε κάποτε “Ονειρεύτηκα την ημέρα της κρίσης: Άκουσα τη φωνή του Ιησού να λέει στους χαμένους: Φύγετε απ’ εμού, οι

115

καταραμένοι! Και τους είδα να φεύγουν σκυμμένοι, τρομαγμένοι, απογοητευμένοι. Και τους άκουγα να ρωτούν ο ένας τον άλλον: το είδες και εσύ; Ναι το είδα, το χέρι του ήταν τρυπημένο! Τρυπήθηκε στο σταυρό και για μας αλλά εμείς περιφρονήσαμε! Και τώρα δίκαια χαθήκαμε.”

Ακούστε! Πέθανε και για σας! Δεν έχει σημασία τι πιστεύετε ή αν είστε άθεος! Πρέπει να ξέρετε ότι ο Ιησούς πέθανε και για σας. Ελάτε σ’ αυτόν τον Κύριο! Αν μου πείτε, είμαι αμαρτωλός, τότε μπορώ να σας απαντήσω: “Ψάχνει μόνο αμαρτωλούς!” Και αν κάποιος πει, “είναι καλός”, αυτός λέει ψέματα. Οι πιο χαμένοι λένε ότι δεν χρειάζονται Σωτήρα. Είναι τόσο χαμένοι που αδυνατούν να διαπιστώσουν πόσο χαμένοι είναι!

Και τώρα ένα λόγο στους σωσμένους. Στην περιγραφή της Βίβλου για το μελλοντικό κόσμο, διαβάζουμε ότι θεμέλιο της νέας πρωτεύουσας Ιερουσαλήμ θα είναι δώδεκα πολύτιμοι λίθοι. Επάνω σ’ αυτούς τους λίθους είναι

χαραγμένα τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων, των μαρτύρων του ευαγγελίου. Προσπάθησα να φαντασθώ κάπως έτσι την εικόνα: Επάνω στη μια πέτρα είναι χαραγμένο το όνομα "Πέτρος," στην άλλη "Ιωάννης," στην άλλη "Ματθαίος." Ξέρετε την καταγωγή του Ματθαίου; Ήταν ένας μαυραγορίτης, απατεώνας, κερδοσκόπος. Μια μέρα πέρασε ο Ιησούς και τον φώναξε να τον ακολουθήσει. Και ο Λευί, έτσι τον έλεγαν πρώτα, αφήνει όλα και τον ακολουθεί. Έζησε από κοντά τον θάνατο του Ιησού. Έζησε την υπόσχεση: Θα σας στείλω το Πνεύμα το Άγιο.

Αργότερα του λένε οι φίλοι του: Έχεις ζήσεις από κοντά τον Ιησού. Γράψ' τα όλα αυτά σ' ένα βιβλίο. Έτσι έχουμε σήμερα το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, από την μελέτη του οποίου εκατομμύρια άνθρωποι γνώρισαν τον Ιησού Χριστό. Ο βρώμικος Ματθαίος σώθηκε. Τόση δύναμη έχει η χάρη του Ιησού Χριστού. Τόσο δυνατά μπορεί να σώσει! Αυτή η ίδια χάρη θέλει να αρχίζει να εργάζεται μέσα στην καρδιά σας. Μην αντισταθείτε. Πρόκειται για την σωτηρία σας – για τώρα και για όλη την αιωνιότητα.

116

Τι κέρδος έχεις από μια ζωή με τον Θεό;

Το θέμα μας είναι: "Τι απολαμβάνει κανείς από μια ζωή με τον Θεό;" Με άλλα λόγια: "Αξίζει το κόπο να είσαι χριστιανός; Κατ' αρχήν θέλω να αναφέρω κάτι από την επιστολή προς Εφεσίους: "Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας που μας ευλόγησε με κάθε ευλογία πνευματική στα επουράνια δια του Χριστού."

Αυτό το κομμάτι του Λόγου του Θεού μιλάει για τις θαυμάσιες και πλούσιες ευλογίες που απολαμβάνει, ο χριστιανός στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Πριν όμως έλθω σ' αυτό το θέμα θα αναφέρω μερικές προϋποθέσεις. Το πρώτο που θέλω να αναφέρω είναι:

1. Η ζωή με τον Θεό δεν είναι αυταπάτη!

Ναι, η ζωή με τον Θεό δεν είναι φαντασία. Αυτό θέλω να το διευκρινίσω από την αρχή. Σαν πάστορας σε μια μεγάλη πόλη συναντώ διαφορετικούς τύπους ανθρώπων. Πριν λίγο καιρό, συνάντησα έναν νέο και του λέω: "Καημένε, τι θαυμάσια αποτελέσματα θα είχε η ζωή σου ,αν την είχες παραδώσει στο Θεό!" "Αχ, κύριε Busch, μείνετε στο έδαφος, μην απογιώνεσθε! Δεν υπάρχει Θεός." "Αλήθεια, είναι σπουδαίο νέο αυτό που μου λες," του απαντώ. "Ακούστε κύριε Busch, τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι είχαν πολύ φόβο από τις φυσικές δυνάμεις, φυσικές καταστροφές, έτσι φαντάστηκαν υπερφυσικές δυνάμεις, οι οποίες θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν.

Ο ένας τις ονόμασε αυτές τις δυνάμεις Αλάχ, ο άλλος Θεό, ο τρίτος Ιεχωβά, ο τέταρτος Βούδα, ο πέμπτος και γω δεν ξέρω. Αλλά αποδείχτηκε ότι όλ' αυτά ήταν φαντασία ανθρώπινη και τελικά ο ουρανός είναι άδειος." Έτσι ο νέος μου έκανε μια ωραία διάλεξη. Όταν τελείωσε του είπα: "Αχ, αγαπητέ μου, δεν γνωρίζεις τον Ιησού!" "Τον Ιησού; Ο Ιησούς είναι ένας από τους ιδρυτές θρησκειών." "Όχι ,του απαντώ. "Αυτό είναι ένα μεγάλο τυπογραφικό λάθος, αγαπητέ μου! Θέλω να σου εξηγήσω ποιος είναι ο Ιησούς. Από τότε που γνωρίζω τον Ιησού, από τότε ξέρω ότι ο Θεός

117

ζει! Χωρίς τον Ιησού δεν θα γνωρίζαμε τίποτε για το Θεό." Και συνέχισα να του δώσω να καταλάβει ποιος είναι ο Ιησούς.

Ποιος είναι ο Ιησούς; Ξέρετε εσείς; Θα προσπαθήσω μ' ένα παράδειγμα να σας βοηθήσω να το καταλάβετε.

Η ζωή μου δεν ήταν εύκολη. Συχνά ήμουν στην φυλακή, όχι γιατί έκλεψα ασημένια μαχαιροπήρουνα, αλλά επειδή κήρυττα το ευαγγέλιο. Κατά τη διάρκεια του 3^{ου} Ράιχ ,οι ναζί δεν υπέφεραν να κηρύττεται το ευαγγέλιο και όποιος το έκανε αυτό, όπως εγώ, έπρεπε να περάσει ένα μέρος της ζωής του στη φυλακή. Μια φορά, ήμουν σε μια φρικτή φυλακή. Όλο το οικοδόμημα ήταν από μπετόν, οι δε τοίχοι ήταν τόσο λεπτοί που μπορούσες να ακούς τον βήχα κάποιου στον κάτω όροφο ή όταν έπεφτε κάποιος από το κρεβάτι στον 3^ο όροφο.

Στο διπλανό κελί έφεραν έναν καινούργιο φυλακισμένο. Ο άνθρωπος θα έπρεπε να ήταν φρικτά απογοητευμένος. Τον

άκουγα να κλαίει τις νύχτες. Τον άκουγα να στριφογυρίζει στο κρεβάτι του. Συχνά άκουγα τους λυγμούς του. Είναι φρικτό να κλαίει ένας άνδρας. Κατά την διάρκεια της ημέρας ήταν απαγορευμένο να ξαπλώνουμε. Έτσι άκουγα να πηγαиноέρχεται στο κελί του σαν ένα άγριο θηρίο στο κλουβί. Συχνά, άκουγα τους αναστεναγμούς του. Και εγώ απολάμβανα την ειρήνη του Θεού στο κελί μου. Ο Ιησούς ήταν μαζί μου.

Και σκέφτηκα: ‘‘Πρέπει να επισκεφθείς αυτόν τον αξιοθρήνητο άνθρωπο. Να μιλήσεις μαζί του. Άλλωστε είσαι πάστορας.’’ Χτυπώ το κουδούνι και καλώ τον φύλακα. Του είπα την επιθυμία μου. Του περιέγραψα την κατάσταση του φυλακισμένου. ‘‘Θα ρωτήσω και θα σας πω.’’ Μετά από μια ώρα επέστρεψε: ‘‘Δεν σας επιτρέπουν να τον επισκεφθείτε.’’ Κρίμα! Καταλαβαίνεται πως αισθανόμουν; ‘‘Να μπορούσα μόνο να γκρεμίσω αυτόν τον τοίχο! Πόσο θα ήθελα να επισκεφθώ αυτόν τον απογοητευμένο άνθρωπο!’’ Μου ήταν όμως αδύνατο.

Τώρα ακούστε με πολύ προσεκτικά Στη θέση που βρισκόμουν εγώ, βρίσκεται ο ζωντανός Θεός. Ο δημιουργός του ουρανού και γης. Είμαστε περιορισμένοι στον κόσμο των τριών διαστάσεων. Ο Θεός είναι πολύ κοντά μας. Η Βίβλος λέει: ‘‘Η παρουσία σου με περιβάλλει από όλες τις πλευρές.’’

118

Αλλά μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων είναι το τείχος μιας άλλης διάστασης. Και στο αυτί του Θεού φτάνει ο κλαυθμός αυτού του κόσμου. Ακούει τις βλαστήμιες των πικραμένων, το κλάμμα των πονεμένων, τον πόνο αυτών που στέκονται σε μνήματα, τον στεναγμό όλων εκείνων που έχουν αδικηθεί.

Όλα αυτά φτάνουν μέχρι την καρδιά του Θεού, όπως ακριβώς η απογοήτευση του φυλακισμένου έφτανε στα δικά μου αυτιά. Αλλά ο Θεός έκανε κάτι που εγώ δεν μπορούσα να κάνω. Ο Θεός γκρέμισε τον τοίχο που μας χώριζε απ’ Αυτόν και ήρθε στη γη μας – στο πρόσωπο του Υιού Του, τον Ιησού Χριστό. Καταλάβατε; Στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού ήρθε ο Θεός σε μας, σε όλη την βρωμιά και τη συμφορά αυτού του κόσμου.

Τώρα θέλω να σας μιλήσω γι’ αυτόν τον Ιησού. Στις ομιλίες μου προτιμώ να σας λέω μόνο ιστορίες για τον Ιησού,

αλλά δεν θα με έφτανε ο χρόνος για να το κάνω αυτό. Ο Ιησούς, λοιπόν, γεννήθηκε στη Βηθλεέμ. Εξωτερικά δεν διήκρινες τίποτε από την θεία δόξα, και όμως τραβούσε την προσοχή των ανθρώπων. Οι άνθρωποι το ένιωθαν. Στο πρόσωπό Του έρχεται η αγάπη και η χάρη του Θεού σε μας!

Η γη της Χαναάν, όπου έζησε ο Ιησούς σαν μέλος του λαού του Ισραήλ, ήταν κατηλειμμένη από τους Ρωμαίους. Στην Καπερναούμ, ήταν ένας ρωμαίος εκατόνταρχος. Αυτός ο εκατόνταρχος είχε έναν δούλο, τον οποίο αγαπούσε. Αυτός ο δούλος αρρώστησε. Αρρώστησε σοβαρά. Φυσικά, έφερε τους γιατρούς, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να βοηθήσει. Ξάφνου θημήθηκε τον Ιησού. ‘‘Μήπως μπορεί ο Ιησούς να βοηθήσει; Ας πάω να τον βρω.’’ Ξεκίνησε λοιπόν αυτός ο άπιστος εθνικός να συναντήσει τον Ιησού. ‘‘Κύριε Ιησού, ο δούλος μου είναι άρρωστος. Μπορείς να τον κάνεις καλά;’’ ‘‘Ναι’’ του απαντά ο Ιησούς, ‘‘έρχομαι μαζί σου.’’ Και ο εκατόνταρχος του απαντά: ‘‘Αχ, δεν είναι απαραίτητο να έρθεις μαζί μου. Όταν δίνω εγώ μια διαταγή, εκτελείται αμέσως. Αρκεί μια λέξη να πεις και ο δούλος μου θα γίνει καλά.’’ Με άλλα λόγια αυτός ο εθνικός ρωμαίος εκατόνταρχος λέει: ‘‘Μπορείς το αδύνατο να το κάνεις δυνατό. Είσαι Θεός! Τότε λέει ο Ιησούς: ‘‘Ούτε στο Ισραήλ δεν βρήκα τέτοια πίστη.’’ Αυτό σημαίνει, ότι την πίστη που βρήκα σ’ αυτόν τον

119

άθεον, δεν τη βρήκα στην εκκλησία. Καταλάβετε; Αυτός ο εθνικός αναγνώρισε: Στο πρόσωπο του Ιησού ήλθε ο ίδιος ο Θεός σ’ εμάς.

Πρέπει να μάθετε όλες τις ιστορίες περί του Ιησού. Σας παρακαλώ αποκτήσετε μια Καινή Διαθήκη. Αρχίστε να διαβάζετε το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο. Συνεχίστε με τα υπόλοιπα ευαγγέλια. Θα συναντήσετε θαυμάσιες ιστορίες για τον Ιησού Χριστό! Δεν ξέρω κανένα βιβλίο με τόσο συναρπαστικές ιστορίες, όσο την Καινή Διαθήκη. Ο Ιησούς Χριστός όμως δεν ήρθε στον κόσμο για να γιατρέψει έναν δούλο ή να αποδείξει ότι υπάρχει Θεός. Ήρθε να κάνει πολύ περισσότερα. Ήρθε για να αποκτήσουν οι άνθρωποι ειρήνη με τον Θεό. Μεταξύ ανθρώπων και Θεού βρίσκεται το τείχος της άλλης διάστασης. Μεταξύ Θεού και ανθρώπων υψώνεται και ένα άλλο τοίχος. Ο Θεός όμως είναι Άγιος. Όταν

προφέρω την λέξη "Θεός" αυτομάτως προβάλλει το θέμα της αμαρτίας μου. Αυτό το θέμα πρέπει να τακτοποιηθεί. Η αμαρτία μας είναι σοβαρό θέμα, για το Θεό.

Γνωρίζω ανθρώπους οι οποίοι λένε: "Τι ευτυχισμένους πρέπει να είναι ο Θεός, που πιστεύω σ' Αυτόν!" Αν είναι δυνατόν να εκφράζεται ένας λογικός άνθρωπος κατ' αυτόν τρόπο. Αρκεί να πιστεύεις; Και ο διάβολος πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού. Φανταστήκατε ότι ο διάβολος είναι άθεος; Ξέρει πολύ καλά ότι ο Θεός ζει. Χρειαζόμαστε να αποκτήσουμε ειρήνη με τον Θεό. Γι' αυτό ήρθε ο Ιησούς στον κόσμο μας. Γκρέμισε τον τοίχο των αμαρτιών που μας χώριζε από τον Θεό. Γι' αυτό ανέβηκε στο σταυρό του Γολγοθά. Ο Ιησούς ήξερε. Ο Θεός καταδικάζει την αμαρτία. Κάποιος έπρεπε να δεχτεί την κρίση του Θεού. Κάποιος έπρεπε να πεθάνει. Εγώ, ή οι άνθρωποι. Και ο αναμάρτητος Γιος του Θεού αποφάσισε να πεθάνει για μας, για να ζήσουμε εμείς δι' Αυτόν.

Τώρα θέλω να ζωγραφίσω την εικόνα, την πιο ωραία εικόνα του κόσμου, τον Ιησού Χριστό επάνω στο σταυρό. Εκεί επάνω κρέμεται αυτός που κατήγγησε το τείχος που μας χώριζε από τον Θεό, Αυτός που ήρθε στο θρήνο και στην αθλιότητα της ανθρωπότητας. Κρέμεται αυτός για τον οποίο στην Αγία Γραφή αναφέρεται: "Και ο Θεός έρριψε επάνω σ' αυτόν την αμαρτία όλων μαζί." Κρέμεται αυτός που στους ώμους του σήκωσε όλες τις πέτρες των αμαρτιών μας. Και η

120

τιμωρία έπεσε επάνω σ' αυτόν για να έχουμε εμείς ειρήνη."

Επιτρέψτε μου να προσπαθήσω να σας το κάνω πιο αντιληπτό μ' ένα πολύ απλό παράδειγμα. Στην Ελβετία έχω έναν πολύ καλό φίλο. Μαζί του έχω κάνει ταξίδια που θα μου μείνουν αξέχαστα. Κάθε φορά που τελειώναμε με το μεσημεριανό φαγητό μας, σ' ένα Restaurant ερχόταν, φυσικά, ο λογαριασμός. Κάποιος έπρεπε να το πληρώσει. Συνήθως πληρώνει αυτός που έχει το πιο γερό πορτοφόλι. Και τις περισσότερες φορές πλήρωνε ο φίλος μου ο Hans. Αλλά ένας έπρεπε να πληρώσει. Η πιστεύετε στον Ιησού που πλήρωσε για σας – ή πρέπει κάποτε να πληρώσετε προσωπικά ο ίδιος. Βλέπετε γιατί ο Ιησούς είναι σπουδαίος, και παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή μας; Γι' αυτό έχω γαντζωθεί από τον Ιησού, επειδή αυτός πλήρωσε για μένα.

Ο Ιησούς δεν έμεινε στο βασίλειο του θανάτου. Όχι! Και αυτό είναι το θαυμαστό! Τρεις μέρες μετά τον θάνατό του, κάποιος είχε πέσει σε βαθιές σκέψεις και απορία, ίσως και ερωτηματικά: "Ο Ιησούς είναι τώρα νεκρός. Είδα πως τον τοποθέτησαν στο μνήμα, και πως κύλησαν την βαρεία ταφόπετρα. Ήταν τελικά Γιος του Θεού ή δεν ήταν;" Ο άνθρωπος μ' αυτά τα ερωτηματικά ήταν ο Θωμάς. Και την ώρα που ο Θωμάς σπάζει το κεφάλι του και ψάχνει απεγνωσμένα να βρει κάποια απάντηση, φθάνουν οι φίλοι του, οι υπόλοιποι μαθητές του Ιησού. "Θωμά ζει! Γιατί είσαι τόσο λυπημένος;" "Ποιος ζει;" Ρωτά δειλά ο Θωμάς. "Ο Ιησούς ζει, αναστήθηκε! Είδαμε τον άδειο τάφο. Είμαστε μάρτυρες ότι ζει! Τον συναντήσαμε." "Πώς είναι δυνατόν να αναστηθεί κάποιος από τους νεκρούς;" Σκέφτεται ο Θωμάς. "Αν αυτό είναι αλήθεια, τότε είναι πράγματι γιος του Θεού." Ο Θωμάς εξακολουθεί να είναι σκεπτικός. "Πολλές φορές με γέλασαν στη ζωή μου, τώρα δεν πιστεύω τίποτα πια, αν δεν το δω με τα μάτια μου." Σκέφτεται και πάλι ο Θωμάς. Σ' ένα ταξίδι μίλησα σε μια που έλεγχε τα εισιτήρια για τον Ιησού Χριστό. Και αυτή μου απάντησε: "Πιστεύω μόνο ό,τι βλέπω."

Ακριβώς όπως ο Θωμάς. Και γυρίζοντας προς τους μαθητές λέει: "Αν δεν βάλω το χέρι μου επάνω στις πληγές του από τα καρφιά και στην πλευρά του, δεν σας πιστεύω." Πιστεύω οι μαθητές να προσπάθησαν να τον πείσουν, μέχρι

121

που η γλώσσα τους έβγαλε μαλλί, αλλά ο Θωμάς επέμενε: "Δεν σας πιστεύω!" Οχτώ μέρες αργότερα βρίσκεται ο Θωμάς μαζί με τους άλλους μαθητές. Ξαφνικά στέκει ο Ιησούς μπροστά τους. "Ειρήνη με σας." Και στον Θωμά λέει: "Έλα Θωμά, ακούμπησε το δάχτυλό σου στα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια μου, και βάλε το χέρι σου στην πλευρά μου, και μην γίνεσαι άπιστος αλλά πιστός." Τότε, ο φτωχός αμφισβητητής Θωμάς πέφτει στα πόδια του Κυρίου του και φωνάζει: "Κύριε Ιησού, ο Κύριός μου και ο Θεός μου."

Μπορείτε τώρα να καταλάβετε ότι μια ζωή με τον Θεό δεν είναι αυταπάτη! Ο Θεός δεν είναι κάτι αβέβαιο. "Κάπου πρέπει να υπάρχει ένας θεός, αλλά περισσότερο δεν ξέρει κανείς." Όχι! Θεμέλιο της ζωής με τον Θεό είναι ο ίδιος ο

Ιησούς Χριστός, που πέθανε και ανέστη για να μας μεταφέρει από τον θάνατο στη ζωή. Από τον Ιησού Χριστό μάθαμε ό,τι έπρεπε να ξέρουμε για τον Θεό. Αυτό είναι το πρώτο που ήθελα να σας εξηγήσω στο θέμα μας "Τι έχω από μια ζωή με τον Θεό."

Λοιπόν πιστεύω να το καταλάβετε. Μια ζωή με τον Θεό, δεν είναι αυταπάτη. Θα συνεχίσω προσπαθώντας να απαντήσουμε σε μια άλλη ερώτηση:

2. Πώς αποκτώ αυτή τη ζωή με τον Θεό;

Αχ, πόσες φορές δεν μου έχουν πει: "Πάστορα Busch, είστε πράγματι ένας ευτυχισμένος άνθρωπος. Έχετε κάτι, που εγώ δεν έχω." Επ' αυτού απαντώ: "Τι είναι αυτά που λέτε; Αυτό που έχω μπορείτε να το αποκτήσετε και σεις. Ο Ιησούς ήρθε για σας." Και ακολουθεί η ερώτηση: "Πώς μπορώ να την αποκτήσω αυτή τη ζωή με το Θεό;" Η Βίβλος απαντά αυτή την ερώτηση με μια μικρή πρόταση: " Πίστεψε στον Ιησού Χριστό!"

Είθε να σας βοηθήσω να οδηγηθείτε σ' αυτήν την πίστη! Κατ' αρχήν θα πρέπει να σας εξηγήσω τι σημαίνει "πιστεύω." Κάποιος κυττάει το ρολόι του και λέει: "Είναι ακριβώς 7 και 20 λεπτά. Το ξέρω πολύ καλά". Ο άλλος που δεν έχει ρολόι λέει: "Πιστεύω ότι είναι 7.20". Και οι άνθρωποι νομίζουν ότι "πιστεύω" σημαίνει αβεβαιότητα.

122

Δεν είναι έτσι; Τι σημαίνει όμως "πιστεύω" στη γλώσσα της Αγίας Γραφής; Τι εννοεί η Γραφή όταν λέει "πίστεψε στον Ιησού Χριστό!" Θέλω να σας δώσω να το καταλάβετε μ' ένα περιστατικό.

Είχα να κάνω μερικές ομιλίες στο Όσλο της Νορβηγίας. Ένα Σάββατο πρωί έπρεπε να πετάξω για το Wuppertal της Γερμανίας. Το αεροπλάνο είχε ήδη μια ώρα καθυστέρηση λόγω ομίχλης. Αναγκαστήκαμε να φύγουμε μ έσω Κοpenhagen. Όταν πετούσαμε πάνω από την Κοpenhagen, ο πιλότος αλλάζει πορεία και πετάει προς Σουηδία. Μέσω του μεγάλου μας ενημερώνει ότι ήταν αδύνατο να προσγειωθούμε στην Κοpenhagen λόγω πυκνής ομίχλης. Πετούσαμε προς το Malmö. Ποτέ δεν ήθελα να πάω

στο Malmö. Ήθελα να πετάξω στη Γερμανία. Τελικά προσγειωθήκαμε στο Malmö. Το αεροδρόμιο ήταν γεμάτο ανθρώπους. Το ένα αεροπλάνο ερχόταν κατόπιν του άλλου. Φαίνεται ότι το Malmö ήταν το μόνο αεροδρόμιο χωρίς ομίχλη. Καθώς περιμέναμε γνωρίστηκα μ' έναν έμπορο από την Αυστρία. Διερωτιόμαστε τι θα συμβεί άραγε; Θα μπορέσουμε να φύγουμε; Όλοι άρχισαν να γκρινιάζουν ,να μαλώνουν όπως συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ξαφνικά, ακούστηκε από το μεγάφωνο: "Θα πετάξει μια τετρακινητήριος μηχανή προς το νότο! Δεν ξέρουμε αν θα προσγειωθεί στο Αμβούργο, στο Ντύσελτορφ ή Φρανκφούρτη, όποιου όμως ο προορισμός είναι προς αυτή την κατεύθυνση ,να επιβιβασθεί."

Αυτό όμως ήταν λίγο αμφίβολο. Δίπλα μας φώναζε μια γυναίκα: "Δεν ανεβαίνω σ' αυτό το αεροπλάνο. Φοβάμαι!" Και ο αυστριακός το ίδιο. Δεν είχε το θάρρος ν' ανεβεί. Εκείνη ακριβώς την στιγμή πέρασε από δίπλα ο πιλότος με την μπλε στολή του. Πρόσεξα το πρόσωπό του. Σοβαρός, σκεπτικός, συγκεντρωμένος στην δύσκολη πτήση που είχε αναλάβει. Το έβλεπες στο πρόσωπό του. Ήταν γνώστης της ευθύνης του. Ήξερε δεν ήταν κανένα παιχνιδάκι. Τότε γύρισα στο φίλο από την Αυστρία και του είπα: "Αυτόν τον πιλότο μπορούμε να τον εμπιστευθούμε." Και το κάναμε. Από εκείνη τη στιγμή εμπιστευθήκαμε την ζωή μας σ' αυτόν τον πιλότο. Αλλά είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη μας. Προσγειωθήκαμε τελικά στην Φρανκφούρτη. Έφθασα στον προορισμό μου. Αυτό ονομάζεται "πίστη."

123

Πίστη σημαίνει εμπιστεύομαι κάποιον.

Πώς λοιπόν αποκτώ μια ζωή με τον Θεό; "Πίστεψε στον Ιησού Χριστό." Και ξέρετε, όταν αποφάσισα να μπω στο αεροπλάνο, μπήκα με τα δύο πόδια μέσα. Δεν μπορούσα να βάλω μόνο το ένα. Το ίδιο συμβαίνει με τον Ιησού. Δεν μπορείτε με το ένα πόδι να ζείτε τη ζωή του Χριστού και με το άλλο να ζείτε χωρίς αυτόν. Λοιπόν, μια ζωή με τον Χριστό σημαίνει να του εμπιστευθώ όλη τη ζωή μου. Πρέπει να πω: "Κύριε Ιησού, πάρε τη ζωή μου, στη δίνω για πάντα.."

Και τώρα σας ρωτάω: "Ποιον άλλον θα μπορούσατε να εμπιστευθείτε καλύτερα από τον γιο του Θεού;" Κανένας στον κόσμο δεν έκανε τόσα πολλά για μένα, όσο ο Ιησούς

Χριστός. Με αγάπησε και πέθανε για μένα. Αλλά και για σας. Κανείς δεν μας αγάπησε όπως ο Ιησούς. Ανέστη εκ των νεκρών. Πώς να μην εμπιστευθώ τη ζωή μου στον Ιησού Χριστό, να ζω τη ζωή του Θεού. Υπάρχει ένας ύμνος που μου αρέσει πολύ:

Λάβε τη ζωή μου στην
αφιερώνω. Πάρε τις σκέψεις
μου, τις αποφάσεις μου
οδηγεί με εσύ στα μονοπάτια της ζωής.

Αν αυτό θέλετε να γίνει και στη δική σας πείρα, πείτε το στον Ιησού. Είναι δίπλα σας! Σας ακούει! Πείτε του: "Κύριε Ιησού, θέλω να σου δώσω τη ζωή μου!" Όταν έκανα εγώ αυτό το βήμα της πίστης, του είπα: "Κύριε Ιησού, τώρα θέλω να σου δώσω τη ζωή μου. Δεν μπορώ να σου υποσχεθώ ότι θα γίνω καλός. Για να γίνω καλός πρέπει να μου δώσεις μια άλλη καρδιά. Έχω έναν κακό χαρακτήρα, αλλά έρχομαι σε Σένα, όπως είμαι. Σου παραδίδω ολόκληρο τον εαυτό μου." Ήταν η ώρα της ζωής μου, που ήθελα με τα δύο πόδια να ακολουθήσω τον Ιησού Χριστό. Παρέδωσα το τιμόνι της ζωής μου, σ' Αυτόν που μ' εξαγόρασε με το αίμα του.

Για να προοδεύσεις στην πνευματική σου ζωή πρέπει να προσέξεις τρία πράγματα. Τον Λόγο του Θεού, την προσευχή και την κοινωνία με άλλους ανθρώπους το Θεού. Δεν μπορείτε να ανήκετε στον Ιησού και να μην ακούτε τίποτε απ' Αυτόν. Πρέπει να έχετε μια Αγία Γραφή ή μια Καινή Διαθήκη και να την μελετάτε καθημερινά. Όταν δεν καταλαβαίνετε κάτι, συνεχίστε το επόμενο εδάφιο. Όσο διαβάζετε

124

τόσο περισσότερο θα βλέπετε τι θέλει ο Θεός από εσάς. Και θα προσέξετε ότι αυτή τη ζωή με τον Χριστό θέλετε να την μοιραστείτε και με άλλους. Έτσι θα αρχίσετε να μιλάτε και σε άλλους για τον Χριστό.

Και τώρα το δεύτερο απαραίτητο στοιχείο, η προσευχή. Μπορείτε να μιλάτε στον Ιησού. Σας ακούσει. Δεν είναι ανάγκη να χρησιμοποιείτε ωραίες φιλολογικές εκφράσεις. Μια νοικοκυρά μπορεί να προσευχηθεί π.χ. κατ' αυτόν τον τρόπο: "Κύριε Ιησού, σήμερα έχω μια δύσκολη μέρα. Ο άνδρας μου είναι κακόκεφος, τα παιδιά δεν υπακούν, έχω τόσα ρούχα να πλύνω, και μου λείπουν 2000 δρχ.. Κύριε

Ιησού, βοήθησέ με να μην χάσω την χαρά μου, τη χαρά που έχω επειδή ανήκω σε Σένα. Κύριε Ιησού, ευχαριστώ που σου ανήκω." Βλέπετε μπορείτε όλα να τα πείτε στον Ιησού. Κάθετί που σας απασχολεί.

Το τρίτο και τελευταίο είναι η επαφή με άλλους χριστιανούς. Βρίσκουμε μια εκκλησία που συγκεντρώνονται άνθρωποι που αγαπούν τον Ιησού όπως και εμείς. Κάποιος μου είπε: "Πιστεύω στον Ιησού Χριστό αλλά δεν έχω αύξηση πνευματική." Του απάντησα: "Πρέπει να ενωθεις με άλλους χριστιανούς." "Δεν μου αρέσουν" μου απάντησε: "Αν θέλεις να είσαι μαζί τους στον ουρανό, θα πρέπει ν' αρχίσεις από τώρα να συνηθίζεις την παρέα τους", του απάντησα.

Είχα γνωρίσει στη Φρανκφούρτη έναν διευθυντή τραπέζης, ο οποίος μου διηγήθηκε πολλά από τη νεανική του ζωή. Όταν τελείωσε το Λύκειο, ο πατέρας του του χάρισε ένα σεβαστό χρηματικό ποσό, με το οποίο θα μπορούσε να επισκεφθεί όλες τις πρωτεύουσες της Ευρώπης. Και ο ηλικιωμένος κύριος μού είπε: "Με τόσο πολλά χρήματα δεν ήταν καθόλου δύσκολο να πέσω στην αμαρτία. Αλλά είχα αποφασίσει να ακολουθήσω τον Ιησού. Μέσα στη βαλίτσα του έβαλε μια Καινή Διαθήκη. Αποφάσισε ποτέ να μην εγκαταλείψει το δωμάτιο του ξενοδοχείου του πριν ακούσει την φωνή του Θεού και χωρίς να μιλήσει μαζί του.

Εκτός αυτού, σε κάθε πόλη έψαχνε να βρει ανθρώπους του Θεού. Παντού συναντούσε χριστιανούς: Στη Λισαβόνα, Μαδρίτη, Λονδίνο, παντού. Δυσκολίες είχε στο Παρίσι. Ρώτησε παντού. Πήγε και τον συνάντησε.

125

Κάθε πρωί, ο αριστοκράτης νέος επισκεπτόταν τον απλό τσαγκάρη για να προσεύχεται μαζί του. Βλέπετε λοιπόν: Η ζωή με τον Θεό δεν είναι αυταπάτη.

Και πώς αποκτώ αυτή τη ζωή με τον Θεό; "Πίστεψε εις τον Ιησού Χριστό, μελέτα τον Λόγο του Θεού, ενώσου με άλλους χριστιανούς, προσεύχου.

3. Τι έχεις τελικά από μια ζωή με το Θεό;

Αγαπητοί φίλοι, αν σας αναλύσω και σας αναφέρω με κάθε λεπτομέρεια πόσο πλούσια, ευλογημένη και ευχάριστη είναι η ζωή μας με το Θεό, θα χρειαστώ αναμφισβήτητα έξι

μήνες. Τόσα πολλά είναι αυτά που θα πρέπει να αναφέρω. Ποτέ δεν θα ξεχάσω τα τελευταία λόγια του πατέρα μου, όταν έφευγε για την ουράνια πατρίδα: “Wilhelm, μου λέει: Πες σ’ όλους τους γνωστούς, φίλους και συγγενείς πόσο ευτυχισμένο μ’ έκανε ο Ιησούς Χριστός. Όχι μόνο όσο ζούσα, αλλά και τώρα που πεθαίνω είμαι ευτυχισμένος.” Βλέπετε, όταν κάποιος πεθαίνει, δεν μπορεί να λέει τέτοιες αλήθειες, αν δεν τις αισθάνεται. Πρέπει να είσαι γεμάτος από τον Ιησού Χριστό για να λες ότι πεθαίνεις ευτυχισμένος. Εσείς, άραγε, πώς θα φύγετε απ’ αυτόν τον κόσμο;

Όταν ακόμη ήμουν νέος και καινούργιος στην υπηρεσία μου, έζησα κάτι πολύ ωραίο. Ήταν μια μεγάλη συγκέντρωση που θα μιλούσε ένας πολύ μορφωμένος. Ο ομιλητής προσπάθησε επί δύο ώρες να αποδείξει ότι δεν υπάρχει Θεός. Όλες του τις γνώσεις τις χρησιμοποίησε για να υποστηρίξει την άποψή του. Η αίθουσα ήταν γεμάτη από καπνό τσιγάρων. Τα παλαμάκια άφθονα! Ωραία, δεν υπάρχει Θεός! Μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε χωρίς φόβο. “Μετά θα έχουμε συζήτηση. Όποιος θέλει κάτι να πει, μπορεί να το δηλώσει.” Φυσικά ,ποιος είχε το θάρρος να το κάνει. Ο καθένας σκέφτηκε: “Πώς να φέρω τις αντιρρήσεις μου σ’ ένα τέτοιο τέρας μόρφωσης!” Οπωσδήποτε ήταν μερικοί που δεν συμφωνούσαν αλλά δίσταζαν να προχωρήσουν μπροστά και να προσπαθήσουν να βάλουν ερωτηματικά στις απόψεις του καθηγητή.

Και όμως ,ξαφνικά ,ακούστηκε μια φωνή. Ήταν μια ηλικιωμένη κυρία. “Θέλετε κάτι να πείτε;”

126

Ρωτάει ο εισηγητής της συζήτησης “Ναι” “Θα πρέπει να έρθετε μπροστά στο μικρόφωνο.” Η ηλικιωμένη κυρία προχωρεί μπροστά και αρχίζει: “Κύριε ομιλητή, επί δύο ώρες μάς μιλήσατε για την απιστία σας. Αφήστε με να σας μιλήσω μόνο πέντε λεπτά για την πίστη μου. Θέλω να πω τι ο Κύριός μου, ο ουράνιος πατέρας μου, έκανε για μένα. Όταν ήμουν ακόμη αρκετά νέα είχε ο άντρας μου ένα θανατηφόρο ατύχημα στο ανθρακωρυχείο όπου εργαζόταν. Εκείνα τα χρόνια δεν ήταν η κοινωνική ασφάλεια όπως είναι σήμερα. Έτσι θα έπρεπε να απογοητευθώ και να χάσω κάθε ελπίδα. Και όμως, ο Θεός μου με παρηγόρησε όσο κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να παρηγορήσει. Και είπα στο Θεό μου: “Κύριε,

τώρα πρέπει να είσαι εσύ ο πατέρας των παιδιών μου”, και γυρίζοντας στον ομιλητή είπε: “Ποτέ δεν με άφησε. Ήταν δύσκολα χρόνια αλλά πάντα πειραματιζόμουν τη φροντίδα του και την στοργή του. Είναι πολλά αυτά που έκανε ο Θεός για μένα. Έστειλε τον γιο του, Ιησού Χριστό. Αυτός πέθανε για μένα. Ανεστήθη. Μ’ έπλυνε με το αίμα του. Τώρα δεν έχω αμαρτίες. Είμαι ηλικιωμένη και σύντομα θα πεθάνω. Αλλά έχω την ελπίδα της αιώνιας ζωής. Όταν κλείσω τα μάτια μου, θα τ’ ανοίξω στον ουρανό. Και αυτό, επειδή ανήκω στον Ιησού. Όλα αυτά τα έκανε ο Θεός μου για μένα. Και τώρα η ερώτησή μου, σε σας κύριε ομιλητά.: Τι έκανε η απιστία σας για σας;” Τότε σηκώνεται ο ομιλητής και χτυπώντας την ηλικιωμένη κυρία στον ώμο λέει: “Αχ, δεν θέλουμε να πάρουμε την πίστη από μια ηλικιωμένη. Για τους προχωρημένους στην ηλικία, η πίστη είναι καλή.” Όμως θα έπρεπε να δείτε την ηλικιωμένη. Με μια πεποίθηση, βεβαιότητα και ενεργητικότητα απαντά στον ομιλητή: “Όχι, κύριε ομιλητά, μην αλλάζετε κουβέντα. Σας έθεσα μια συγκεκριμένη ερώτηση, και είστε υποχρεωμένος να μου δώσετε μια συγκεκριμένη απάντηση. Σας είπα τι έκανε ο Κύριός μου για μένα. Πέστε μου τι έκανε η απιστία σας για σας”. Ακολούθησε μεγάλη αμηχανία...

Συχνά το ευαγγέλιο πολεμάται από όλες τις πλευρές. Τότε ρωτάω: “Τι απολαμβάνετε από την απιστία σας;” Δεν έχω φυσικά την εντύπωση ότι οι άνθρωποι έχουν την ειρήνη στην καρδιά τους ή ότι είναι ευτυχισμένοι. Όχι φίλοι μου!

Τι κερδίζει λοιπόν ο άνθρωπος όταν ζει με το Θεό; Θα

127

σας μιλήσω από την προσωπική μου πείρα: δεν άντεχα τη ζωή μου, αν δεν είχα ειρήνη με το Θεό, δια Ιησού Χριστού. Έζησα στιγμές που πίστευα ότι η καρδιά μου θα έσπαζε. Σήμερα, άκουσα για ένα φρικτό δυστύχημα που συνέβη στην γειτονιά μας. Δύο οικογένειες θρηνούν τα παιδιά τους που τα σκότωσε ένα αυτοκίνητο.

Πολλές φορές έρχεται στη ζωή μας μια συμφορά, που πολλές κουβέντες δεν βοηθούν. Είναι στιγμές που απλώνουμε το χέρι μας στο σκοτάδι και ρωτάμε: “Είναι κάποιος που μπορεί να με βοηθήσει;” Σ’ αυτές ακριβώς τι ώρες πειραματίζεται ο χριστιανός κατά ιδιαίτερο τρόπο, τι βρήκε στον Ιησού!

Όταν παντρεύτηκα, είπα στη γυναίκα μου: "Γυναίκα, εύχομαι να μας χαρίσει ο Θεός έξι γιους, οι οποίοι θα μάθουν να παίζουν τρομπέτα. Θα έχουμε μια χωροδία πνευστών στο σπίτι μας." Αποκτήσαμε τέσσερις χαριτωμένες κόρες και δύο γιους. Αλλά τους γιους μας δεν τους έχουμε άλλο. Με φρικτό τρόπο τους κάλεσε ο Θεός κοντά του, τον έναν κατόπιν του άλλου. Δεν μπορώ να τους ξεχάσω. Σαν πάστορας για νέους, είχα πάντα νεαρά άτομα γύρω μου – και οι δικοί μου γιοι ... Ακόμα θυμάμαι. Όταν έμαθα για το θάνατο του δεύτερου γιου μου, ένιωσα ένα μαχαίρι να μου καρφώνει την καρδιά. Ήρθαν διάφοροι για να μας παρηγορήσουν. Αλλά η παρηγοριά τους δεν έφτανε εκείνο το βράδυ. Ήξερα ότι εκείνο το βράδυ έπρεπε να μιλήσω σε μια συγκέντρωση νέων. Έπρεπε σε περίπου 150 νέους να κηρύξω τα χαρμόσυνα νέα του ευαγγελίου. Η καρδιά μου όμως αιμορραγούσε! Γονάτισα και προσευχήθηκα: "Κύριε Ιησού, είσαι ζωντανός. Βοήθησέ με." Άνοιξα την Καινή Διαθήκη και διάβασα: "Την ειρήνη μου δίνω εις εσάς." Αυτό το είπε ο Ιησούς στους μαθητές του. Γι' αυτό τον παρακάλεσα: "Κύριε Ιησού, δε θέλω να καταλάβω γιατί το έκανες αυτό, αλλά θέλω να μου δώσεις την ειρήνη σου! Γέμισε την καρδιά μου από την ειρήνη σου!" Και το έκανε. Σας μιλώ ειλικρινά: Το έκανε!

Και εσείς θα το χρειαστείτε, τις ώρες που κανείς δεν θα μπορέσει να σας παρηγορήσει. Είναι ανέκφραστα πολύτιμο να σ' έχει λυτρώσει ο Ιησούς Χριστός. Ν' ανήκεις σ' αυτόν. Να μπορείς να του πεις: "Χάρισέ μου την ειρήνη σου." Σαν ποταμός ρέει η ειρήνη του στην καρδιά. Αυτό ισχύει και για

128

τις δύσκολες ώρες της ζωής. Ακόμη και για την πιο δύσκολη ώρα της ζωής σας. Την ώρα του θανάτου. Κανένας άνθρωπος δεν θα μπορέσει να σας βοηθήσει. Ακόμη και το χέρι του πιο αγαπητού προσώπου σας, θα πρέπει να το αφήσετε. Θα παρουσιαστείτε μπροστά στο Θεό! Θα παρουσιαστείτε μπροστά του με τις αμαρτίες σας; Αχ, όταν κάποιος κρατά

126

σφι χτά το χέρι του Σωτήρα, αυτός γνωρίζει: "Με αγόρασες με το πολύτιμο αίμα σου, μου συγχώρεσες την αμαρτία μου." Αυτός και μόνον αυτός μπορεί να πεθάνει ευτυχισμένος.

Τι έχετε λοιπόν από την ζωή με το Θεό; Θα ήθελα να απαριθμήσω: Ειρήνη με το Θεό, χαρά στην καρδιά, ειρήνη με τον πλησίον μας, μπορώ ν' αγαπώ τους εχθρούς, μπορώ ν' αγαπώ όλους αυτούς που μου δίνουν στα νεύρα. Παρηγοριά στις δύσκολες ώρες. Βεβαιότητα αιωνίου ζωής, το Άγιο Πνεύμα, συγχώρηση αμαρτιών, υπομονή, αχ, πόσα αλλά δε θα μπορούσα να προσθέσω! Κλείνω με τη στροφή ενός ύμνου που ψάλλω πολύ ευχάριστα:

Εζην ποτέ ως άσωτος Υιός
χωρίς Χριστόν και ήμουν αμαρτωλός.
Αναζητούσα ειρήνη και χαρά
αλλά δεν βρήκα. Ειμή μόνο την αρά.

Τι χαρά, τι χαρά, να είσαι
του Χριστού να ονομάζεσ' αληθώς
τέκνον Θεού